

د حزقیال نبی کتاب

د حزقیال لومړی رویا

۱ د دېرشم کال د څلورمې میاشتې په پنځمه ورځ زه حزقیال کاهن د بوزي زوی د جلاوطنه یهودیانو سره د خابور د سیند په غاړه اوسېدم. ناڅاپه اسمان خلاص شو او ما د خدای رویاگانې ولیدلې. ۲ دا پنځم کال ؤ چې د یهودا پاچا یهوياکین د اسیر په توگه بابل ته بېول شوی ؤ. ۳ هلته په بابل کې د خابور د سیند په غاړه ما واورېدل چې خښتن زما سره خبرې کوي او د هغه د حضور زور مې په خپل بدن کې احساس کړ.

۴ ما پورته وکتل او ومې لیدل چې د شمال له خوا یو توفان راروان دی. د هغه په مخکې یوه لویه ورېځ روانه وه، برېښنا پرکېدله او د هغې شاوخوا ته اسمان ځلېده. د برېښنا په منځ کې د برنجو په شان یو شی ځلېده. ۵ د توفان په منځ کې ما د انسان په شان څلور ژوندي مخلوقات ولیدل، ۶ خو هغوی هر یو څلور مخونه او څلور وزرونه لرل. ۷ د هغوی پښې نېغې وې او د خوسي په شان سومان یې لرل. هغه لکه د صیقل شوي برنجو په شان ځلېدل. ۸ برسېره پردې چې هغوی څلور مخونه او څلور وزرونه لرل، هغوی د هر وزر لاندې لاسونه هم لرل چې د انسان د لاسونو په شان وو. ۹ د هغو ژونديو مخلوقاتو وزرونه یو له بله سره لگېدل او بې له دې چې راتاو شي هغوی به مخامخ تلل.

۱۰ د هر یو ژوندي مخلوق څلورو مخونو فرق درلود: مخامخ یې د انسان منځ ؤ، ښي خواته یې د زمري منځ ؤ، چپ خواته یې د غويي منځ ؤ او شاته یې د عقاب منځ ؤ. ۱۱ د هر ژوندي مخلوق دوه وزرونه پورته خواته خپاره وو او د هغوی د وزرونو څوکې د هغه بل مخلوق سره لگېدلې چې

په خوا کې يې ؤ. دوه نورو وزرونو يې د هغوی بدنونه پټول. (۱۲) هغوی به مخامخ روان وو او بې له دې چې راتاو شي چېرته به يې چې زړه غوښتل، هلته به تلل.

(۱۳) د ژوندي مخلوقاتو شکل د بلو سکارو يا بلېدونکو خراغونو په شان ؤ او اور د دوی په منځ کې د حرکت په حال کې ؤ. هغه اور ځلېدونکی ؤ او برېښنا به ورڅخه پر کېدله. (۱۴) دا مخلوقات به د برېښنا په شان چټک تلل او راتلل.

(۱۵) په داسې حال کې چې ما دې څلورو مخلوقاتو ته کتل، نو څلور ارابې مې وليدلې چې په ځمکه باندې لگېدلې او د هغوی هر يو په خوا کې يوه يوه ارابه وه. (۱۶) څلور واړه ارابې يوشان وې، هره يوه يې لکه د يوې قيمتي تيرې په شان ځلېدله او د هرې ارابې په منځ کې يوه بله ارابه هم وه، (۱۷) ترڅو دا ارابې بې له تاوېدلو وکولای شي د څلورو خواو نه هرې خواته چې وغواړي حرکت وکړي. (۱۸) د ارابو څنډې لوړې او وپروونکې وې او گردچاپېره په سترگو باندې پوښل شوې وې. (۱۹) کله به چې دې مخلوقاتو حرکت کاوه، نو ارابې به هم ورسره تللې او کله به چې دا مخلوقات د ځمکې څخه راپورته شول، نو ارابې به هم ورسره راپورته کېدلې. (۲۰) هر چېرته به چې دې مخلوقاتو غوښتل هلته به تلل، نو ارابې به هم ورسره پورته کېدلې، ځکه چې دا ارابې د مخلوقاتو په واک کې وې. (۲۱) کله به چې هغه مخلوقات تلل، نو ارابې به هم تللې او کله به چې هغه مخلوقات ودرېدل، نو ارابې به هم ودرېدلې. کله به چې هغه مخلوقات پورته تلل، نو ارابې به هم ورسره پورته کېدلې، ځکه چې دا ارابې د مخلوقاتو په واک کې وې.

(۲۲) د دې ژونديو مخلوقاتو د سرونو دپاسه د ميدان په شان يو ځای ؤ. دغه ځای د وپروونکي او ځلېدونکي يخ په شکل ؤ. (۲۳) د دې ځای لاندې د هر يو ژوندي مخلوق دوه وزرونه داسې خپاره شوي وو چې د هغه بل مخلوق وزرونو ته چې په څنگ کې يې ؤ، رسېدل او دوه نورو وزرونو د هغوی بدنونه پټول. (۲۴) ما هغه شورماشور چې د هغوی وزرونو د الوتلو په وخت کې جوړ کړی

ؤ، واورېد چې د سيند د تېزو اوبو د غړمېدلو په شان ؤ او د مطلق قادر خداى د اواز او د يو لوى لښکر د شورماشور په شان ؤ. کله به چې هغوى نه الوتل، نو خپل وزرونه به يې راټولول. (۲۵) اواز د هغه ميدان د پاس نه راتله چې د دوى د سر دپاسه ؤ.

(۲۶) د ميدان دپاسه يو شى ؤ چې د داسې تخت په شان ؤ چې د لاجوردو څخه جوړ شوى ؤ او په تخت باندې يو داسې شکل ؤ چې د انسان په شان ښکاره کېده. (۲۷) د ملا څخه پورته هغه داسې ځلېده لکه په سور داش کې چې برنج ځلېږي او د ملا نه ښکته لکه د اور د لمبو په شان ښکاره کېده. د دې شکل شاوخوا يوې ځلېدونکې رڼا نيولې وه، (۲۸) لکه د بوډۍ د ټال په شان چې په يوې باراني ورځ کې وي. دا يوه ځلېدونکې رڼا وه او دا د څښتن د جلال د حضور څرگندوونکې وه.

کله چې ما دا رويا وليدله، نو په ځمکه باندې پرمخې پرېوتلم. بيا مې يو اواز واورېد.

د نبى په توگه د حزقيال ټاکنه

۲ (۱) هغه ماته وويل: «اى فاني انسانه، پاڅېره او په خپلو پښو ودرېره. زه غواړم ستا سره خبرې وکړم.» (۲) کله چې هغه زما سره خبرې کولې، نو د خداى روح په ما باندې نازل شو او زه يې په پښو ودرولم او ما د هغه خبرې واورېدلې چې داسې يې ماته ويل: (۳) «اى فاني انسانه، زه تا د اسراييلو قوم ته لېرم، يعنې هغه سرکښه قوم ته چې زما په وړاندې يې سرکښي کړې ده. هغوى او د هغوى نيکونه تر نن ورځې پورې زما په وړاندې سرکښي کوي. (۴) اوسني خلک هم سرزوري دي او زما درناوى نه کوي، نو زه څښتن تعالى تا هغوى ته لېرم چې زما پيغام هغوى ته ورسوي. (۵) که دا خلک غوږ نيسي يا نه نيسي، دا سرکښه قوم به پوه شي چې د هغوى په منځ کې يو پيغمبر ؤ.

٦) خو ای فاني انسانه، د هغه قوم او د هغو د خبرو څخه مه وپرېره، که د هغوی خبرې لکه د اغزن بوتی او د لړم د نېش په شان هم وي بیا هم مه وپرېره، ځکه چې هغوی یو سرکښه قوم دی. ٧) هرڅه چې زه درته وایم هغوی ته یې ووايه، که هغوی ورته غوږ ونیسي او یا یې ونه نیسي. ځکه چې هغوی یو سرکښه قوم دی. ٨) خو ای فاني انسانه، څه چې زه درته وایم، نو غوږ ورته ونیسه. د هغه سرکښه قوم په شان نه شې. خوله دې خلاصه کړه او څه چې تاته درکوم، هغه وخوره.»

٩) په همدې شېبه مې ولیدل چې یو لاس زما خواته راوړد شو او په هغه کې یو طومار ؤ. ١٠) هغه طومار زما په مخکې پرانیست او د هغه په دواړو مخونو کې د ویر او افسوس کیسې لیکل شوي وې.

٣ ١) څښتن وویل: «ای فاني انسانه، دا طومار چې ستا په مخکې دی، هغه وخوره، بیا د اسراییلو قوم ته ورشه او د هغوی سره خبرې وکړه.» ٢) نو ما خپله خوله خلاصه کړه او هغه راته طومار راکړ چې وېې خورم. ٣) هغه وویل: «ای فاني انسانه، دا طومار چې زه یې درکوم هغه وخوره، خپله څپته دې ورباندې ډکه کړه.» نو هغه مې وخور او هغه زما په خوله کې د شاتو په شان خور ؤ.

٤) بیا هغه ماته وویل: «ای فاني انسانه، د اسراییلو قوم ته ورشه او زما خبرې هغوی ته ووايه. ٥) ځکه زه تا داسې قوم ته نه لېرم چې هغوی په کومې پردی او سختې ژبې خبرې کوي، بلکې د اسراییلو قوم ته دې لېرم. ٦) که چېرې ته مې داسې ډېرو قومونو ته لېرلی وای چې په سختو ژبو یې خبرې کولې چې ته ورباندې نه پوهېدلې، بیا هم هغوی به تاته غوږ نیولی وای. ٧) خو د اسراییلو قوم نه غواړي چې ستا خبرو ته غوږ ونیسي، حتی هغوی نه غواړي چې زما خبرو ته هم غوږ ونیسي، ځکه چې هغوی ټول سرزوري او سخت زړي دي. ٨) خو گوره، زه به تا هم د

هغوی په شان سرزوری کړم. (۹) زه به دې د الماس په شان ټینګ او د تیرې څخه زیات کلک

کړم. د دې سرکښه قوم او د هغوی د څېرو څخه مه وپرېره.»

(۱۰) څښتن بیا راته وویل: «ای فاني انسانه، زما کلام ته په غور سره پام کوه او هرڅه چې درته

وايم هغه دې په زړه کې وساته. (۱۱) بیا دې خپلو وطندارانو ته چې په جلاوطنۍ کې اوسېږي،

ورشه او هغوی ته ووايه چې ته زما يعنې څښتن خدای له خوا يو پيغام لرې. دا کار وکړه، که هغوی

درته غور نیوه یا یې نه نیوه.»

(۱۲) بیا د خدای روح زه پورته کړم او د شا له خوا نه مې د یو لوړ اواز غرهار واورېد چې ویل

یې: «د څښتن د جلال ثنا او صفت دې وي د هغه د اوسېدلو په ځای کې!» (۱۳) دا د هغو ژوندیو

مخلوقاتو د وزرونو د وهلو اواز ؤ چې یو د بل سره لگېدل او د هغو ارابو شورماشور ؤ چې د دوی

په څنګ کې وې. هغه شورماشور د یوې لویې زلزلې په شان ؤ. (۱۴) ما د څښتن حضور د هغه په

ټول قدرت سره احساس کړ او کله چې د هغه روح زه پورته کړم او د ځان سره یې یووېرم، نو زه

ناارامه او په قهر شوم. (۱۵) نو زه د تل ایب کلي ته چې جلاوطنه خلک د کیبار د سیند په څنګ

کې اوسېدل، راغلم او هلته د هغوی په منځ کې اووه ورځې سخت خفه کښېناستم.

د پهره دار په توګه د حزقیال ټاکنه

(حزقیال ۱: ۳۳-۹)

(۱۶) وروسته له اوو ورځو څښتن ماته وویل: (۱۷) «ای فاني انسانه، ته مې د اسراییلو د قوم دپاره

پهره دار ټاکلی یې. زه چې تاته کوم خبرداری درکوم باید هغوی ته یې ورسوې. (۱۸) که زه یو

بدکاره انسان ته خبرداری ورکړم چې هر ورومرو مړ کېږي او ته زما خبرداری هغه ته ونه رسوې او

ورته ونه وایې چې د خپلو بدو کارونو څخه توبه وباسې ترڅو د هغه ژوند وژغورل شي، هغه به د

خپلې گناه له امله مړ شي، نو تا به د هغه د مړينې مسوول وگنيم. (۱۹) خو که چيرې ته يو بدکاره انسان ته خبرداري ورکړې او هغه بياهم توبه ونه باسي او د گناه کولو څخه لاس وانخلي، نو هغه به د خپلې گناه له امله مړ شي، خو تا به د مړينې څخه ځان ژغورلی وي.

(۲۰) که چيرې يو نېک انسان له سمې لارې څخه واوري او په بدو کارونو پيل وکړي او زه هغه د يو خطرناکه حالت سره مخامخ کړم، نو که چيرې ته ورته خبرداري ورنه کړې، هغه به د خپلې گناه له امله مړ شي. زه به د هغه ټول ښه کارونه هېر کړم، خو تا به د هغه د مړينې مسوول وگنيم. (۲۱) خو که چيرې ته يو نېک انسان ته خبرداري ورکړې چې گناه مه کوه او هغه ستا خبره ومني او گناه پرېږدي، نو هغه به په پوره باور سره ژوندی پاتې شي. په دې خاطر چې هغه خبرداري قبول کړ، نو تا به د مړينې څخه ځان ژغورلی وي.»

د حزقيال ترل او گونگي کېدل

(۲۲) د څښتن د حضور زور مې په خپل بدن کې احساس کړ او ماته يې وويل: «پاخېره، دباندې ووځه او درې ته لاړ شه. زه به په هغه ځای کې ستا سره خبرې وکړم.»

(۲۳) نو زه پاڅېدم، دباندې ووتلم او درې ته لاړم او هلته مې د څښتن جلال وليده لکه څنگه چې مې د خابور د سيند په غاړه ليدلی ؤ. بيا زه پرمخې په ځمکه ولوېدم. (۲۴) خو د خدای روح په ما کې داخل شو او زه يې په پښو ودرولم. بيا څښتن راته وويل: «کور ته لاړ شه او خپل ځان دې په کور کې بندي کړه. (۲۵) ای فاني انسانه، ته به په پړو وتړل شې او وبه نه شې کولای چې دباندې له خلکو سره يوځای شې. (۲۶) زه به ستا ژبه په تالو پورې ونښلوم او تا به گونگي کړم، ترڅو ونه شې کولای هغوی ورته، ځکه چې هغوی سرکښه قوم دی. (۲۷) خو کله چې زه بيا ستا سره خبرې وکړم او تاته بېرته د خبرو کولو توان درکړم، نو څه چې زه څښتن تعالی درته وایم، ته به يې هغوی

ته ووايي. ځينې خلک به ستا خبرو ته غوږ ونيسي او ځينې به يې د اورېدلو نه انکار وکړي، ځکه چې هغه سرکبنه قوم دی.»

د حزقيال له خوا د اورشليم د کلابندی تشریح

۴ (۱) څښتن وويل: «ای فاني انسانه، يوه څښتنه راواخله او په خپل مخکې دې کېږده او په هغې

باندې د اورشليم د ښار نقشه وباسه. (۲) بيا ښار کلابند کړه! د ښار د دېوال گردچاپېره د ښار د

کلابندی دېوال، د خاورو ډېرې، د دښمن عسکري قرارگاه او د هغې گردچاپېره د لرگيو درنې پايې د

نمونې په توگه تيارې کړه. (۳) د اوسپنې يوه تبي راواخله او هغه لکه د دېوال په شان د خپل ځان

او ښار ترمنځ ودروله. مخ دې بايد د ښار خواته وي. دا به د دې څرگندوونکي وي چې ښار د

کلابندی لاندې دی او ته به هغه کلابند کوي. دا به د اسراييلو د قوم دپاره د خبردارۍ نښه وي.

(۴) - (۵) بيا په چپ اړخ ځمله او د اسراييلو د قوم سزا په خپل ځان واخله. ته به درې سوه او

نوي ورځې هلته پاتې شې او د هغوی د گناهونو له امله به کړېږي. زه به د هغوی د هر کال گناه په

ځای تاته د يوې ورځې سزا درکړم. (۶) کله چې دې دا سزا تېره کړه، نو بيا په ښي اړخ باندې

ځمله او نورې څلورېښت ورځې به د يهودا د قوم د گناهونو له امله کړېږي، د هغوی د هر کال دپاره

مې تاته يوه ورځ سزا ټاکلې ده.

(۷) بيا خپل مخ د اورشليم کلابندی ته راواړوه او د سوک په خوځولو د هغه په وړاندې پېشگويي

وکړه. (۸) گوره، زه به تا په پرو وټرم، ترڅو د کلابندی تر پايه ونه شې کولای چې د يو اړخ نه بل

اړخ ته واوړي.

(۹) ته لږ غنم، اوربشې، لوبيا، دال او ږدن راواخله، په يو لوبني کې يې سره گډ کړه او ډوډۍ

ورڅخه پخه کړه. دا خواړه درې سوه او نوي ورځې چې په يو اړخ باندې ځملي، وخوره. (۱۰) ستا

خواره به هره ورځ يوازې دوه سوه او دېرش گرامه ډوډۍ وي او هغه به په ټاکلي وخت خورې.
 ۱۱) همدارنگه ته به په ټاکلي وخت يوازې دوه جامونه اوبه څښي. ۱۲) ته به د خلکو په مخکي
 د انسان په وچ شويو غايطه موادو اور بلوي، په هغو به ډوډۍ پخوي او بيا به يې خورې. ۱۳)
 څښتن بيا وويل: «په دې ډول کله چې زه اسراييليان په پرديو هېوادونو کې خواره واره کړم، نو
 هغوی به هغه خواره خوري چې په مذهبي لحاظ ناپاکه وي.»

۱۴) خو ما په ځواب کې وويل: «آه، ای څښتن تعالی! زه هېڅکله ناپاکه شوی نه يم. ما د ورکتوب
 نه هېڅکله د داسې حيوان غوښه نه ده خوړلې چې هغه په خپل مرگ مړ شوی وي او يا د کوم
 ځنگلي حيوان له خوا وژل شوی وي. ما هېڅکله داسې خواره نه دي خوړلي چې ناپاکه وي.»

۱۵) نو څښتن وويل: «ډېر ښه، زه به تاته اجازه درکړم چې د انسان د غايطه موادو په ځای د غوا
 د خوشايو نه کار واخلي او ډوډۍ ورباندې پخه کړي.» ۱۶) هغه زياته کړه: «واوره، ای فاني
 انسانه، زه به په اورشليم خواره بند کړم. هغوی به ډوډۍ وتلي او له اندېښنې سره به يې وخوري او
 اوبه به هم په ټاکلي اندازه واخلي او بيا به يې د وېرې او له رپېدلو سره وڅښي. ۱۷) زه به داسې
 وکړم ترڅو چې خواره او اوبه يې په کمېدلو شي. نو له دې امله به يو بل ته له وېرې په کتلو سره
 ټکان وخوري او د خپلې گناه د سزا له امله به کمزوري کيږي، ترڅو له منځه لاړ شي.»

حزقيال خپل وينستان خرايي

۵) ۱) څښتن وويل: «ای فاني انسانه، يوه تېره توره راواخله او د هغې نه د دلاکۍ د چارې په
 ځای کار واخله او خپل سر او ږيره ورباندې وخرایه. بيا هغه وينستان په ترازو کې وتله او په درېو
 برخو يې ووېشه. ۲) کله چې د هغې کلابندی وخت چې ته يې وړاندې کوې پای ته ورسېدله، نو
 د هغو وينستانو يوه برخه په ښار کې وسوځوه. بله برخه يې راواخله او په خپله توره يې ټوټې ټوټې

کړه او د ښار گردچاپېره يې وشينده. درېمه برخه يې د باد مخې ته وشينده او زه به هغه په خپلې تورې سره تعقيب کړم. ﴿٣﴾ بيا لږ وينستان راواخله او د خپلو کاليو په لمنه کې يې پټ کړه. ﴿٤﴾ له هغو وينستانو نه بيا لږ څه واخله، په اور کې يې واچوه او ويې سوځوه. دا اور به د اسراييلو ټول قوم ته خپور شي.»

﴿٥﴾ «زه څښتن تعالی داسې وایم: «دا اورشليم دی. ما هغه د قومونو په منځ کې ځای په ځای کړی او نور هېوادونه ورڅخه گردچاپېره پراته دي. ﴿٦﴾ خو د اورشليم خلکو زما د حکمونو نه سرکښي وکړه او دا يې وښودله چې هغوی د نورو قومونو نه ډېر بدکاره دي او د خپل شاوخوا هېوادونو نه ډېر نافرمانه دي. هغوی زما حکمونه رد کړي دي او زما د قوانينو څخه يې اطاعت نه دی کړی. ﴿٧﴾ نو له دې امله څښتن تعالی داسې وایي: «تاسو خلکو د نورو قومونو څخه زياته سرکښي کړې ده او زما د حکمونو او قوانينو څخه مو انکار کړی دی. تاسو حتی د خپل شاوخوا هېوادونو د معيارونو سره سم ژوند نه دی کړی. ﴿٨﴾ نو ځکه زه څښتن تعالی تاته داسې وایم چې گوره ای اورشليمه، زه په خپله ستا دښمن یم. زه به د ټولو قومونو په حضور کې تاته سزا درکړم. ﴿٩﴾ نو د هغو بدو کارونو له امله چې ستا خلکو کړي دي او زه ورڅخه کرکه کوم، زه به تاته داسې سزا درکړم چې له دې نه مخکې مې چاته نه ده ورکړې او نه به يې له دې وروسته ورکړم. ﴿١٠﴾ نو نتيجه به يې دا شي چې په اورشليم کې به ميندې او پلرونه خپل اولادونه او اولادونه به خپل ميندې او پلرونه وخورې. زه به ستا خلکو ته سزا ورکړم او څوک چې ژوندي پاتې شي هغوی به هرې خواته خواره واره کړم.»

﴿١١﴾ نو له دې امله زه څښتن تعالی داسې وایم: «زه په خپل ذات باندې قسم خورم، څرنگه چې تاسو په خپلو د کرکې وړ بتانو او کارونو سره زما د عبادت ځای ناپاک کړی دی، نو زه به هم تاسو په بې رحمۍ سره له منځه یوسم. ﴿١٢﴾ ستا د خلکو یوه برخه به په ښار کې د وبا او قحطی له لاسه مړه شي، بله برخه به دې د ښار څخه دباندې په تورو باندې ووژل شي او درېمه برخه به دې هرې

خواته خواره واره کړم او زه به هغه په خپلې تورې سره تعقيب کړم.

۱۳ داسې به زما د غضب اور مړ شي او ستا د خلکو په وړاندې به زما قهر سوړ شي. کله چې دا پېښې رامنځته شي، نو ستا خلک به پوه شي چې ما خښتن د هغوی سره خبرې کړې وې او زه د خپل غیرت له امله په قهر شوم. ۱۴ پرته له دې به تا د شاوخوا قومونو په منځ کې او د هرچا په سترگو کې چې له دې ځای څخه تېرېږي، وران او رسوا کړم.

۱۵ کله چې زه په قهر او غضب کې تاته سزا درکړم، نو له دې امله به ستا شاوخوا ټول قومونه ووېرېږي او هغوی ته به عبرت وي. هغوی به تاته په سپکه سترگه گوري او ملنډې به درباندي وهي. دا ما خښتن ويلي دي. ۱۶ زه به په تاسو باندې د قحطۍ وژونکي تيرونه درگوزار کړم چې تاسو تباه کړي. قحطي به دومره سخته شي چې ستا خلک به د خوړو د نشتوالي سره مخ شي. ۱۷ زه به ستا په خلکو باندې قحطي نازله کړم او وحشي حيوانات به درولېږم، ترڅو تا او ستا اولادونه له منځه یوسي. وبا او وینه تويول به په تا باندې راشي او خلک به د دښمن په توره ووژل شي. دا زما يعنې د خښتن وينا ده.»

خښتن بت پرستي محکوموي

۶ ۱ خښتن ماته وويل: ۲ «ای فاني انسانه، خپل مخ دې د اسراييلو د غرونو خواته راواړوه او د هغو په ضد نبوت وکړه ۳ او ووايه: «ای د اسراييلو غرونو، د خښتن تعالی خبرو ته غوږ ونیسئ! خښتن تعالی غرونو، غونډیو، تنگیو او درو ته داسې وايي چې زه به په خپله یوه توره ولېږم، ترڅو هلته د عبادت ځایونه وران کړي. ۴ ستاسو د قربانۍ ځایونه به وران شي او د خوشبویۍ د سوځولو ځایونه به مو ټوټې ټوټې شي. زه به ستاسو خلک د خپلو بتانو په مخکې ووژنم. ۵ زه به د اسراييليانو مړي د هغوی د بتانو په مخکې وغورځوم او د هغوی هډوکي به د هغوی د قربانۍ د

ځايونو په شاوخوا کې خواړه واره کړم. (۶) د اسراييلو ښارونه چې تاسو په کې اوسېږئ، ټول به وران او د عبادت ځايونه به مو ويجاړ شي. په دې توگه ستاسو د قربانۍ ځايونه به وران او ناپاکه شي او بتان به مو ټوټې ټوټې شي. ستاسو د خوشبويۍ د سوځولو ځايونه به راچپه شي او کوم د عبادت شيان چې تاسو جوړ کړي دي هغه به له منځه لاړ شي. (۷) خلک به په هرځای کې وژل کېږي او څوک چې ژوندۍ پاتې شي، هغوی به بيا پوه شي چې زه څښتن يم.

(۸) خو ستاسو څخه به ځينې خلک ژوندي پرېږدم. څوک چې د تباهي نه ژوندي پاتې دي، نو هغوی به د نورو قومونو په منځ کې خواړه واره شي، (۹) هلته به هغوی د اسيرانو په توگه اوسېږي. په هغه ځای کې به ما ياد کړي او په دې به پوه شي چې هغوی زه د خپلو بې وفا زېږونو له امله او دا چې زه يې پرېښی يم او بتانو ته يې رجوع کړې ده، دردولی يم. هغوی به د خپلو د کرکې وړ کارونو له امله له خپلو ځانونو نه بېزاره شي. (۱۰) هغوی به په دې پوه شي چې زه څښتن يم او زما خبردارۍ هسې خوشې خبرې نه دي چې په هغوی باندې مې بلا نازله کړې ده.

(۱۱) څښتن تعالی داسې وايي: (حزقياله، خپل لاسونه يو په بل ووهه او ځمکه په پښو ودرېوه. د اسراييلو د قوم د بدو او د کرکې وړ عملونو له امله د قهر چيغې ووهه، ځکه هغوی به په جنگ، قحطۍ او وبا تباه شي. (۱۲) کوم خلک چې په لېرې ځايونو کې اوسېږي، هغوی به د وبا له امله مړه شي، هغه څوک چې په همدې نژدې ځايونو کې اوسېږي، هغوی به په جنگ کې ووژل شي او هغه څوک چې ژوندي پاتې کېږي، هغوی به د قحطۍ له امله مړه شي. په دې توگه به زه په هغوی خپل قهر او غضب سوړ کړم. (۱۳) کله چې د هغوی مړي د بتانو په منځ، د قربانۍ د ځايونو په شاوخوا، په هره غونډۍ، د هر غره په سر کې، د هرې شنې ونې او د خپړۍ د هرې لويې ونې لاندې او په هرځای کې چې دوی د خپلو بتانو د خوشحالولو دپاره سوځېدونکې قربانۍ وړاندې کوي پراته وي، نو هغه وخت به بيا پوه شئ چې زه څښتن يم. (۱۴) هو، زه به خپل لاس د هغوی د هېواد د وړانولو دپاره پورته کړم. زه به هغه د جنوبي دښتې نه د ربله تر ښاره پورې چې په شمال کې دی،

وران او ويجار کړم. زه به هېڅ داسې کوم ځای پرېږدم چې اسراييليان په کې واوسېږي. بيا به هغوی په دې پوه شي چې زه څښتن یم.»

د اسراييلو د خلکو سرنوشت

۷ (۱) څښتن ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، زه څښتن تعالی د اسراييلو خلکو ته داسې وایم چې دا ستاسو دپاره د پای ټکی دی! ستاسو د ټول هېواد د پای وخت رارسېدلی دی. (۳) نو اوس ستاسو دپاره د پای وخت رارسېدلی دی او خپل غضب به په تاسو باندې نازل کړم. تاسو به د خپلو اوسېدونکو د بدو کړنو له امله محاکمه او د هغوی د ټولو د کرکې وړ عملونو له امله به تاسو ته سزا درکړم. (۴) زه به تاسو ته د مینې په سترگه ونه گورم او په تاسو باندې به هېڅ رحم ونه کړم. زه به تاسو ته د هغو د کرکې وړ عملونو له امله چې کړي مو دي، سزا درکړم. نو بيا به تاسو په دې پوه شئ چې زه څښتن یم.»

(۵) «زه څښتن تعالی داسې وایم: (په تاسو به یو مصیبت راشي. گوره، داسې مصیبت چې هېڅکله په تاسو نه وي راغلی. (۶) اخري وخت رارسېدلی دی. اخري وخت ډېر نژدې دی او ټول شيان پای ته رسېږي. (۷) ای د دې هېواد اوسېدونکو، ستاسو د اجل وخت رارسېدلی دی. هغه وخت رانژدې دی چې نور به په غرونو کې د خوشحالی اواز وانه وربدل شي، بلکې تاسو به په پرېشانی کې یئ.»

(۸) ډېر زر به په تاسو باندې خپل قهر او غضب نازل کړم. زه به تاسو د خپلو بدو کړنو له امله محاکمه او د خپلو ټولو د کرکې وړ عملونو له امله به سزا درکړم. (۹) زه به تاسو ته د مینې په سترگه ونه گورم او په تاسو باندې به هېڅ رحم ونه کړم. زه به تاسو ته د هغو کرکې وړ عملونو له امله چې تاسو کړي دي، سزا درکړم. نو بيا به تاسو په دې پوه شئ چې زه هغه څښتن یم چې تاسو

١٠ خښتن بيا وويل: «گورئ، په اسراييلو باندي د مصيبت ورځ ډېره نژدې ده. ستاسو اجل رارسېدلی دی. ظلم او زياتی خپل وروستي حد ته رسېدلی دی او غرور زيات شوی دی. (١١) د ظلم او زياتي له امله شرارت زيات شوی دی. د دې مغرورو او بدکاره خلکو نه به هېڅ شی پاتې نه شي، نه به د هغوی شتمني او نه به د هغوی شان او شوکت.

١٢ هغه وخت رارسېدلی دی او هغه ورځ نژدې شوې ده. په هغه ورځ دې اخیستونکي خوشحالي نه کوي او خرڅوونکي دې خفگان نه کوي، ځکه ټول خلک به زما په قهر او غضب اخته شي. (١٣) ترڅو چې اخیستونکی او خرڅوونکی ژوندي وي، اخیستونکی به بېرته خپل جايداد ترلاسه نه کړي، ځکه دا رويا چې زه يې تاسو ته بيانوم، په ټولو پورې اړه لري او هغه بدلېدونکې نه ده. د گناهونو له امله به هېڅوک ژوندي پاتې نه شي. (١٤) د جگړې سرنی وهل شوی دی او هرڅه تيار دي، خو هېڅوک جگړې ته نه ځي، ځکه چې په ټولو خلکو باندي زما غضب نازل شوی دی.

د اسراييلو د گناهونو دپاره سزا

١٥ د ښار څخه دباندې جنگ او په ښار کې به وبا او قحطي وي. هرڅوک چې د ښار نه دباندې ووځي، په توره به ووژل شي او هغه څوک چې په ښار کې پاتې شي د قحطی او وبا له امله به مړه شي. (١٦) حتی که څوک ژوندي هم پاتې شي، د درو د کوترو په شان به غرونو ته وتښتي او هلته به هم د خپلو گناهونو له امله زگېروی وکړي. (١٧) د هرچا لاسونه به کمزوري شي او زنگڼونه به يې رپېري. (١٨) هغوی ټول به په سخته وېره کې د وير کالي واغوندي. د هغوی سرونه به د وير له امله خريلي وي او له شرمه به يې سرونه ټيټ وي. (١٩) هغوی به خپل سپين زر لکه د چټليو په شان په کوڅو کې وغورځوي او د هغوی سره زر به يو ناپاکه شی وگڼل شي، ځکه کله چې خښتن

خپل غضب نازل کړي، نو نه سپين او نه سره زر هغوی ژغورلی شي. هغوی په دې باندې خپله لوره نه شي ختمولی او نه ورباندې د هغوی خپټې مړيږي. ځکه چې سپين او سره زر هغوی د گناه خواته بوتلل. (۲۰) يو وخت هغوی په خپلو ښکلو زپوراتو باندې وياړ کاوه، خو له هغو نه يې د کرکې وړ بتانو په جوړولو کې کار اخيست. نو له دې امله به زه دا ټوله شتمني د هغوی دپاره ناپاکه وگرځوم.»

(۲۱) څښتن بيا وويل: «زه به پردي خلک پرېږدم چې هغوی لوټ کړي او د نړۍ شرير خلک به د هغوی شتمني يوسي او هغه به يو عادي شی جوړ کړي. (۲۲) زه به خپل مخ د دې شريرو خلکو څخه واپروم او هغوی به زما قيمتي ځای ته سپکاوی وکړي. لوټماران به هلته ورننوځي او هغه به يو عادي شی جوړ کړي.»

(۲۳) د اسراييلو د قوم دپاره زنځيرونه تيار کړئ، ځکه د هغوی ټول هېواد د وينو تويولو او جنايتونو څخه ډک دی او ښار هم د تاوتریخوالي څخه ډک دی. (۲۴) زه به تر ټولو شرير قومونه دلته راولم چې د هغوی کورونه په زور ونيسي. زه به د زورورو خلکو غرور پای ته ورسوم او زه به پرېږدم چې د هغوی سپېڅلي ځايونو ته سپکاوی وشي. (۲۵) کله چې هغوی په سخته وېره اخته شي، نو د امن او آرامۍ په لټه کې به شي، خو هغه به هېڅکله ونه مومي. (۲۶) يو مصيبت پسې به بل مصيبت راشي او يوازې گونگوسې به اورېدل کيږي. هغوی به د پيغمبرانو څخه د راتلونکې په اړه د رويا غوښتنه کوي. د کاهنانو تعليم به پای ته ورسېږي او مشران به د مشورې ورکولو څخه عاجز وي. (۲۷) پاچا به ویر کوي، مامورين به خپله هيله له لاسه ورکړي او خلک به له وېرې څخه رپيږي. هغوی چې کوم کارونه کړي دي، د هغو سره سم به زه هغوی ته سزا ورکړم او د هغوی په اړه به داسې قضاوت وکړم لکه څنکه چې هغوی د نورو په هکله کړی دی. نو بيا به هغوی پوه شي چې زه څښتن يم.»

په اورشليم کې د خښتن په کور کې بت پرستي

۸ (۱) زمونږ د جلاوطني په شپږم کال، د شپږمې مياشتې په پنځمه ورځ زه په خپل کور کې د يهودا د مشرانو سره ناست وم. ناڅاپه د خښتن تعالی قوت په ما باندې نازل شو. (۲) ما وکتل او په رويا کې مې د انسان په شان يو شکل وليده. بدن يې د ملا نه ښکته د اور د لمبو په شان ښکاره کېده او د ملا نه پورته د يو ځلېدونکي فلز په شان ؤ. (۳) وروسته بيا هغه يو شی چې د لاس په شان ؤ، راوړد کړ او زه يې د ويښتانو څخه ونيولم. په دې وخت کې په رويا کې د خدای روح اسمان ته پورته کړم او زه يې په اورشليم کې د خښتن د کور د دننې حوبلې د شمالي دروازې خولې ته بوتلم. هلته يو بت ؤ چې خدای يې ډېر په قهر کړ او د هغه غيرت يې راوپاراوه. (۴) نو هلته مې د اسراييلو د خدای جلال وليده چې د هغې رويا په شان ؤ چې په دره کې مې ليدلې وه.

۵ (۵) بيا خښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، اوس شمال خواته وگوره.» نو ما هغې خواته وکتل او د دروازې شمال خواته مې د هغه بت د قربانۍ ځای وليده چې د خدای غيرت يې راپارولی ؤ. (۶) خښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، ته وينې چې د اسراييلو قوم په څه کارونو باندې اخته دی؟ گوره چې هغوی د کرکې وړ کارونه کوي او دا د دې سبب گرځي چې زه د خپل سپېڅلي ځای څخه لېرې شم. خو ته به د دې څخه نور هم زيات د کرکې وړ کارونه ووينې.»

۷ (۷) هغه زه د دننې حوبلې د دروازې خولې ته بوتلم او په دېوال کې يې راته يو سوری راوښود. ۸ (۸) هغه ماته وويل: «ای فاني انسانه، دا سوری لوی کړه.» او ما هغه سوری لوی کړ او هلته مې يوه دروازه وليدله. (۹) هغه راته وويل: «دنه لار شه او وگوره چې هغوی څنگه ناوړه او د کرکې وړ کارونه په دې ځای کې سرته رسوي.» (۱۰) نو زه دننه ورغلم او ومې ليدل چې په دېوالونو باندې د خزندو، ناپاکو حيواناتو او د هغو ټولو بتانو نقشونه چې اسراييليانو ورته عبادت کاوه، ويستل شوي وو. (۱۱) د اسراييلو د قوم اويا مشران د هغو په مخکې هلته ولاړ وو چې په هغو کې

د شافان زوی یازنیا هم شامل ؤ. هر یو په خپلو لاسونو کې د خوشبویۍ د سوځولو لوبڼی نیولی ؤ او د هغه نه د خوشبویۍ لوگی پورته کېده. (۱۲) خښتن زما څخه پوښتنه وکړه: «ای فانی انسانه، ایا تالیدلي دي چې د اسراییلو ټول مشران په خپله کوټه کې په پټه د خپل بت عبادت کوي؟ هغوی داسې وایي: «خښتن مونږ نه ویني، ځکه چې هغه دا هېواد پرېښی دی.»»

(۱۳) بیا خښتن وویل: «ته به د دې څخه وروسته د دې نه هم ډېر د کرکې وړ کارونه چې هغوی یې کوي، وویښې.» (۱۴) نو هغه زه د خښتن د کور د شمالي دروازې خولې ته بوتلم او هلته یې ښځې راته وښودلې چې ناستې وې او د خپل خدای تموز په مرگ یې ژړا کوله.

(۱۵) هغه پوښتنه وکړه: «ای فانی انسانه، ایا ته دا وینې؟ خو ته به د دې څخه وروسته د دې نه هم ډېر ناوړه او د کرکې وړ کارونه وویښې.» (۱۶) نو بیا هغه زه د خښتن د کور دنننی حوډلی ته بوتلم. هلته د خښتن د کور د ننوتلو دروازې ته نژدې د قربانۍ د ځای او برنډې ترمنځ پنځه ویشت سړي ولاړ وو. هغوی د عبادت ځای ته شاگانې اړولې وې او خپل مخونه یې ختیځ خواته اړولي وو او لمر ته یې عبادت کاوه.

(۱۷) خښتن ماته وویل: «ای فانی انسانه، ایا ته دا وینې؟ ایا دا لازمه ده چې د یهودا قوم دا د کرکې وړ کارونه ترسره کړي، په ټول هېواد کې ظلم او زیاتې خپور کړي او زما قهر او غضب نور هم راوپاروي؟ هغوی ته وگوره چې څنگه په بې شرمۍ زما سپکاوی کوي.» (۱۸) نو له دې امله به په هغوی باندې خپل غضب نازل کړم. زه به هغوی ته د مینې په سترگه ونه گورم او په هغوی باندې به هېڅ رحم ونه کړم. هغوی به چیغې وهي او ماته به په ډېر لوړ اواز زاری کوي، خو زه به ورته غوږ ونه نیسم.»

۹ ﴿۱﴾ بيا ما واورېدل چې خښتن په لوړ اواز وويل: «ای هغو کسانو چې بنار ته د سزا ورکولو دپاره ټاکل شوي یی، دلته راشئ او خپلې وژونکې وسلې د ځان سره راوړئ.» ﴿۲﴾ ناخاپه شپږ تنه د شمالي دروازې نه رانېکاره شول، د هر یو په لاس کې وژونکې وسله وه. د هغوی سره یو سړی هم ؤ چې د کتان کالي یې اغوستي وو او د لیکلو سامان یې په ملا پورې تړلی ؤ. هغوی ټول د خښتن کور ته ننوتل او د قربانۍ د برنجي ځای په څنګ کې ودرېدل.

﴿۳﴾ نو د اسراييلو د خدای جلال د هغو اسماني مخلوقاتو څخه چې هلته موجود وو، راپورته شو او د خښتن د کور د دروازې خولې ته روان شو. خښتن هغه سړي ته چې د کتان کالي یې اغوستي وو او د لیکلو سامان یې په ملا پورې تړلی ؤ، ﴿۴﴾ نارې کړې: «د اورشليم په ټول بنار کې وګرځه او د هغو کسانو په تندي باندې چې په بنار کې د کرکې وړ کارونو په خاطر ویر او ماتم کوي، یوه نښه ولګوه.»

﴿۵﴾ وروسته مې واورېدل چې خښتن هغو نورو شپږو تنو ته داسې وويل: «په بنار کې د هغه پسې ورشئ او خلک ووژنئ، یو هم ژوندي پرېږدئ او په هېچا باندې رحم مه کوئ. ﴿۶﴾ زاړه، ځوانان، پېغلې، ښځې او ماشومان ووژنئ. خو د چا په تندي چې نښه لګېدلې وي هغه ته کوم زیان ونه رسوئ. دا کار زما له کوره پیل کړئ.» نو هغوی دا کار د هغو مشرانو څخه پیل کړ چې د خښتن د کور په مخکې ولاړ وو.

﴿۷﴾ بيا خښتن هغو شپږو کسانو ته وويل: «زما کور داسې ناپاکه کړئ چې د عبادت وړ نه وي. حوډلې د وژل شویو خلکو څخه ډکه کړئ. نو لاړ شئ او دا کار وکړئ!» وروسته هغوی په بنار کې د خلکو په وژلو پیل وکړ.

۸ په داسې حال کې چې د خلکو وژنه روانه وه، نو زه په هغه ځای کې یوازې پاتې شوم. زه په ځمکه باندې پرېوتم او زاري مې وکړه: «ای خښتن تعالی، ایا ته په اورشلیم باندې دومره په قهر یې چې غواړې په اسراییلو کې هرڅوک چې ژوندی پاتې وي، هغه ووژنې؟» ۹ خښتن په ځواب کې وویل: «د اسراییلو او یهودا د قوم گناهونه بې حده ډېر دي. هېواد یې په وینو رنگ او ښار د بې انصافی نه ډک دی. خلک وایي: (خښتن مونږ نه ویني، ځکه چې هغه دا هېواد پریښی دی.» ۱۰ خو زه به هغوی ته د مینې په سترگه ونه گورم او په هغوی باندې به هېڅ رحم ونه کړم. د هغوی د بدو کړنو له امله به هغوی ته سزا ورکړم.»

۱۱ بیا هغه سړی چې د کتان کالي یې اغوستي وو او د لیکلو سامان یې په ملا پورې تړلی ؤ، بېرته راستون شو او خښتن ته یې دا خبر راوړ: «کوم حکم چې تا ماته کړی ؤ، هغه مې سرته ورساوه.»

د خښتن د کور څخه د هغه د جلال تلل

۱۰ بیا مې هغه میدان ته وکتل چې د اسماني مخلوقاتو د سرونو دپاسه پروت ؤ او د هغو دپاسه یو شی ؤ چې هغه د داسې تخت په شان ښکاره کېده چې د لاجوردو نه جوړ شوی ؤ. ۲ خښتن هغه سړي ته چې د کتان کالي یې اغوستي وو، وویل: «د هغو چورلېدنکو ارابو په منځ کې چې د هغو مخلوقاتو لاندې دي، تېر شه او لاسونه دې د بلو سکارو نه ډک کړه او بیا هغه سکاره په ښار باندې وشینده.»

نو هغه مې ولیده چې دننه لاړ. ۳ کله چې هغه دننه لاړ، نو هغه مخلوقات د خښتن د کور جنوب خواته ولاړ وو او دننه حوږلی د ورپېڅې نه ډکه شوه. ۴ د خښتن جلال د هغو مخلوقاتو نه راپورته شو او د هغه د کور د دروازې خولې ته روان شو. بیا کور د ورپېڅې نه ډک شو او حوږلی د

خښتن د جلال د رڼا نه وځلېدله. (۵) د هغو مخلوقاتو د وزرونو اواز تر باندیني حوډلي پورې اورېدل کېده چې د مطلق قادر خدای د اواز په شان ؤ.

(۶) کله چې خښتن هغه سړي ته چې د کتان کالي يې اغوستي وو، حکم وکړ چې د هغو اسماني مخلوقاتو لاندې د ارابو له منځ نه لږ اوږ راواخلي، نو هغه سړی دننه لاړ او د يوې ارابې په څنګ کې ودرېده. (۷) د هغو مخلوقاتو څخه يو يې خپل لاس اوږد کړ او د هغه اور نه چې د هغوی په منځ کې بلېده، هغه لږې سکروټې راواخيستلې او د هغه سړي په لاسونو کې يې کېښودلې چې د کتان کالي يې اغوستي وو. هغه سړي دا سکروټې واخيستلې او لاړ.

(۸) ما وليدل چې هر اسماني مخلوق د وزرونو لاندې د انسان د لاس په شان يو شی درلود. (۹) - (۱۰) ما دا هم وليدل چې هلته څلور ارابې وې چې ټولې يوشان وې او د هر اسماني مخلوق په څنګ کې يوه يوه ارابه وه. هغه ارابې د قيمتي تېرو په شان ځلېدلې او د هرې ارابې په منځ کې يوه بله ارابه وه. (۱۱) نو بې له تاوېدلو اسماني مخلوقاتو کولای شول چې له څلورو خواو نه هرې خواته چې وغواړي حرکت وکړي. کله به چې هغو مخلوقاتو حرکت کاوه، نو ارابې به هم بې له تاوېدلو ورسره تللې. (۱۲) د دې اسماني مخلوقاتو بدنونو، شاګانو، لاسونو، وزرونو او ارابو ټولو سترګې لرلې. (۱۳) ما يو اواز واورېد چې ويل يې: «چورلېدونکې ارابې.»

(۱۴) هر اسماني مخلوق څلور مخونه لرل. لومړی مخ د غويي د مخ په شان ؤ، دوهم مخ د انسان، درېم مخ د زمري او څلورم مخ د عقاب د مخ په شان ؤ. (۱۵) دا هماغه ژوندي مخلوقات وو چې ما د خابور د سيند په غاړه ليدلي وو. کله به چې دا مخلوقات هوا ته پورته شول (۱۶) او حرکت به يې کاوه، نو ارابې به هم ورسره تللې. کله به چې هغوی خپل وزرونه خلاص کړل چې والوزي، نو ارابې به هم ورسره تللې. (۱۷) کله به چې هغه مخلوقات ودرېدل، نو ارابې به هم ودرېدلې او کله به چې هغه مخلوقات الوتل، نو ارابې به هم ورسره تللې، ځکه چې دې مخلوقاتو به په هغو باندې واک

١٨) بيا د خښتن جلال د هغه د کور د دروازې د خولې نه لار او د اسماني مخلوقاتو د پاسه ودرېده. ١٩) هغوی خپل وزرونه خپاره کړل او ما ورته کتل چې هغوی د ځمکې نه پورته شول او ارايې هم ورسره لارلې. هغوی د خښتن د کور د ختيځې خوا دروازې سره ودرېدل او د اسراييلو د خدای جلال د هغوی د سر د پاسه ؤ.

٢٠) ما هغه مخلوقات وپېژندل. دا هماغه اسماني مخلوقات وو چې ما د خابور د سيند په غاړه د اسراييلو د خدای د تخت لاندې ليدلي وو. ٢١) هغوی هر يو څلور مخونه او څلور وزرونه لرل او د هر وزر لاندې د انسان د لاس په شان يو شی ښکاره کېده. ٢٢) د هغوی مخونه کټ مټ د هغو مخونو په شان وو کوم چې ما د خابور د سيند په غاړه ليدلي وو. هر اسماني مخلوق سيده حرکت کاوه.

د اسراييلو د مشرانو په هکله قضاوت کول

١١) د خدای روح زه راپورته کړم او د خښتن د کور ختيځې دروازې ته يې بوتلم. هلته مې دروازې ته نژدې پنځه ويشت سړي وليدل چې په هغو کې د قوم دوه مشران يعنې د عزور زوی يازنيا او د بنايايه زوی فلتيا هم شامل وو. ٢) خښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، دا خلک بد پلانونه جوړوي او په ښار کې خلکو ته بدې مشورې ورکوي. ٣) هغوی وايي: «مونږ به زر بيا کورونه جوړ کړو. دا ښار د دېکې په شان دی چې په اور باندې ايښی وي او مونږ لکه د غوښې په شان يو، خو لږ تر لږه هغه دېکې مونږ په اور کې د سوځېدلو څخه ساتي.» ٤) نو ای فاني انسانه، د هغوی په ضد نبوت وکړه! د هغوی په ضد پېشگويي وکړه!»

٥) بيا په ما باندې د خښتن روح نازل شو او خښتن ماته وويل چې زه داسې وايم: «ای د اسراييلو خلکو، زه پوهېږم چې ستاسو په ذهن کې کوم خيالونه دي. (٦) تاسو په ښار کې دومره زيات خلک وژلي دي چې کوڅې د مړو نه ډکې دي.

٧) نو زه خښتن تعالی تاسو ته داسې وايم چې دا ښار په رښتيا هم د اوسپنې يو دېگي دی، خو غوښه يې د هغو خلکو ده چې تاسو وژلي دي! نو زه به تاسو د ښار څخه دباندې وباسم! (٨) زه داسې هم وايم چې تاسو د جنگ څخه وپرېږئ، خو زه به ستاسو دښمنان پرېږدم چې په تاسو باندې حمله وکړي. (٩) زه به تاسو د ښار نه وباسم او پرديو خلکو ته به مو په لاس ورکړم. زه به تاسو محاکمه او سزا به درکړم، (١٠) تاسو به په خپل وطن کې په جنگ کې ووژل شئ. بيا به هرڅوک په دې پوه شي چې زه خښتن يم. (١١) دا ښار به د هغه دېگي په شان چې غوښه په کې ساتل کېږي، ستاسو ساتنه ونه کړي. تاسو چې د اسراييلو په وطن کې په هرځای کې یئ، زه به تاسو محاکمه او سزا به درکړم. (١٢) تاسو به په دې پوه شئ چې زه خښتن يم او هغه وخت چې تاسو د گاونډيو قومونو په قوانينو باندې عمل کاوه، نو تاسو به زما قوانين ماتول او زما د حکمونو نه به مو سرغړونه کوله.»

١٣) کله چې ما نبوت کاوه، نو د بناياہ زوی پلټيا مړ شو. زه په ځمکه باندې پرمخې پرېوتم او په لوړ اواز مې چيغه ووهله: «ای خښتن تعالی! ايا په اسراييلو کې چې څوک ژوندي پاتې دي، هغه ټول وژني؟»

د جلاوطنو خلکو سره د خښتن وعده

١٤) خښتن ماته وويل: (١٥) «ای فاني انسانه، کوم خلک چې په اورشلیم کې اوسېږي هغوی په تا او ستا د هغو وطندارانو اسراييليانو پسې چې په جلاوطنۍ کې اوسېږي، خبرې کوي. هغوی وايي:

«جلاوطنه خلک د څښتن نه لېرې شوي دي. څښتن د هغوی وطن اوس مونږ ته راکړی دی.» (۱۶)
نو اوس د اورشلیم خلکو ته ووايه چې څښتن داسې وايي: «ما څښتن تعالی جلاوطني خلک دي ته
مجبور کړل چې د خپل وطن څخه ووځي او لېرې پرديو هېوادنو کې واوسېږي. خو د لږ وخت
دپاره چې هغوی هرچېرته دي، زه به د هغوی دپاره سپېڅلی ځای يم.»

(۱۷) نو بيا جلاوطنو خلکو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «زه به تاسو د هغو قومونو او
وطنونو نه راټول کړم چې تاسو مې په هغو کې خواره واره کړي یی او د اسراييلو وطن به بېرته تاسو
ته درکړم.» (۱۸) بيا څښتن د اورشلیم خلکو ته وويل: «کله چې جلاوطنه خلک بېرته خپل وطن ته
راستانه شي، نو هغوی به خپل ځانونه د خپلو د کرکې وړ بتانو نه خلاص کړي.» (۱۹) زه به هغوی
ته يو نوی زړه او تازه روح ورکړم. زه به د هغوی نه د تېرې په شان سخت زړه لېرې کړم او نرم
زړه به ورته ورکړم. (۲۰) بيا به هغوی زما په قوانينو باندې عمل کوي او په وفاداری سره به زما
حکومونه مني. نو هغوی به زما قوم وي او زه به د هغوی خدای يم. (۲۱) خو زه به هغو خلکو ته
مناسبه سزا ورکړم چې د کرکې وړ بتانو د عبادت کولو سره شوق لري.» څښتن تعالی داسې ويلي
دي.»

د خدای جلال د اورشلیم څخه ځي

(۲۲) نو بيا هغو اسماني مخلوقاتو په الوتلو پيل وکړ او ارايې هم ورسره لاړلې. د اسراييلو د خدای
د حضور جلال د هغوی په سر باندې ؤ. (۲۳) بيا هغه جلال د ښار نه حرکت وکړ او په هغه غره
باندې ودرېده چې د ښار ختيځې خواته ؤ. (۲۴) د خدای روح زه په رويا کې پورته کړم او بېرته
یې هغو جلاوطنو خلکو ته چې په بابل کې وو، راوستلم. بيا هغه رويا پای ته ورسېدله (۲۵) او
هرڅه چې څښتن ماته ښودلي وو، هغه مې هغو جلاوطنو خلکو ته وويل.

۱۲ (۱) خښتن ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، ته د سرکښه قوم په منع کې اوسېږې. هغوی سترگې لري، خو هېڅ شی نه ويني او هغوی غوږونه لري خو هېڅ هم نه اوري، ځکه چې هغوی سرکښه قوم دی.

(۳) نو اوس ای فاني انسانه، لکه د یو جلاوطن په شان خپل د سفر سامان تیار کړه او د ورځې له خوا حرکت وکړه. پرېږده چې ټول دې ووينې چې ته روان شوې او بل ځای ته لاړې. کېدای شي چې دغه سرکښه قوم ستا دې کار ته پام وکړي. (۴) په رڼا ورځ دې خپل د جلاوطني سامان دباندې وباسه، ترڅو هغوی تا وويني. بیا ته په ماښام کې د هغه چا په شان چې جلاوطني ته روان وي، حرکت وکړه او پرېږده چې هغوی تا وويني. (۵) د هغوی په مخکې د خپل کور دېوال سوری کړه او خپل د جلاوطني سامان دې د هغې لارې نه وباسه. (۶) خپل پنډ دې د هغوی په مخکې په خپلو اوږو باندې کېږده او په تیاره کې یې دباندې یوسه. خپل مخ پټ کړه، ترڅو هغه ځمکه ونه ويني چې ته یې پرېږدې. ستا دا کار به د اسرایليانو دپاره د خبرداری یوه نښه وي.»

(۷) لکه څنګه چې خښتن راته ويلي وو ما هماغسې وکړل. ما د یو جلاوطني په شان خپل د سفر سامان د ورځې له خوا دباندې وويست. بیا د ماښام په تیاره کې مې په خپلو لاسونو باندې دېوال سوری کړ او د سفر د سامان سره ووتلم. هغوی ټولو کتل چې ما خپل پنډ په اوږو کړ او په تیاره کې لاړم.

(۸) سبا سهار خښتن ماته وويل: (۹) «ای فاني انسانه، ایا د اسرایلو سرکښه قوم ستا څخه پوښتنه ونه کړه چې ته څه کوې؟ (۱۰) هغوی ته ووايه چې زه خښتن تعالی هغوی ته داسې وایم. دا پیغام د اورشلیم د پاچا او د هغو ټولو اسرایليانو په اړه دی چې هلته اوسېږي. (۱۱) هغوی ته ووايه

چې تا چې څه کړي دي، دا هغه نښه ده چې د هغوی سره به هم همداسې کيږي. هغوی به مهاجر شي او اسیران به شي. (۱۲) کوم پاچا چې په هغوی باندې حکومت کوي، هغه به هم خپل پند په تیاره کې په خپلو اوږو باندې کېږدي او د دېوال د هغه سوري له لارې به وتښتي چې هغوی یې د هغه دپاره وباسي. هغه به خپل مخ پټ کړي، ترڅو هغه ځمکه ونه ویني چې پرېږدي یې. (۱۳) خو زه څښتن به په هغه باندې خپل جال خپور کړم او په کې راګېر به یې کړم. بیا به زه هغه د بابل هېواد ته بوځم، خو هغه به دا هېواد ونه ویني او هلته به مړ شي. (۱۴) زه به د هغه د دربار ټول خلک، د هغه مشاوران او لښکرې هرې خواته خورې ورې کړم او زه به هغوی په خپلې تورې سره تعقیب کړم. (۱۵) کله چې مې هغوی په نورو قومونو او وطنونو کې خواره واره کړل، نو بیا به پوه شي چې زه څښتن یم. (۱۶) خو زه به د هغوی نه لږ خلک د جنگ، قحطی او وبا نه ژوندي پرېږدم، نو هغوی چې کومو هېوادنو ته ځي، په خپلو ناوړو او د کرکې وړ عملونو باندې به اقرار وکړي. بیا به په دې پوه شي چې زه څښتن یم.»

د وېرېدونکي پیغمبر نښه

(۱۷) څښتن ماته وویل: (۱۸) «ای فاني انسانه، خپله ډوډۍ دې په وېره او لږزېدلو وخوره او اوبه دې په وېره او رېږدېدلو وڅښه. (۱۹) د اسراییلو خلکو ته ووايه چې دا هغه پیغام دی چې د څښتن تعالی له خوا د اورشلیم د هغو خلکو دپاره دی چې تراوسه پورې د اسراییلو په هېواد کې اوسېږي. هغوی به له وېرې سره ډوډۍ وخوري او له سختې وېرې سره به اوبه وڅښي. د هغوی وطن به شاړ پروت وي، ځکه چې اوسېدونکي یې ظالمان دي. (۲۰) کوم ښارونه چې اوس اباد دي، هغه به وران شي او هغه وطن به د خلکو څخه خالي شي. بیا به هغوی پوه شي چې زه څښتن یم.»

د خښتن د کلام زر پوره کېدل

﴿٢١﴾ خښتن ماته وويل: ﴿٢٢﴾ «ای فاني انسانه، د اسراييلو خلک دا متل ولي په تکرار سره وايي: «وخت تېرېږي او هره پېشگويي نه رښتيا کېږي؟» ﴿٢٣﴾ اوس هغوی ته ووايه چې زه خښتن تعالی به دا متل باطل کړم. دا متل به نور په اسراييلو کې نه ويل کېږي. هغوی ته ووايه چې هغه وخت رارسېدلی دی او هغه ټولې پېشگويانې رښتيا کېږي! ﴿٢٤﴾ نور به د اسراييلو په خلکو کې د دروغو روياگانې يا د غوره مالي پېشگويانې نه کېږي. ﴿٢٥﴾ ځکه زه خښتن به د هغوی سره خبرې وکړم او څه چې وایم هماغسې به کېږي. په هغه کې به نور ځنډ نه رامنځته کېږي. ای سرکښه قومه، ستاسو په ژوند کې چې زه د هر شي په هکله خبرې کوم، هغه به سرته رسوم. خښتن تعالی داسې ويلي دي.»

﴿٢٦﴾ نو بيا خښتن ماته وويل: ﴿٢٧﴾ «ای فاني انسانه، اسراييليان فکر کوي چې ستا روياگانې او پېشگويانې ډېر وروسته رښتيا کېږي. ﴿٢٨﴾ نو هغوی ته ووايه چې زه خښتن تعالی داسې وایم: «زما په کلام کې به نور کوم ځنډ نه رامنځته کېږي. څه چې ما وويل، نو هغه به خامخا کېږي. ما خښتن داسې وويل!»

د جعلي پيغمبرانو غندنه

١٣ ﴿١﴾ خښتن ماته وويل: ﴿٢﴾ «ای فاني انسانه، د اسراييلو د هغو پيغمبرانو په ضد نبوت وکړه چې د خپل ځان نه نبوت کوي. هغوی ته ووايه چې د خښتن کلام ته غوږ ونيسي.

﴿٣﴾ خښتن تعالی داسې وایي: «افسوس د دې کم عقلو پيغمبرانو په حال! هغوی د خپلو ځانونو نه الهام ورکوي او هغه روياگانې يې چې نه دي ليدلې، بيانوي. ﴿٤﴾ ای د اسراييلو خلکو، ستاسو

پیغمبران د هغو گیدرانو په شان دي چې د بنار په کنډوالو کې اوسېږي. (۵) هغو پیغمبرانو تاسو اسراییلیانو سره مرسته ونه کړه چې د بنار هغه دېوالونه بېرته جوړ کړي چې غورځېدلي دي. دا کار باید ترسره شي، ترڅو په هغه وخت کې چې زه څښتن ستاسو دښمنان پرېږدم چې په تاسو باندې حمله وکړي، ستاسو دېوالونه قوي وي. (۶) د هغوی رویاگانې غلطې دي او د هغوی پېشگويانې دروغ دي. هغوی دا دعوه کوي چې زما د پیغام په هکله خبرې کوي، خو هغوی ما نه دي لېږلي. خو بیا هم هغوی په دې تمه دي چې خبرې به یې رښتیا شي! (۷) زه هغوی ته وایم: «تاسو چې کومې رویاگانې وینئ هغه بې ارزښته دي او تاسو چې کومې پېشگويانې کوئ هغه دروغ دي. تاسو وایئ چې دا زما خبرې دي، خو ما تاسو سره خبرې نه دي کړي!»

(۸) نو څښتن تعالی هغوی ته داسې وایي: «ستاسو خبرې بې ارزښته دي او ستاسو رویاگانې دروغ دي. نو له دې امله زه څښتن تعالی ستاسو په ضد یم. (۹) زه به خپل لاس د هغو ټولو پیغمبرانو په خلاف پورته کړم چې بې ارزښته رویاگانې ویني او دروغجنې پېشگويانې کوي. هغوی به زما د قوم د ټولني څخه وشړل شي. زه به د هغوی نومونه د اسراییلو د لست نه لېږي کړم او هغوی به بیا هیڅکله په خپل وطن کې پښې کښېږدي. نو بیا به په دې پوه شئ چې زه څښتن تعالی یم.»

(۱۰) پیغمبران زما قوم بې لارې کوي او وایي چې خیر خیریت دی. خو په رښتیا سره خیریت نه دی! زما قوم یو کمزوری دېوال جوړ کړی دی او پیغمبران راغلي دي او هغه یې په چونه او گچو باندې سپین کړی دی. (۱۱) دې پیغمبرانو ته ووايه چې دېوال به راوغورځيږي. سخت باران به وورېږي، ږلۍ به وورېږي او یو توفان به ورباندې راشي. (۱۲) کله چې دېوال راوغورځيږي، نو هرڅوک به ستاسو نه پوښتنه کوي چې د دېوال د سپینولو څه گټه وه؟»

(۱۳) په دې خاطر څښتن تعالی داسې وایي: «زه به په خپل قهر سره یو توفان، سخت باران او ږلۍ نازل کړم چې هغه دېوال وران کړي. (۱۴) زه غواړم چې هغه چونه شوی دېوال راوغورځوم او هغه

به د ځمکې سره هوار کړم او د بنياد تيرې به يې رابنکاره شي. هغه به راولوپري او تاسو ټول به مړه کړي. بيا به ټول په دې پوه شي چې زه څښتن يم. (۱۵) نو زما قهر به په دېوال او په هغه چا چې هغه يې رنگ کړی دی، سوړ شي. بيا به تاسو ته ووايم چې هغه دېوال او د هغه رنگ کوونکي نور نشته. (۱۶) دا هغه پيغمبران وو چې په ډاډه زړه سره به يې ويل چې په اورشليم کې خیر خیریت دی، خو حال دا چې هلته خیریت نه و. څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

د جعلي بنځينه پيغمبرانو په ضد نبوت

(۱۷) څښتن وويل: «ای فاني انسانه، د اسراييلو هغه بنځي محکومې کړه چې له خپله ځانه پېشگويي کوي. (۱۸) هغوی ته ووايه چې څښتن تعالی ورته داسې وايي: «افسوس ستاسو په حال! تاسو هرچا ته د کوډو تعويزونه جوړوئ چې په خپلو مړوندونو باندې يې وتري او هرچا ته د هغه د قد په اندازه د کوډو دستمالونه جوړوئ چې خپل سرونه ورباندې وتري، ترڅو وکولای شئ د نورو خلکو د ژوند واک ولری. ايا تاسو غواړئ چې زما د خلکو د ژوند او مرگ اختيار ترلاسه کړئ او د هغه څخه د خپل ځان په گټه کار واخلي؟ (۱۹) تاسو د څو موټو اوربشو او د څو ټوټو ډوډيو په خاطر زما د قوم په مخکې زما سپکاوی وکړ. تاسو هغه خلک وژنئ کوم چې د مرگ لايق نه دي او هغه خلک ژوندي پرېږدئ کوم چې د ژوندي پرېښودلو لايق نه دي. تاسو زما خلکو ته دروغ وايئ او هغوی په تاسو باندې يقين کوي.»

(۲۰) نو څښتن تعالی داسې وايي: «گورئ، زه د کوډو د تعويزونو په ضد يم چې تاسو يې په مرگ او ژوند باندې د قدرت ترلاسه کولو په خاطر د خلکو په مټو باندې تری. زه به هغه ستاسو د مټو څخه وشکوم او هغه خلک به خلاص کړم چې تاسو د مرغیو په شان په دام کې راگېر کړي دي. (۲۱) زه به ستاسو د سرونو دستمالونه وشکوم او خپل قوم به خلاص کړم او نور به ونه شئ کولای په خپل دام کې هغوی راگېر کړئ. نو بيا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن يم. (۲۲) دا ځکه چې تاسو

په خپلو دروغو باندې د هغو نېکو خلکو زړونه تور کړي دي چې زه نه غواړم هغوی خفه کړم.

تاسو بدعمله خلک دې ته هڅولي دي چې د خپلو بدو کارونو نه لاس وانخلي او خپل ژوند وژغوري. (۲۳) نو اوس به تاسو بې ارزښته رویاگانې ونه وینئ او بې لارې کونکې پېشگويانې به نه کوئ. زه به خپل قوم ستاسو د منگولو نه خلاص کړم، نو هغه وخت به په دې پوه شئ چې زه خښتن یم.»

د بت پرستی غندنه

۱۴ (۱) د اسراییلو ځینې مشران راغلل چې زما سره د خدای د رضا د معلومولو په هکله مشوره وکړي. (۲) بیا خښتن ماته وویل: (۳) «ای فاني انسانه، دې خلکو بتانو ته په خپلو زړونو کې ځای ورکړی دی او بت پرستي د هغوی د گناه سبب گرځېدلې ده. ایا هغوی فکر کوي چې زه به ورته مشوره ورکړم؟»

(۴) زما یعنې خښتن تعالی له خوا هغوی ته ووايه: «هر اسرایلی چې د بتانو څخه پیروي کوي او د گناه په لاره ځي او په هغه وخت کې کله چې هغه د مشورې دپاره پیغمبر ته راځي، نو زه خښتن به خپله هغوی ته ځواب ورکوم، داسې ځواب چې دا بت پرستان د هغه لایق دي. (۵) زه به هغوی ته ځواب ورکړم ترڅو وکولای شم د اسراییلو خلک چې د خپلو ټولو بتانو له امله زما څخه لېرې شوي دي، بېرته خپل ځان ته راوگرځوم.»

(۶) نو اسرایلیانو ته ووايه چې زه خښتن تعالی داسې وایم: «توبه وباسئ او خپل بتان او د کرکې وړ کارونه پرېږدئ. (۷) فرض کړئ یو اسرایلی یا کوم پردی سپری چې په اسراییلو کې اوسېږي او خپل ځان زما نه بېلوي، هغه په خپل زړه کې بتانو ته ځای ورکوي او هغه دا بتان د خپلو سترگو په وړاندې ږدي او هغه د گناه خواته ځي. کله چې هغه د مشورې دپاره پیغمبر ته راځي، نو زه

څښتن به په خپله هغه ته ځواب ورکړم! ﴿٨﴾ زه به د هغه په ضد شم. هغه به د نورو دپاره د عبرت سبب وگرځوم. زه به يې د خپل قوم نه وباسم، بيا به تاسو په دې پوه شئ چې زه څښتن يم.

﴿٩﴾ که چېرې يو پيغمبر وغوليرې او غلط ځواب ورکړي، نو دليل به يې دا وي چې هغه ما يعنې څښتن غولولى دى. زه به هغه پيغمبر ته سزا ورکړم او د خپل قوم اسراييلو نه به يې بيخي لبرې کړم. ﴿١٠﴾ هغه پيغمبر او هغه څوک چې د هغه نه مشوره اخلي، دواړو ته به يوشان سزا ورکول کيږي. ﴿١١﴾ دا کار د دې دپاره کوم چې نور اسراييليان زما څخه بې لارې نه شي او خپل ځانونه نور په گناهونو باندې ناپاکه نه کړي. نو هغوى به زما قوم وي او زه به د هغوى خداى يم. څښتن تعالى داسې وويل. «

نوح، دانيال او ايوب

﴿١٢﴾ څښتن زما سره خبرې وکړې. ﴿١٣﴾ هغه وويل: «اى فاني انسانه، کله چې د يو هېواد خلک گناه او زما سره بې وفايي وکړي، نو زه به د هغوى په وړاندې لاس پورته کړم او خواږه به ورباندې بند کړم. زه به ورباندې قحطي راولم او خلک او حيوانات به يې ووژنم. ﴿١٤﴾ که هغه درې کسان يعنې نوح، دانيال او ايوب هم هلته اوسي، نو زه به هغوى د خپلې رښتينولۍ له امله وژغورم، خو يوازې هغوى به زه ژغورم. څښتن تعالى داسې وويل.

﴿١٥﴾ يا فرض کړئ زه هغه هېواد ته ځنگلي حيوانات ورولېږم چې خلک وخوري او هغه هېواد دومره خطرناکه کړي چې هېڅوک په هغه لاره تېرېدلى نه شي، ﴿١٦﴾ حتى که هغه درې کسان هم هلته اوسي، نو زه څښتن تعالى په خپل ذات باندې قسم خورم چې هغوى به هم ونه شي کولای چې خپل زامن او لورگانې وژغوري. يوازې هغوى به وژغورل شي او هغه هېواد به وران او ويجاړ شي.

١٧) يا فرض کړئ زه په هغه وطن باندې جنګ راولم او د دښمن لښکرې ورولېږم چې انسانان او حيوانات ټول له منځه يوسي. (١٨) که هغه درې کسان هم هلته اوسي، نو زه څښتن تعالی په خپل ذات باندې قسم خورم چې هغوی به ونه شي کولای چې خپل زامن او لورګانې وژغوري. يوازې هغوی به وژغورل شي.

١٩) يا فرض کړئ زه په هغه هېواد باندې وبا راولم او د قهر له لاسه د ډېرو انسانانو او حيواناتو ژوند واخلم. (٢٠) که نوح، دانيال او ايوب هم هلته اوسي، نو زه څښتن تعالی په خپل ذات باندې قسم خورم چې هغوی به نه شي کولای چې خپل زوی او لور وژغوري. د هغوی رښتينولي به يوازې د هغوی ژوند وژغوري.

٢١) څښتن تعالی داسې وايي: «دا به څومره بده وي چې زه په اورشليم باندې څلور ډېرې سختې سزاګانې يعنې جنګ، قحطي، ځنګلي حيوانات او وبا ورولېږم چې انسانان او حيوانات ټول ووژني. (٢٢) گورئ، ځينې سړي او ښځې به په اورشليم کې ژوندي پاتې شي او هغوی به د هغه ځای څخه دباندې وويستل شي. کله چې هغوی په بابل کې ستاسو خواته راشي، نو وبه وينئ چې هغوی څومره بدعمله خلک دي او په دې به قانع شئ، ځکه کومه سزا چې ما اورشليم ته ورکړې ده، هغه عادلانه ده. (٢٣) هو، تاسو به په دې قانع شئ، څه چې ما څښتن تعالی کړي دي، زه په حقه يم. څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

د انگورو د بېگتې تاک په هکله يو مثال

١٥) ١) څښتن ماته وويل: (٢) «ای فاني انسانه، د انگورو د شکولو نه وروسته د انگورو د تاکونو ځينې لرګي چې پرې کيږي، نو د هغه به څه گټه وي؟ هغه لرګي د ځنګل د نورو ونو د لرګيو په شان نه دي. (٣) ايا د هغه د لرګي نه د کوم شي په جوړولو کې کار اخيستلی شئ؟ ايا د هغه نه

د شيانو د څوړندولو دپاره موری جوړولی شی؟ (۴) په يقين سره هغه یوازې د اور د بلولو دپاره بڼه دي. کله چې د هغه دواړه سرونه وسوځي او منځ يې سکاره شي، نو د هغه نه کوم شی جوړولی شي؟ (۵) هغه د سوځېدلو نه مخکې بې گټې ؤ. اوس چې هغه په اور کې وسوځېده او سکاره شو، نو هغه نور هم بې گټې شو.

(۶) نو څښتن تعالی داسې وايي: «لکه څنگه چې مې د تاک لرگي د ځنگل د ونو څخه د سوځولو دپاره تيار کړي دي، همداسې مې د اورشليم خلک هم د سزا دپاره تيار کړي دي (۷) او هغوی ته به سزا ورکړم. که هغوی د يو اور نه ځان خلاص کړ، خو بل اور به يې وسوځوي. کله چې زه هغوی ته سزا ورکړم، نو بيا به تاسو پوه شی چې زه څښتن یم. (۸) د هغوی هېواد به وران او ويجاړ کړم، ځکه چې هغوی ماته وفادار نه وو. څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

اورشليم، بې وفا ناوې

۱۶ (۱) څښتن یوځل بيا ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، د اورشليم خلک د هغوی د کرکې وړ کارونو څخه خبر کړه. (۳) اورشليم ته ووايه چې څښتن تعالی ورته داسې وايي: «ستا د زېږېدنې اصلي ځای کنعان دی. ستا پلار اموری ؤ او مور دې حیتی وه. (۴) کله چې ته پیدا شوې، نو هېچا ستا نوم غوڅ نه کړ، نه چا ولمبولې، نه يې مالگه درباندي وموښله او نه يې په اورنې کې تاو کړې. (۵) هېچا درباندي رحم ونه کړ. کله چې ته پیدا شوې، نو هېچا په مينه دا کارونه ستا دپاره نه کول، بلکې تاته يې د کرکې په سترگه کتل، نو ته يې د زېږېدلو په وخت کې په صحرا کې وغورځولې.»

(۶) کله چې زه ستا له څنگ نه تېرېدم، نو ته مې وليدلې چې په خپلو وينو کې لاسونه او پښې وهې. خو ما غوښتل چې ته ژوندی پاتې شي او مړه نه شي. (۷) لکه د بوتې په شان مې لويه

کړې. ته لویه شوې او قد دې لوړ شو او یوه پېغله درڅخه جوړه شوه. تیونه دې غټ شول او د بدن وینستان دې راشنه شول، خو په پوره توګه لوڅه وې.

۸ کله چې زه بیا ستا له څنګ نه تېرېدم، نو ومې لیدل چې پېغله شوې یې او ستا د واده کولو وخت دی. په دې خاطر مې خپله چپنه درباندي واچوله، ستا لوڅ بدن مې پټ کړ او وعده مې درسره وکړه چې مینه به درسره کوم. هو، ما درسره د واده کولو لوظ وکړ او ته زما شوې.» څښتن تعالی داسې ویلي دي. ۹ «بیا ما په اوبو ولمبولې او ستا وینې مې پاکې کړلې. ستا پوستکی مې د زیتونو په تېلو باندي غوړ کړ. ۱۰ گلدوزي شوي کالي مې درواغوستل، ډېر ښه د څرمن بوټان مې درته په پښو کړل او د کتان او د ورپښمو قیمتي کالي مې درواغوستل. ۱۱ په ګانو مې ته ښایسته کړې، بنگرې مې درته په لاس کړل او غاړه کې مې درته واچوله. ۱۲ پېزوان او غوړوالی مې درواچولې او ښکلی تاج مې درته په سر کړ. ۱۳ ته د سرو او سپینو زرو په ګانو باندي ښایسته شوې او گلدوزي شوي د کتان او ورپښمو قیمتي کالي به دې اغوستل. د ښو اوږو نه پخه شوې ډوډۍ، شات او د زیتونو تېل به دې خوړل. ته ډېره ښکلې شوې او ملکه درڅخه جوړه شوه. ۱۴ د خپل بې شانه ښایست له امله په هر قوم کې مشهوره شوې، ځکه چې دا زه وم چې ته مې دومره ښکلې کړې.» څښتن تعالی داسې ویلي دي.

د اورشلیم ژوند لکه د یوې بدلمنې په شان

۱۵ «خو تا په خپل ښایست باندي تکیه وکړه او د خپل شهرت نه دې ګټه واخیستله ترڅو بدلمنه شې. هرڅوک چې راتله، نو ته ورسره ځملاستلې او ستا د ښایست نه به یې خوند اخیست. ۱۶ تا په خپلو ښکلیو کالیو باندي بتخانې ښایسته کړې او د یوې بدلمنې ښځې په شان دې خپل ځان د هر چا په اختیار کې ورکړ. تا داسې کار وکړ چې هیچا تر اوسه نه و کړی او نه به یې وکړي. ۱۷ ما چې تاته د سرو او سپینو زرو کوم ښایسته ګانې درکړې وې، د هغو څخه دې د نرانو مجسمې

جوړې کړې او هغوی ته دې په عبادت کولو سره د یوې بدلمنې په شان عمل وکړ. (۱۸) ما چې تاته کوم ګلدوزي شوي کالي درکړي وو، هغه دې بتانو ته واغوستل او زما د زيتونو تېل او خوشبويي دې هم بتانو ته وړاندې کړل. (۱۹) ما تاته خواړه، بڼه اوړه، د زيتونو تېل او شات درکړل، خو تا هغه د قربانۍ په توګه بتانو ته وړاندې کړل چې ورباندې خوشحاله شي. دا هغه څه دي چې څښتن تعالی يې وايي.

(۲۰) تا چې زما دپاره کوم زامن او لورګانې راوړې وې، هغه دې بتانو ته د خوراک دپاره د قربانۍ په توګه وړاندې کړل. ايا هغه بدلمنتوب دې بس نه و (۲۱) چې زما اولادونه دې حلال کړل او بتانو ته دې د سوځېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کړل؟ (۲۲) تا د خپلې زناکارۍ او د کرکې وړ ژوند په دوران کې هېڅکله خپل ماشومتوب در په یاد نه کړ چې په پوره توګه لوڅه وې او په خپلو وينو کې دې لاسونه او پښې وهلې.

(۲۳) څښتن تعالی داسې وويل: «افسوس ستا په حال! افسوس ستا په حال! برسېره په هغو بدو کارونو چې تا وکړل، (۲۴) بيا دې په هر چوک کې د بتانو د عبادت او د بدلمنتوب دپاره ځايونه جوړ کړل. (۲۵) هو، تا د هرې کوڅې په سر کې د بدلمنتوب دپاره ځايونه جوړ کړل او خپل بنياست دې د کرکې وړ کړ او هرڅوک چې به تېرېده تا به ورسره زنا کوله او ستا زناکاري ورځ په ورځ زياتېدله. (۲۶) ته د خپلو شهوت پرسته ګاونډيانو يعنې مصريانو سره ځملاستلې او په خپلې زياتېدونکې زناکارۍ سره دې زه په قهر کړم.

(۲۷) نو بيا مې خپل لاس پورته کړ چې سزا درته درکړم او ستا ځمکه مې کمه کړه. ته مې خپلو دښمنانو يعنې فلسطيني بڼځو ته چې ستا د بداخلاقی نه کرکه کوي، تسليم کړې يې. ما هغوی پرېښودل څه چې زړه يې غواړي، درسره وکړي.

٢٨) تا د آشوريانو سره زناکاري وکړه، ځکه چې ستا شوق نه پوره کېده او حتی له هغې وروسته

هم ستا شوق پوره نه شو. ٢٩) همدارنگه تا د بابليانو سره چې د سوداگرانو قوم دی، خپل

بدلمنتوب نور هم زیات کړ، خو هغوی هم ونه شو کولی چې ستا شوق پوره کړي.

٣٠) خښتن تعالی داسې وايي: «زه دې ډېر په قهر کړم، ځکه چې تا د یوې بې شرمې بدلمنې په

شان دا ټول کارونه وکړل او دا دې وښودل چې هرڅه چې دې زړه وغواړي هغه کوي. ٣١) تا د

هرې کوڅې په سر کې د بتانو د عبادت ځایونه او په هر چوک کې دې د بدلمنتوب دپاره ځایونه جوړ کړل. خو تا دا کار د نورو بدلمنو ښځو په شان د پیسو په خاطر نه کاوه او پیسې دې ردولې.

٣٢) ته د هغې ښځې په شان یې چې د دې په ځای چې د خپل مېړه سره مینه وکړې، د پرديو

خلکو سره زنا کوي. ٣٣) خلک نورو بدلمنو ښځو ته سوغاتونه ورکوي، خو تا خپلو ټولو عاشقانو

ته سوغاتونه او رشوتونه ورکول چې د هرځای نه راشي او تا سره ځملي. ٣٤) نو ته د نورو بدلمنو

ښځو په شان نه یې. ته دې کار ته چا نه هڅولې. تا به پیسې نه اخیستلې، بلکې هغو خلکو ته به

دې ورکولې چې تا سره زنا وکړي! هو، ته د نورو په شان نه یې.»

اورشليم ته باید سزا ورکړل شي

٣٥) «نو ای اورشليمه، ای بدلمنې! خښتن چې څه وايي هغه ته غور ونیسه. ٣٦) دا هغه څه دي

چې خښتن تعالی یې وايي: «تا خپل کالي وويستل او لکه د یوې بدلمنې په شان د خپلې شهوت

پرستی په خاطر خپلو عاشقانو او د کرکې وړ بتانو دپاره تیاره وې او د خپلو اولادونو وینه دې بتانو

ته د قربانۍ په توګه وړاندې کړه. ٣٧) نو له دې امله زه به ستا ټول پخواني عاشقان چې تا ورڅخه

خوند اخیسته، پرته له دې چې په تا ګران وو او یا دې د هغوی څخه کرکه کوله، هغوی ټول به ستا

نه ګردچاپېره راټول کړم، بیا به ستا نه کالي وباسم او هغوی به په پوره توګه تا لوڅه وويني. ٣٨)

زه به تا داسې محاکمه کړم لکه څنګه چې یوه زناکاره او قاتله ښځه محاکمه کېږي او په خپل قهر او

غيرت سره به درته د مرگ سزا درکړم. (۳۹) زه به تا خپلو عاشقانو ته په لاس ورکړم او هغوی به هغه ځایونه وران کړي چې تا په کې د بتانو عبادت او بدلمنتوب کاوه. هغوی به ستا نه کالي وباسي، بڼایسته زېورات به ستا نه واخلي او تا به په پوره توگه لوڅه پرېږدي.

(۴۰) ستا عاشقان به ډېر خلک راوپاروي چې تا سنگساره کړي او په خپلو تورو به دې ټوټې ټوټې کړي. (۴۱) هغوی به ستا کورونه وسوځوي او د ډېرو بڼو په مخکې به درته سزا درکړي. زه به تا دې ته مجبوره کړم چې بدلمنتوب پرېږدي او خپلو عاشقانو ته د سوغاتونو د ورکولو نه لاس واخلي. (۴۲) بیا به زه ارام شم او زما د غيرت قهر به سوړ شي او زه به نور په تا باندې نه په قهرېږم. (۴۳) تا هېر کړي دي کله چې ځوانه وي، ما درباندي څومره پام کاوه، خو تا په خپلو ټولو بدو کارونو زه په قهر کړم. نو په دې خاطر زه تاته د دې ټولو بدو عملونو په بدل کې سزا درکوم. برسېره په هغو ټولو د کرکې وړ کارونو، زنا دې ولې کوله؟ خښتن تعالی داسې ویلي دي.»

د سامري او سدوم سره د اورشلیم پرتله کول

(۴۴) «خښتن وویل: «ای اورشلیمه، هغه خلک چې متلونه خوښوي، نو هغوی به ستا په هکله دا متل وايي: "څنگه یې چې مور وي، نو هماغسې به یې لور هم وي."» (۴۵) ته په رښتیا د خپلې مور په شان یې چې د خپل مېړه او خپلو اولادونو نه به یې کرکه کوله. ته هم د خپلو خویندو په شان یې چې د خپلو مېړونو او خپلو اولادونو نه به یې کرکه کوله. ستا مور حیثی وه او ستا پلار اموري ؤ.

(۴۶) ستا مشره خور سامره ده چې د خپلو لورگانو سره ستا په شمال کې اوسېږي. ستا کشره خور سدوم ده چې د خپلو لورگانو سره په جنوب کې اوسېږي. (۴۷) ته نه یوازې دا چې د هغوی په لارو باندې روانه شوې او د هغوی د کرکې وړ کارونو پیروي دې وکړه، بلکې په ډېر لږ وخت کې

دې د هغوی نه هم زیات د فساد نه ډک کارونه وکړل.

٤٨ خښتن تعالی داسې وایي: «زه په خپل ذات باندې قسم خورم چې ستا خور سدوم او د هغې لورگانو هېڅکله داسې بد کارونه نه دي کړي لکه څنگه چې تا او ستا لورگانو کړي دي. (٤٩) گوره، سدوم او د هغې لورگانې مغروره وې، د خوراک دپاره یې هرڅه پرېمانه درلودل او په سوله او آرامۍ کې یې ژوند کاوه. خو د هغوی گناه دا وه چې د غریبو او حاجتمندو خلکو سره یې مرسته نه کوله. (٥٠) هغوی مغرور خلک وو او هغه کارونه یې کول چې ما ورڅخه کرکه کوله. نو کله چې ما دا ولیدل، هغوی مې له منځه یووړل.

٥١ سامرې ستا په نیمه اندازه گناه هم نه ده کړې. تا دومره بد کارونه وکړل چې هغې کله هم نه دي کړي. تا دومره د کرکې وړ کارونه کړي دي چې د هغو کارونو په پرتله ستا خویندې بې گناه ښکاري. (٥٢) نو ته به اوس خپله رسوایي وزغمې. ستا گناهونه ستا د خویندو نه دومره زیات دي چې ته د دې سبب شوي چې هغوی ستا په پرتله بې گناه ښکاره شي. نو اوس وشرمېره او خپله بې عزتي وزغمه، ځکه چې تا دومره د کرکې وړ کارونه کړي دي چې ستا خویندې پاکې ښکاره شي.»

د سدوم یعنی اورشلیم او سامرې بیا ودانول

٥٣ «خښتن اورشلیم ته وویل: «زه به سدوم او د هغې لورگانې او سامره او د هغې لورگانې یوځل بیا نېکمرغه کړم. هو، تا به هم اباد کړم، (٥٤) ترڅو ته د هغو کارونو په خاطر چې کړي دي، وشرمېرې او ستا خویندې به خوشحاله شي چې هغوی ستا په شان گناهکارې نه دي. (٥٥) ستا خویندې سدوم او سامره او د هغوی لورگانې به بېرته خپل پخواني حالت ته راشي او ته او ستا لورگانې به هم بېرته خپل پخواني حال ته راشی. (٥٦) - (٥٧) ایا تا د خپل غرور په وخت کې او

مخکې له دې چې ستا بد کارونه ښکاره شي په سدوم پورې دې ملنډې نه وهلې؟ اوس ته هم د هغې په شان شوې او د سوريایانو، فلسطينيانو او د خپلو نورو ګاونډيانو چې ستا نه کرکه کوي، د هغوی د ملنډو شوې. (۵۸) ته باید د خپلې شهوت پرستی او د کرکې وړ کارونو په خاطر چې کړي دې دي، سزا ووينې. څښتن داسې ويلي دي.

يو ابدې لوظ

(۵۹) څښتن تعالی داسې وايي: «زه به ستا سره داسې چلند وکړم چې څنگه يې لایقه يې، ځکه چې تا خپله وعده هېره کړې ده او خپل لوظ دې مات کړ. (۶۰) خو زه به خپل هغه لوظ راياد کړم چې ستا سره مې ستا د ځوانۍ په وخت کې کړی ؤ او ستا سره به يو ابدې لوظ وکړم. (۶۱) هغه وخت به دې بد کارونه در په یاد شي، کله چې زه تاته خپله مشره او کشره خور بېرته راولم، نو ته به وشرمېږي. زه به هغوی ستا لورګانې کړم، که څه هم دا خبره په هغه لوظ کې نشته. (۶۲) زه به ستا سره خپل لوظ ټينګ وساتم، نو هغه وخت به ته پوهه شي چې زه څښتن يم. (۶۳) زه به ستا د ټولو ګناهونو دپاره کفارۀ ادا کړم، خو ته به د هغو په رايادولو د ډېره شرمه خپله خوله خلاصولی نه شي.» څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

د دوو عقابانو او د انگورو د تاک مثال

۱۷ (۱) څښتن ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، اسراييليانو ته يوه معما او يو مثال بيان کړه چې هغوی په دې پوه شي چې زه څښتن تعالی هغوی ته داسې وایم: «يو غټ عقاب ؤ چې رنگه ښکې او لوی لوی او خپاره وزرونه يې لرل. هغه د لبنان غرونو ته والوت او د سبر د ونې لوړه څانګه يې ماته کړه. (۴) هغه يې د سوداګرۍ وطن ته يووړله او د سوداګرانو په ښار کې يې وکرله. (۵) بيا يې يو نيالګی د يوې خاورې نه راواخيست او هغه يې د يوې ولې په شان په يو

حاصلخېزه پټي کې چې تل يې اوبه لرلې وکاره. ﴿٦﴾ هغه شين شو او د هغه نه يو ټيټ او پراخ تاک جوړ شو. خانگې يې د عقاب خواته پورته وختلې او ريښې يې په ځمکه کې ژورې لارلې. هغه تاک په خانگو کې پټ شو.

﴿٧﴾ هلته يو بل غټ عقاب ؤ چې لوی لوی وزرونه او زياتې ښکې يې لرلې. نو تاک د هغه خواته خپلې ريښې ورتاوې کرلې او خانگې يې د خپل باغ څخه چې هغه په کې کرل شوی ؤ، د هغه عقاب خواته وځغلولې، په دې هيله چې هغه ورته زياتې اوبه ورکړي، ﴿٨﴾ خو هغه تاک لا د پخوا نه په يوه حاصلخېزه ځمکه کې کرل شوی ؤ چې زياتې اوبه ورته رسېدلې، ترڅو خانگې يې راشنې شي، انگور ونيسي او يو ښکلی تاک ورڅخه جوړ شي.»

﴿٩﴾ نو اسراييليانو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې پوښتنه کوم: «ايا دا تاک به پاتې شي او لوی به شي؟ ايا هغه لومړنی عقاب به هغه له بېخه ونه باسي، انگور به ترې ونه شکوي او خانگې به يې ماتې نه کړي؟ نو دا خانگې به وچې شي. د تاک د راويستلو دپاره ډېر قوي لاس او ډېرو کسانو ته اړتيا نشته. ﴿١٠﴾ هو، هغه تاک کرل شوی دی، خو ايا هغه به پاتې شي او لوی به شي؟ کله چې هغه تاک د ختيځ تود باد ووهي، نو هغه به په پوره توگه وچ نه شي؟ په کوم باغ کې چې هغه راشين شوی دی، نو هلته به وچ نه شي؟»

د دې مثال روښانه کېدل

﴿١١﴾ څښتن ماته وويل: ﴿١٢﴾ «د دې سرکښه قوم نه پوښتنه وکړه: «ايا د دې مثال په معنی باندې نه پوهېږئ؟ هغوی ته ووايه چې د بابل پاچا اورشليم ته راغی او پاچا او د هغه درباريان يې بېرته د ځان سره بابل ته بوتلل. ﴿١٣﴾ هغه د پاچا د کورنۍ يو کس يووړ او د هغه سره يې يو ترون وکړ او هغه ته يې قسم ورکړ چې هغه ته به وفادار اوسي. هغه د قوم مشران له ځان سره بوتلل، ﴿١٤﴾ چې

قوم کمزوری شي او د بيا د راپورته کېدلو وس ونه لري، نو په دې توگه قوم به تړون ته وفادار او ژوندی پاتې شي. (۱۵) خو د يهودا پاچا سرکبني وکړه او خپل استازي يې مصر ته ولېږل چې هغه ته اسونه او يو لوی لښکر ورکړي. ايا هغه به په دې کار بريالی شي؟ ايا هغه د تړون په ماتولو سره خپل ځان د سزا څخه خلاصولی شي؟

(۱۶) څښتن تعالی داسې وايي: «زه په خپل ذات باندې قسم خورم چې د يهودا دا نوی پاچا به په بابل کې مړ شي، ځکه چې هغه د خپل قسم سپکاوی وکړ او هغه تړون يې مات کړ چې د بابل د پاچا سره چې هغه يې په تخت باندې کښېنولی ؤ، کړی ؤ. (۱۷) کله چې بابليان د کلابندی دپاره د خاورو ډېری جوړې کړي او د ډېرو خلکو د وژلو دپاره د ښار د کلابندی دپوالونه جوړ کړي، نو د فرعون قوي لښکر به ونه شي کولای د هغه سره په جنگ کې مرسته وکړي. (۱۸) هغه د تړون په ماتولو سره د خپل قسم سپکاوی وکړ. هغه دا ټول کارونه وکړل، نو اوس هغه نه شي خلاصېدلی.»

(۱۹) نو څښتن تعالی داسې وايي: «زه په خپل ذات باندې قسم خورم چې زه به هغه ته د خپل هغه تړون د ماتولو سره سم چې زما په نوم يې قسم خوړلی ؤ، سزا ورکړم. (۲۰) زه به هغه ته خپل جال خپور کړم او هغه به په کې راگېر کړم. زه به هغه بابل ته بوخم او هغه به هلته محاکمه او هغه ته به سزا ورکړم، ځکه چې هغه زما سره بې وفايې کړې ده. (۲۱) د هغه ډېر ښه عسکر به په جنگ کې ووژل شي او څوک چې ژوندي پاتې شي هغوی به هرې خواته خواره واره شي. بيا به تاسو پوه شئ چې ما څښتن داسې وييلي دي.»

د څښتن له خوا د هيلې دپاره وعده

(۲۲) «څښتن تعالی داسې وايي:

دزه به راواخلمه د لوړ سبر د سر نه

يوه نازکه خانگه او هغه به پرې کړمه زه

او هغه به وکرم په خپله اوچت غر باندي

د اسراييلو په لوړ غر باندي (۲۳)

هغه به وکرمه او شي به راشنې د هغه خانگې

او وبه ونيسي مېوه

او شي به جوړه ترې د سبر بڼکلې ونه

د هغې لاندي به اوسيري هر ډول مرغان

پيدا کوي به سرپناه د خانگو د سيوري لاندي

په هغه ځمکه کې به پوه شي ټولې ونې (۲۴)

چې زه څښتن يم

زه به ټيټې کړمه لوړې ونې

او کرم به لوړې ټيټې ونې

زه به وچې کړمه شنې ونې

او راشنې به کړم زه وچې ونې

ما خښتن داسې وويل. څه چې ما وويل، زه به هماغسې وکړم.»

هرڅوک د خپلې گناه مسوول دی

۱۸ ﴿۱﴾ خښتن ماته وويل: ﴿۲﴾ «د دې متل معنی څه ده چې خلک يې د اسراييلو په هېواد کې هر وخت وايي؟

تروه انګور وڅوړل مور او پلار

خو خوله تروه شوه د اولادونو»

﴿۳﴾ خښتن تعالی داسې وايي: «زه په خپل ذات باندې قسم خورم چې تاسو به دا متل په اسراييلو کې نور نه کاروئ. ﴿۴﴾ ځکه چې د هرچا ژوند زما په اختيار کې دی، که هغه د مور او پلار ژوند وي يا د هغوی د اولادونو ژوند وي. څوک چې گناه وکړي، نو هغه به مړ شي.

﴿۵﴾ فرض کړئ چې يو سړی نېک او عادل دی، ﴿۶﴾ او لکه څنگه چې نور اسراييليان د بتانو عبادت کوي، هغه يې نه کوي او نه د غرونو په عبادت ځايونو کې د قربانۍ هغه غوښه چې بتانو ته وړاندې کېږي، خوري. هغه د بل چا بڼه نه بې پته کوي او نه د کومې بڼې سره د هغې د مياشتيني عادت په وخت کې يوځای کېږي. ﴿۷﴾ هغه د چا سره ظلم نه کوي او نه د چا نه غلا کوي. هغه شی چې د ضمانت په توګه يې اخیستی وي، هغه بېرته ورکوي. وريو خلکو ته خواږه ورکوي او

لوڅو خلکو ته کالي ورکوي. (۸) هغه د سود اخیستلو په خاطر پیسې چاته په پور نه ورکوي. د بې انصافی نه ځان ساتي او د هرې شخړې په هکله عادلانه پرېکړه کوي. (۹) دا ډول سړی زما د قوانینو نه پیروي کوي او په وفاداری سره زما په حکمونو باندې عمل کوي. هغه نېک سړی دی او هغه به خامخا ژوندی پاتې شي. خښتن تعالی داسې وایي.

(۱۰) فرض کړئ چې دا سړی یو زوی لري چې ظلم او قتل کوي او داسې نور بد کارونه هم کوي (۱۱) چې پلار یې هېڅکله نه دي کړي. هغه په غرونو کې د بتانو په عبادت ځایونو کې د قربانی غوښه خوري او د بل چا بښځه بې پته کوي. (۱۲) هغه د غریبانو او محتاجو خلکو سره ظلم کوي، غلا کوي او هغه شی یې چې د امانت په توګه اخیستی وي، هغه بېرته نه ورکوي. هغه د بتانو عبادت او د کرکې وړ کارونه کوي، (۱۳) او په سود پیسې ورکوي. ایا هغه به ژوندی پاتې شي؟ نه، هغه به ژوندی پاتې نه شي. هغه دا ټول د کرکې وړ کارونه کړي دي، نو هغه به خامخا مړ شي. د هغه خون به د هغه په خپله غاړه وي.

(۱۴) اوس فرض کړئ دا دوهم سړی یو زوی ولري او هغه د خپل پلار ټول ګناهونه وويني، خو هغه د خپل پلار په شان کارونه نه کوي. (۱۵) لکه څنګه چې نور اسرایلیان د بتانو عبادت کوي، هغه یې نه کوي او نه د غرونو په عبادت ځایونو کې د قربانی هغه غوښه چې بتانو ته وړاندې کېږي، خوري. نه د بل چا بښځه بې پته کوي، (۱۶) نه د چا سره ظلم کوي، نه د چا نه غلا کوي، په امانت کې خیانت نه کوي، وړیو خلکو ته خواږه ورکوي او لوڅو خلکو ته کالي ورکوي. (۱۷) هغه د غریبانو سره مرسته کوي او خپلې پیسې په سود نه ورکوي. هغه زما په حکمونو باندې عمل کوي او زما د قوانینو څخه پیروي کوي. هغه به د خپل پلار د ګناهونو په سبب مړ نه شي او خامخا به ژوندی پاتې شي. (۱۸) خو پلار به یې د خپلو ګناهونو په خاطر مړ شي، ځکه هغه به غلا کوله، د خلکو شتمني به یې په زوره غصبوله او د خپلو خلکو سره به یې بدې کوله.

١٩) خو تاسو پوښتنه کوي: «ولې زوی ته د خپل پلار د گناهونو په سبب سزا نه ورکول کېږي؟»
ځواب يې دا دی چې زوی هغه کار کاوه چې سم او ښه ؤ. هغه زما په قوانينو باندې عمل کاوه او په غور سره يې د هغو څخه پيروي کوله، نو هغه به خامخا ژوندی پاتې شي. ٢٠) څوک چې گناه وکړي، نو هغه به مړ شي. زوی بايد د خپل پلار د گناهونو په خاطر ونه کېږي او نه پلار د زوی د گناهونو په خاطر. نېک انسان ته به د خپل نېک عمل اجر ورکول کېږي او بدعمله انسان به د خپلو بدو عملونو سزا مومي.

٢١) که چېرې يو بدعمله انسان د گناه نه لاس واخلي او زما په ټولو قوانينو باندې عمل وکړي او عادلانه او ښه کارونه وکړي، نو هغه به مړ نه شي او خامخا به ژوندی پاتې شي. ٢٢) د هغه ټول گناهونه به وبخښل شي او هغه به ژوندی پاتې شي، ځکه چې هغه ښه کارونه کړي دي. ٢٣)
څښتن تعالی پوښتنه کوي: «ايا تاسو فکر کوي چې زه د يو گناهکار انسان په مرگ باندې خوشحالم؟» نه، بلکې زه غواړم چې هغه د خپلو بدو لارو نه راوگرځي او ژوندی پاتې شي. ٢٤)
خو که چېرې يو نېک انسان د خپلو ښو کارونو نه لاس واخلي او ټول بد عملونه او هغه د کرکې وړ کارونه پيل کړي چې بدکاره خلک يې کوي، ايا هغه به ژوندی پاتې شي؟ نه، د هغه ټول ښه کارونه به هېر شي. هغه به د خپلې بې وفايي او د خپلو گناهونو له امله مړ شي.

٢٥) خو تاسو وايئ: «د څښتن کارونه عادلانه نه دي.» ای اسراییليانو، ماته غور ونیسئ. ایا تاسو فکر کوي چې زما لاره عادلانه نه ده؟ دا ستاسو لاره ده چې عادلانه نه ده. ٢٦) کله چې يو نېک انسان د نېکو کارونو نه لاس واخلي او بد کارونه پيل کړي او بیا مړ شي، نو دا مړینه به د هغه د بد عمل په خاطر وي. ٢٧) کله چې يو گناهکار انسان د گناه نه لاس واخلي او عادلانه او نېک کارونه کوي، نو هغه به خپل ژوند وژغوري. ٢٨) هغه پوهیږي چې څه کوي او د ټولو گناهونو نه لاس اخلي، نو هغه به خامخا ژوندی پاتې شي او مړ به نه شي. ٢٩) خو تاسو اسراییليان وايئ: «د څښتن کارونه عادلانه نه دي.» ایا تاسو فکر کوي چې زما لاره عادلانه نه ده؟ دا ستاسو لاره ده چې

٣٠ نو زه څښتن تعالی تاسو اسراییلیانو ته داسې وایم چې زه به ستاسو د هر یو په هکله ستاسو د عملونو له مخې قضاوت وکړم. توبه وباسئ او د خپلو ټولو بدو عملونو نه لاس واخلي. که نه، نو مړه به شی. ٣١ تاسو چې کوم بد کارونه کوئ، د هغو ټولو نه لاس واخلي او په خپلو ځانونو کې نوی زړه او تازه روح راپیدا کړئ. ای اسراییلیانو، تاسو ولې غواړئ چې مړه شی؟ ٣٢ څښتن تعالی وایي: «زه د هېچا په مرگ نه خوشحالمېرم. د خپلو گناهونو نه لاس واخلي او ژوندي پاتې شی.»»

د اسراییلو د جلاوطنو پاچاهانو دپاره د وېر سندره

١٩ ١ څښتن ماته وویل چې د اسراییلو د دوو پاچاهانو دپاره دا د ویر سندره ووایم:

٢ «څنگه مور دې درلودله؟ هغه وه یوه زمری!»

ځملاستله د زمریانو منع کې

هغې کړل لوی خپل بچیان

ځوانو زمريو منع کې

٣ هغې لوی کړ یو بچی

او د هغه نه جوړ شو یو قوي زمری

او هغه زده کړ د ښکار چل

او خوړل به يې انسانان

④ واورېدل نورو قومونو د هغه په هکله

هغه يې راگېر کړ په خپلې کنده کې

مصر ته يې بوتلو په چنگکونو

⑤ مور يې وويست انتظار هغه دپاره

چې راستون شي

خو اميدونه يې ټول له لاسه ورکړل

بيا هغې لوی کړلو خپل بل بچی

او هغه يې جوړ کړ يو قوي زمري

⑥ چې کله بڼه لوی شو

نو گرځېده راگرځېده هغه نورو زمريانو سره

هغه هم زده کړل چې ښکار وکړي او وڅوري انسانان

⑦ هغه چپه کړې کلاگانې او ښارونه يې وران کړل

چې به کله غږمېدلو هغه

نو هغه هېواد او ټول خلک به يې وپېرېدل له هغه

شول راټول سره قومونه چې جگړه ورسره وکړي (۸)

خلک راغلل له شاوخوا ولايتونو څخه

هغوی خپور کړ په هغه باندې خپل جال

او په خپله کنده کې يې راگېر کړ هغه

هغه ته يې واچوله حلقه د اوسپنې (۹)

او هغه يې يووړ د بابل پاچا ته

په زندان کې يې بندي کړ هغه

چې بيا وانه ورېدل شي غورېدل د هغه

د اسراييلو په غرونو باندې

وه ستا مور د انگورو د تاک په شان (۱۰)

چې کرل شوی د ويالې په غاړه

خُکِه چي هلته وې پرېمانه اوبه

هغه تاک ډک ؤ له مېوو او خانگو

۱۱) وې قوي د هغه خانگي

او ورڅخه جوړه شوه شاهي امسا

هغه شو لوړ د نورو ونو څخه

ټولو ليدل چي څومره لوړ دی

او ډک د خانگو څخه

۱۲) خو له بېخه وويستل شو تاک له ډېره قهره

او راگوزار شولو په ځمکه باندې

د ختيځ باد يې کړلې وچې مېوې

قوي خانگه يې شوه وچه او وسوځېدله اور کې

۱۳) تاک کرل شوی اوس په دښته کې

په بې اوبو او وچه ځمکه کې

او سوځولې يې دي خانگې او مېوې د هغه

هېڅ قوي خانگه په هغه کې پاتې شوې نه ده

چې ورنه جوړه شي شاهي امسا»

دا د وير سندر ده او د وير په توگه کارول شوې ده.

د اسراييلو د قوم پرله پسې نافرمانی

۲۰ (۱) دا زمونږ د جلاوطني د اووم کال د پنځمې مياشتې لسمه ورځ وه. د اسراييلو د قوم يو

خو مشران راغلل او ماته مخامخ کښېناستل چې زما نه مشوره واخلي او د څښتن رضا معلومه

کړي. (۲) بيا څښتن ماته وويل: (۳) «ای فاني انسانه، د دې مشرانو سره خبرې وکړه او هغوی

ته ووايه چې څښتن تعالی داسې وايي: «ایا تاسو د دې دپاره راغلي یئ چې زما نه مشوره واخلي؟

زه په خپل ذات باندې قسم خورم زه به تاسو پرېږدم چې زما نه د کوم شي په هکله پوښتنه وکړئ.

ما څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

(۴) ای فاني انسانه، ایا دې ته تيار یې چې د اسراييلو مشرانو ته د سزا پرېکړه واوروې؟ نو

همداسې وکړه. د هغوی نیکونو چې کوم د کرکې وړ کارونه کړي دي، هغوی ورڅخه خبر کړه. (۵)

هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی هغوی ته داسې وایم: «کله چې ما د اسراييلو قوم غوره کړ، نو

خپل ځان مې هغوی ته په مصر کې وربښکاره کړ، د هغوی سره مې قسم وخور او هغوی ته مې

وويل چې زه ستاسو څښتن خدای یم. (۶) دا هغه وخت ؤ چې ما د اسراييلو د قوم سره قسم

کړی ؤ چې هغوی به د مصر نه وباسم او هغه وطن ته به یې بوخم چې د هغوی دپاره مې خوښ کړی ؤ یعنې یو غني، حاصلخېزه او د ټولو نه ښه وطن ته. ﴿٧﴾ هغوی ته مې وویل: «تاسو ټول هغه د کرکې وړ بتان چې د مینې په سترگه ورته گورئ، لېرې وغورځوئ او خپل ځانونه د مصر په بتانو باندې ناپاکه نه کړئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای یم. ﴿٨﴾ خو د اسراییلو قوم زما په وړاندې سرکښي وکړه، ماته یې غوږ کښنود او هېچا خپل هغه د کرکې وړ بتان چې دوی ورسره مینه کوله، لېرې ونه غورځول او نه یې د مصر بتان پرېښودل. بیا مې پرېکړه وکړه چې په مصر کې به د اسراییلو په قوم باندې خپل غضب نازل کړم او خپل قهر به ورباندې سوړ کړم. ﴿٩﴾ خو ما دا کار د خپل نوم په خاطر ونه کړ. ما د مصر د قوم په مخکې چې اسراییلیان ورسره اوسېدل، هغوی ته دا اعلان کړی ؤ چې هغوی به د مصر نه وباسم او دا مې نه غوښتل چې د مصریانو په نظر کې زما سپکاوی وشي.

﴿١٠﴾ نو هغوی مې د مصر نه راوویستل او دښتې ته مې راوستل. ﴿١١﴾ هغوی ته مې خپل قوانین ورکړل او خپل حکمونه مې ورته وښودل چې هرڅوک ورباندې عمل وکړي، نو هغوی به ژوندي پاتې شي. ﴿١٢﴾ برسېره پردې هغوی ته مې حکم وکړ چې زما د سبت د ورځې درناوی وکړي چې دا به زمونږ ترمنځ د لوظ ښه وي او هغوی ته دا ور په یاد کړي چې ما څښتن هغوی سپېڅلي کړي دي. ﴿١٣﴾ خو د اسراییلو قوم په دښته کې هم زما په وړاندې سرکښي وکړه. د اسراییلو قوم زما د قوانینو څخه اطاعت نه دی کړی او زما حکمونه یې رد کړي دي، نو هرڅوک چې ورباندې عمل وکړي، هغوی به ژوندي پاتې شي. د اسراییلو قوم په پوره توگه زما د سبت د ورځې بې عزتي وکړه. نو ما وویل چې زه به په دښته کې اسراییلو ته خپل قهر وښایم او هغوی به ووژنم. ﴿١٤﴾ خو ما دا کار ونه کړ، ترڅو د هغو قومونو په مخکې چې زه یې لیدلی وم چې اسراییلیان مې د مصر نه راوویستل، زما نوم سپک نه شي. ﴿١٥﴾ نو برسېره پردې ما په دښته کې قسم وخوړ چې د اسراییلو قوم به هغه وطن ته چې هغوی ته مې ورکړی ؤ او هغه یو غني، حاصلخېزه او د ټولو نه ښه وطن

دی، بو نه ځم. (۱۶) ما داسې وویل چې هغوی زما حکمونه رد کړل، زما د قوانینو څخه یې اطاعت نه کاوه او د سبت د ورځې بې عزتي یې وکړه، ځکه هغوی خپل زړونه خپلو بتانو ته ورکړل.

(۱۷) خو بیا مې په هغوی باندې رحم وکړ. ما پرېکړه وکړه چې هغوی به په دښته کې ونه وژنم.

(۱۸) خو د هغې په ځای مې د هغوی اولادونو ته په دښته کې وویل چې د خپلو نیکونو په قوانینو

او حکمونو باندې عمل مه کوئ او خپل ځانونه د هغوی په بتانو باندې مه ناپاکه کوئ. (۱۹) زه

ستاسو څښتن خدای یم. زما د قوانینو نه پیروي وکړئ او په غور سره زما په حکمونو باندې عمل

وکړئ. (۲۰) د سبت ورځ سپېڅلې وگڼئ، ترڅو دا د هغه لوظ نښه وي چې زمونږ ترمنځ شوی دی

او بیا به تاسو پوه شئ چې زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۲۱) خو د اسراییلو اولادونو هم زما په وړاندې سرکښي وکړه. هغوی زما د قوانینو څخه اطاعت

ونه کړ او زما په حکمونو باندې یې په غور سره عمل ونه کړ، که هرڅوک په هغه باندې عمل

وکړي، نو ژوندی به پاتې شي. هغوی زما د سبت د ورځې بې عزتي وکړه. نو زه دې ته تیار وم چې

په دښته کې په هغوی باندې خپل غضب نازل کړم او خپل قهر به ورباندې سوړ کړم. (۲۲) خو ما دا

کار ونه کړ، ترڅو د هغو قومونو په مخکې چې زه یې لیدلی وم چې اسراییلیان مې د مصر نه

راوويستل، زما نوم سپک نه شي. (۲۳) نو په هغې دښتې کې مې یو بل قسم وخور چې هغوی به په

نورو قومونو او وطنونو کې خواره واره کړم. (۲۴) دا کار ما ځکه وکړ چې هغوی زما حکمونه ونه

منل، زما قوانین یې مات کړل، د سبت د ورځې بې عزتي یې وکړه او د هماغو بتانو عبادت یې کاوه

چې نیکونو یې هم کاوه.

(۲۵) برسېره پردې هغوی ته مې داسې قوانین ورکړل چې ښه نه وو او داسې حکمونه مې ورته

ورکړل چې ژوند بڅښونکي نه وو. (۲۶) ما هغوی په هغو سوغاتونو باندې چې ماته یې راکړي دي،

ناپاکه کړل، کله چې هغوی خپل لومړني زېږول شوي اولادونه خپلو خدایانو ته د نذرانو په توګه

وړاندې کړل. نو ما داسې وکړل چې هغوی برباد کړم، ترڅو هغوی په دې پوه شي چې زه څښتن یم.

۲۷ نو ای فاني انسانه، اسرائیلیانو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «ستاسو نیکونو په بله طریقه هم په بې وفایۍ سره زما سپکاوی وکړ. ۲۸ ما هغوی هغه وطن ته راوستل چې د هغوی سره مې قسم کړی ؤ. نو کله چې هغوی لوړې غونډۍ او شنې ونې ولیدلې، نو هغوی هلته خپلې قربانۍ وړاندې کړلې. هغوی د قربانیو د سوځولو په خوشبویۍ او څښلو د نذرانو په راوړلو سره زه په قهر کړم. ۲۹ ما د هغوی نه پوښتنه وکړه: ”دا لوړ لوړ د عبادت ځایونه چې تاسو ورته ورځئ، هغه څه دي؟“ نو هغه ځایونه تر نن ورځې پورې د «بامه» یعنې لوړ د عبادت ځای په نوم یادېږي. ۳۰ نو له دې امله اسرائیلیانو ته ووايه چې څښتن تعالی داسې وایي: «تاسو ولې په هماغو گناهونو باندې خپل ځانونه ناپاکه کوئ چې ستاسو نیکونو کړي وو او د هغوی د کرکې وړ بتانو پسې منډې وهئ؟ ۳۱ حتی اوس هم تاسو هماغه سوغاتونه وړاندې کوئ، هماغو بتانو ته خپل اولادونه په اور کې قرباني کوئ او خپل ځانونه په هغو بتانو باندې ناپاکه کوئ. بیا هم تاسو اسرائیلیان راځئ او پوښتنه کوئ چې زما رضا څه ده! زه څښتن تعالی په خپل ذات باندې قسم خورم چې زه به تاسو پرېږدم چې زما څخه د کوم شي په هکله پوښتنه وکړئ. ۳۲ تاسو پرېکړه کړې ده چې د هغو نورو قومونو په شان شئ چې په نورو وطنونو کې اوسېږي او د لرگیو او تیرو نه جوړ شویو بتانو ته عبادت کوي. خو هېڅکله به ستاسو دا پرېکړه عملي نه شي.»

د خدای سزا او د هغه بڅښنه

۳۳ «زه څښتن تعالی په خپل ذات باندې قسم خورم چې زه به په خپل قهر او قوي متو او ټول قدرت سره په تاسو باندې پاچاهي وکړم. ۳۴ زه به تاسو په خپل قوي مټ، ټول قدرت او سخت قهر سره د هغو وطنونو نه چې په کې خواره واره یئ، بېرته راوړم او سره راټول به مو کړم. ۳۵ زه

به تاسو «د قومونو دښتې» ته راولم، هلته به درسره مخامخ شم او تاسو به محاکمه کړم. (۳۶)

څښتن تعالی داسې وایي زه به هماغه شان تاسو محاکمه کړم لکه څنگه چې مې ستاسو نیکونه د مصر سره نژدې په دښته کې محاکمه کړي وو.

(۳۷) تاسو به مجبور کړم چې زما په لوظ باندې عمل وکړئ. زه به تاسو یو له بل نه داسې بېل کړم لکه څنگه چې شپون په خپل کوتک سره ښه او بد پسونه بېلوي. (۳۸) زه به ستاسو له منځ نه سرکښه او گناهکار خلک لېرې کړم او هغوی به له هغو وطنونو نه چې اوس په کې اوسېږي وباسم، خو هغوی به پرېږدم چې د اسراییلو هېواد ته بېرته ورستانه شي. بیا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن یم.

(۳۹) څښتن تعالی داسې وویل: «ای اسراییلیانو، اوس هر څه چې غواړئ هغه وکړئ، نو لاړ شئ او د خپلو بتانو خدمت وکړئ! خو زه تاسو ته خبرداری درکوم چې له دې وروسته به زما پیروي کوئ او خپلو بتانو ته د سوغاتونو په ورکولو سره زما د سپېڅلي نوم سپکاوی بس کړئ.» (۴۰) څښتن تعالی داسې وایي: «زما په سپېڅلي غره باندې یعنې د اسراییلو په اوچت غره باندې به تاسو ټول اسراییلیان زما عبادت کوئ. زه به هلته تاسو قبول کړم چې ماته اعانې، ډېر ښه سوغاتونه او خپلې سپېڅلې نذرانې راوړئ.» (۴۱) کله چې ما تاسو د هغو وطنونو نه چې په کې خپاره یی راولم او تاسو سره راټول کړم، نو زه به تاسو قبول کړم، لکه څنگه چې د سوځېدونکو نذرانو خوشبويي قبولوم. نو ټول قومونه به وویني چې زه سپېڅلی یم. (۴۲) کله چې زه تاسو د اسراییلو هېواد ته چې ستاسو نیکونو سره مې قسم کړی ؤ، بېرته راولم، نو بیا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن یم. (۴۳) بیا به تاسو ته هغه شرموونکي کارونه چې تاسو کړي دي او خپل ځانونه مو ورباندې ناپاکه کړي دي، در په یاد شي. تاسو به د خپلو بدو کارونو په سبب له خپلو ځانونو نه بېزاره شئ. (۴۴) کله چې زه ستاسو سره د خپل نوم په خاطر نرم چلند وکړم، نو بیا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن یم، ځکه چې زه ستاسو د بدو عملونو او فاسدو کارونو له مخې چې تاسو یې لایق یی، معامله نه کوم. څښتن تعالی

په جنوب کې اور

٤٥ خښتن ماته وويل: ٤٦ «ای فاني انسانه، خپل مخ د جنوب خواته واړوه او د هغه په ضد خبرې وکړه او د جنوب خوا د ځنگلونو په ضد نبوت وکړه. ٤٧ د جنوبي خوا ځنگلونو ته ووايه چې خښتن تعالی چې څه وايي هغو ته غور ونيسه: «گوره، زه به اوس اور بل کړم او دا اور به ستا ټولې ونې وسوځوي که هغه شنې وي يا وچې وي. هېڅ شی به دا اور نه شي مړ کولای. هغه به د جنوب نه تر شماله پورې خپور شي او هرچا ته به د هغه لمبې ورورسیږي. ٤٨ بيا به ټول خلک پوه شي چې دا اور ما خښتن لگولی دی او هېڅوک يې نه شي مړ کولای.»

٤٩ خو ما گيله وکړه: «ای خښتن تعالی، ما مه مجبوروه چې دا کار وکړم! هغوی لا د مخکې نه دا شکایت کوي چې زه تل هغوی ته معماگانې وایم.»

د خښتن د قضاوت توره

٢١ ١ خښتن ماته وويل: ٢ «ای فاني انسانه، خپل مخ د اورشليم خواته واړوه. د عبادتځایونو په ضد خبرې وکړه. د اسراييلو د هېواد په ضد نبوت وکړه. ٣ زه خښتن تاسو ته داسې وایم: «گورئ، زه ستاسو په ضد یم. زه به خپله توره د پوښ نه راوباسم او ټول نېک او بدکاره خلک به ووژنم. ٤ ځکه چې زه ښه او بد خلک دواړه وژنم، زه به خپله توره د پوښ نه راوباسم او د جنوب نه تر شماله پورې به د هرچا په وړاندې ورڅخه کار واخلم. ٥ بيا به ټول خلک پوه شي چې ما خښتن خپله توره د پوښ نه راويستلې ده او هغه به بيا په پوښ کې نه رددم.»

۶ ای فاني انسانه، په مات زړه او ناامیدی سره زگېروي وکړه. د خلکو په مخکې له غمه
فريادونه وکړه. ۷ کله چې درڅخه پوښتنه وکړي چې ولې زگېروي کوي، نو هغوی ته ووايه: 'زه
ځکه زگېروي کوم چې بد خبرونه مې اورېدلي دي. کله چې هغه رښتيا شي، نو د هغوی په زړونو
کې به سخته وېره راپيدا شي، لاسونه به يې سست شي، روحيه به يې کمزورې شي او زنگنونه به يې
ورپيري. گوري، هغه وخت راتلونکی دی او هغه به عملي کيږي. څښتن تعالی داسې ويلي دي.'»

۸ څښتن ماته وويل: ۹ «ای فاني انسانه، نبوت وکړه. خلکو ته ووايه چې زه څښتن داسې
وايم:

ما تېره کړې خپله توره او صيقل شوې هغه

۱۰ د وژلو په خاطر ده تېره شوې هغه

ده صيقل شوې چې وځلېږي لکه برېښنا په شان

خوشحالي به نه وي

ځکه چې قوم نه ده ساتلې پروا

زما د هر خبرداري او سزا

۱۱ نو ما يو چاته توره ورکړه چې صيقل کړي هغه

چې ترې واخيستل شي کار

ده تېره شوې او صيقل شوې هغه

چې يو وژونکي ته په لاس ورکړل شي

۱۲ ای فاني انسانه، له غمه وکړه انگولا او وير

حکۀ دا توره ويستل شوې زما د قوم په ضد

او د اسراييلو د مشرانو په ضد

هغوی به ووژل شي زما د پاتې ټولو خلکو سره

د ناامیدی له لاسه ووهه خپل ځان

۱۳ ازمايل کيږي زما قوم

که هغوی وکړي انکار له توبې ويستلو

نو پېښ به شي دا هرڅه ورباندې

خښتن تعالی داسې ويلي دي.

۱۴ نو ای فاني انسانه، نبوت وکړه. خپل لاسونه وپړکوه او دوه، درې ځلې په تورې باندې گوزار

وکړه. دا هغه توره ده چې ډېر خلک وژني، داسې توره ده چې له هرې خوا حمله کوي. ۱۵ په دې به زما قوم خپله روحیه له لاسه ورکړي او د وېرې به ولوېږي. زه د هغوی د ښار ټولو دروازو ته په یوې داسې تورې خبرداری ورکوم چې د برېښنا په شان ځليږي او د وژنې دپاره تياره ده.

۱۶ ای تېرې تورې، نبی او چپ خواته گوزار کوه! هرې خواته چې تاوېرې گوزار کوه. ۱۷ زه

هم خپل لاسونه پرکوم او خپل قهر سروم. ما خښتن داسې ویلي دي.»

د بابل د پاچا توره

۱۸ خښتن ماته وویل: ۱۹ «ای فاني انسانه، په دوو لارو باندې چې د بابل پاچا د خپلې تورې

سره ورباندې راځي، د هغه ځای نقشه جوړه کړه. دواړه لارې باید د یو وطن نه پیل شي. په هغه

ځای کې چې دا لارې سره بېلېږي، نو هلته یوه نښه جوړه کړه. ۲۰ دا نښه به پاچا ته له یوې خوا د عمونیانو د ربه د ښار لاره وښايي او له بلې خوا به د یهودا او د اورشلیم قوي شوي ښار ته د تللو

لاره وښايي. ۲۱ ځکه د بابل پاچا به د هغې نښې سره ودرېږي چې دا دوه لارې په کې بېلې

شوې دي. هغه به د لارې د معلومولو دپاره د غشو په خوځولو باندې پچه واچوي، د خپلو بتانو نه

به مشوره واخلي او د قربانۍ په اینې باندې به فال وگوري. ۲۲ د ښي خوا نښه اورشلیم ته د تللو

اشاره ورکوي. نو هغه به لار شي، د لرگیو درنې پایې به راواخلي، د جنگ نعره به ووهي، دروازو ته

به مخامخ د لرگیو درنې پایې ولگوي او د خاورو ډېری او د کلابندی دېوال به جوړ کړي. ۲۳ د

اورشلیم خلک به په دې فال باندې باور ونه کړي چې د هغوی سره به داسې وشي، ځکه چې

هغوی ټولو د سولې ټینګ تړون کړی ؤ. خو دا به هغوی ته خپل گناهونه ور په یاد کړي او د هغوی

دپاره به دا یو خبرداری وي چې دوی به ونیول شي. ۲۴ نو دا هغه څه دي چې زه خښتن تعالی

یې وایم: «ستاسو گناهونه ښکاره شوي دي. هرڅوک پوهیږي چې تاسو څومره گناهکاران یئ.

ستاسو هر عمل ستاسو د گناه څرگندوونکی دی. تاسو مجرمان یئ او ستاسو دښمنان به تاسو په

زوره ونیسي.

۲۵ ای د اسراییلو فاسد او بدکاره واکمنه، ستا د سزا ورځ رارسېدلې ده او د اخرنۍ سزا ورځ دې

راروانه ده. ۲۶ زه خښتن تعالی داسې وایم: «تاج او لونگی لېرې کړه. هرڅه به بدل شي. سپک

خلک به درانه شي او درانه خلک به سپک شي! (۲۷) وړاني! وړاني! زه به بنار وړان کړم. خواتر هغې پورې به دا کار ونه شي، ترڅو هغه څوک چې ما بنار ته د سزا ورکولو دپاره غوره کړی دی، نه وي راغلی. بیا به یې هغه ته ورتسلیم کړم.»

د عمونیانو په خلاف توره

(۲۸) «ای فاني انسانه، نبوت وکړه. اعلان وکړه چې زه څښتن تعالی عمونیانو ته چې د اسرایلیانو سپکاوی کوي، وایم. هغوی ته ووايه:

«یوه توره ستاسو د قتلولو دپاره تیاره ده

هغه صیقل شوې ده او د برېښنا په شان ځلېږي

(۲۹) ستاسو پیغمبران غلطې رویاگانې بیانوي او هغه فالونه چې ویني، هغه دروغ دي. هغوی فاسد او بدکاره خلک دي او د هغوی د اخرنی سزا وخت راغلی دی. هغه توره به د هغوی په ورمېر باندې راولوېږي.»

د بابلیانو تباهي

(۳۰) «خپله توره دې بېرته په پوښ کې کېږده! په کوم ځای کې چې ته پیدا شوی یې یعنې ستا د زېږېدنې په اصلي ځای کې به درته سزا درکړم. (۳۱) زه به په تا باندې د خپل قهر بلېدونکی اور واچوم او د خپل غضب د اور لمبې به په تا پو کړم. تا به داسې وحشي خلکو ته په لاس ورکړم چې په تباهي کې مهارت لري. (۳۲) ته به د اور دپاره د سوځېدلو مواد شې. وینه به دې په خپل هېواد کې تویه شي او هېڅوک به دې نور نه یادوي.» څښتن داسې ويلي دي.»

ځښتن ماته وويل: ﴿۱﴾ «ای فاني انسانه، ایا ته تیار یې چې د وینې تویونې څخه د ډک ښار په هکله قضاوت وکړې؟ هغه ته خپل ټول د کرکې وړ کارونه چې کړي یې دي، ور په یاد کړه. ﴿۲﴾ دې ښار ته ووايه چې زه ځښتن تعالی داسې وایم: «ای ښاره! په دې خاطر چې تا د ډېرو خلکو وینه تویه کړې ده او بتانو ته په عبادت کولو سره دې خپل ځان ناپاکه کړی دی، نو ستا د سزا وخت راروان دی. ﴿۳﴾ ته د دې وینې تویونې په سبب گناهکار یې او د هغو بتانو په خاطر چې تا جوړ کړي دي، خپل ځان دې ناپاکه کړی دی، نو تا د خپلې سزا ورځې رانژدې کړې دي او وخت دې پوره شوی دی! ځکه نور قومونه مې پرېښودل چې ملنډې درباندي ووهي او ټول وطنونه دې مسخره کړي. ﴿۴﴾ ټول خلک د لېرې او نژدې وطنونه په تا باندي ملنډې وهي، ځکه چې ته بدنامه او گډوډ ښار یې.

﴿۵﴾ د اسراييلو ټول مشران د خپل قدرت نه کار اخلي او د خلکو وینه تویوي. ﴿۶﴾ په تا کې خلک د خپل مور او پلار سپکاوی کوي. دوی د پرديو خلکو سره زیاتی کوي او د یتیمانو او کونډو سره بد چلند کوي. ﴿۷﴾ تا زما د سپېڅلو شیانو سپکاوی کړی دی او د سبت د ورځې بې عزتي دې کړې ده. ﴿۸﴾ ستا ځینې خلک په نورو باندي په دروغو تهمت لگوي چې ووژل شي. ځینې خلک د هغو قربانیو غوښې خوري چې په غرونو باندي بتانو ته وړاندي کيږي. ځینې په تا کې شهوت پرستي کوي. ﴿۹﴾ ځینې خلک د خپل پلار د ښځې سره ځملي. ځینې خلک د میاشتي عادت په وخت کې ښځې مجبوروي چې ورسره یوځای شي. ﴿۱۰﴾ ځینې د خپل گاونډي د ښځې سره زنا کوي او نور د خپل زوی د ښځې سره نامشروع اړیکې لري او نور خلک خپله ناسکه خور مجبوروي چې ورسره ځملي. ﴿۱۱﴾ ستا ځینې خلک د رشوت په بدل کې وینه تویوي. ځینې خلک چې خپلو اسراييلیانو ورونو ته پور ورکوي، نو د هغه سود اخلي او د هغو نه د مال په غصب کولو

سره خپل ځانونه شتمن کوي. هغوی زه هېر کړی يم. خښتن تعالی داسې ویلي دي.

۱۳ گوره، په دې خاطر چې تا نامشروع گټې کړې دي او د هغو وینو توپونو له امله چې په تا کې شوي دي، زه به خپل لاس په تا باندې اوچت کړم. ۱۴ کله چې زه تا سره خپل حساب تصفیه کړم، نو ته به خپل همت له لاسه ورکړې او دومره به کمزوری شې چې ته به ونه شې کولای خپل لاسونه اوچت کړې. ما خښتن داسې وویل. ۱۵ خه چې ما وویل زه به هماغسې وکړم. زه به ستا خلک په نورو قومونو او وطنونو کې خواره واره کړم او ستا ناپاکي به له منځه یوسم. ۱۶ نور قومونه به ستا د خلکو د کارونو له امله ستا سپکاوی کوي، خو ته به پوه شې چې زه خښتن يم.»

په داش کې ویلي کېدل

۱۷ خښتن ماته وویل: ۱۸ «ای فاني انسانه، اسرائیلیان ماته د بېکاره برنجو، قلعي، اوسپنې او سرپو په شان شوي دي چې په داش کې د سپینو زرو د چنولو نه وروسته بېلېري. ۱۹ نو زه خښتن تعالی تاسو ته داسې وایم چې تاسو د هماغو شیانو په شان بېکاره یئ. نو زه به تاسو ټول په اورشلیم کې راټول کړم ۲۰ لکه څنګه چې سپین زر، برنج، اوسپنه، سرپ او حلبي په داش کې اچوي او اور تیزوي، ترڅو ویلي یې کړي. زما قهر او غضب به تاسو داسې ویلي کړي لکه څنګه چې اور فلزي مواد ویلي کوي. ۲۱ هو، زه به تاسو په اورشلیم کې سره راټول کړم، په تاسو باندې به د خپل قهر اور تیز کړم او تاسو به ویلي کړم. ۲۲ تاسو به په اورشلیم کې داسې ویلي شئ لکه سپین زر چې په داش کې ویلي کيږي، نو بیا به تاسو ته د خښتن قهر در معلوم شي.»

د اسرائیلو د مشرانو گناهونه

۲۳ خښتن یوځل بیا ماته وویل: ۲۴ «ای فاني انسانه، د اسرائیلو هېواد ته ووايه چې ته ناپاکه

هېواد يې او زما د قهر په وخت کې به په تا باران ونه اورېږي. (۲۵) د اسراييلو پيغمبران دسيسې جوړوي. هغوی د هغو زمريانو په شان دي چې په هغو حيواناتو باندې غورېږي چې هغوی وژلي دي. هغوی خلک وژلي، پيسې او جايداد يې ورڅخه اخيستی دی او په خپلو قتلونو سره يې په هېواد کې ډېرې بښځې کونډې کړې دي. (۲۶) کاهنان زما قانون ماتوي او د سپېڅلو شيانو بې عزتي کوي. هغوی د سپېڅلو او عادي شيانو تر منځ فرق نه کوي او د پاکو او ناپاکو شيانو د توپير په اړه تعليم نه ورکوي. د سبت د ورځې پروا نه ساتي. نو نتيجه يې دا شوه چې د اسراييلو خلک زما سپکاوی کوي. (۲۷) د هغوی مشران د هغو لېوانو په شان دي چې کوم حيوانات چې د هغوی وينه دې تويه کړې وي، هغه ټوټې ټوټې کوي. هغوی د دې دپاره دا قتلونه کوي چې نامشروع گټه ترلاسه کړي. (۲۸) پيغمبرانو دا گناهونه داسې پټ کړي او سپين کړي دي، لکه څوک چې په چونه باندې دېوال سپينوي. هغوی د دې مشرانو دپاره غلطې رويگانې ويني او د دروغو پېشگويانې کوي. هغوی دعوه کوي چې دوی د څښتن تعالی له خوا خبرې کوي، خو ما څښتن د هغوی سره خبرې نه دې کړي. (۲۹) د اسراييلو خلک غضب او غلا کوي. هغوی د غريبانو سره ظلم کوي او د پرديو خلکو سره زورزياتي او د هغوی نه غلطه گټه اخلي. (۳۰) ما په هغوی کې يو داسې کس لټاوه چې دېوال جوړ کړي او په هغه ځای کې ودرېږي چې دېوالونه راغورځېدلي وي او کله چې زه د خپل قهر په وخت کې دا وطن وړانوم د هغه نه دفاع وکړي، خو هېڅوک مې پيدا نه کړ. (۳۱) نو زه به په هغوی باندې خپل قهر نازل کړم او د هغو کارونو سره سم چې هغوی کړي دي، د خپل غضب په اور کې به يې له منځه يووسم. «څښتن تعالی داسې ويلي دي.

گناهکارې خویندې

۲۳ (۱) څښتن ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، يوه مور وه چې دوه لورگانې يې درلودلې. (۳) کله چې هغوی ځوانې وې او په مصر کې اوسېدلې، هغوی خلک پرېښودل چې د دوی د سينو

سره لوبې وکړي، په دې ډول يې خپل پېغلتوب له لاسه ورکړ او بدلمنې شوې. (٤) د مشرې نوم يې اهو له وه چې د سامرې معنی ورکوي او د کشرې نوم يې اهو لیبه وه چې د اورشلیم معنی ورکوي. ما د هغو دواړو سره واده وکړ او د هغوی نه مې زامن او لورگانې پيدا شوې.

(٥) که څه هم اهو له زما ښځه وه، خو هغې خپل بدلمنتوب کاوه او شوق يې درلود چې د خپلو عاشقانو يعنې آشوري جنگياليانو سره شهواني اړیکې ولري. (٦) هغوی عسکر وو او بانجانې کالي يې اغوستي وو، واليان او لوړرتبه مامورين وو، دا ټول ښکلي ځوانان او اس سپاره وو. (٧) هغې د آشوريانو سره بدلمني کوله چې ټول يې منصبداران وو او د هغې شهوت پرستي د دې سبب شوه چې خپل ځان د آشوريانو بتانو ته په عبادت کولو سره ناپاکه کړي. (٨) هغې چې کوم بدلمنتوب په مصر کې پيل کړی ؤ، د هغې نه يې لاس وانخيست. هلته يې خپل پېغلتوب له لاسه ورکړی ؤ. د ځوانی د وخت نه به خلکو د هغې د سينو سره لوبې کولې او د هغې سره يې شهواني اړیکې لرلې. (٩) نو هغه مې خپل آشوري عاشقانو ته چې د هغوی سره يې زياتې شهواني اړیکې غوښتلې، ورتسليمه کړه. (١٠) هغوی هغه لوڅه کړه، د هغې زامن او لورگانې يې ونيولې او هغه يې په توره باندې ووژله. په هرځای کې به ښځو د هغې د سرنوشت او سزا په هکله خبرې کولې.

(١١) که څه هم د هغې خور اهو لیبه دا هرڅه وليدل، خو بياهم هغه په خپل شهوت او بدلمنتوب کې د خپلې خور اهو لې نه هم زياته فاسده شوه. (١٢) هغې هم د آشوريانو په هغو واليانو، لوړرتبه مامورينو او عسکرو چې ښکلي کالي يې اغوستي وو او په اسونو سپاره وو، غوښتل چې د هغوی سره شهواني اړیکې ولري. دا ټول زړه وړونکي ځوانان وو. (١٣) ما وليدل چې هغه بيخي بداخلاقه شوه او دوهمه خور يې هم د اولنی خور لاره غوره کړه.

(١٤) - (١٥) هغه د خپلې خور نه هم زياته بداخلاقه شوه. هغه د بابليانو د منصبدارانو د هغو تصويرونو لېواله شوه چې په دېوالونو باندې ويستل شوي وو او هغو ته تک سره رنگونه ورکړل

شوي وو. د هغوی د ملاگانو نه پتی تاوې شوې وې او بنايسته لونگی گانې يې په سر وې. (۱۶)

څنگه چې هغې دا وليدل، نو هغې غوښتل چې د هغوی سره شهواني اړیکې ولري او هغوی پسې يې قاصدان بابل ته ولېږل. (۱۷) بابليان راغلل او د هغې سره يې زنا وکړه. هغه يې په خپل شهوت ناپاکه کړه او وروسته هغه ورڅخه بېزاره شوه او د هغوی نه يې مخ واړاوه. (۱۸) هغې په ښکاره ځان لوڅاوه او بدلمنتوب يې کاوه. نو زه د هغې نه دومره بېزاره شوم چې خپل مخ مې ترې واړاوه، لکه څنگه چې د هغې د خور نه بېزاره شوی وم او خپل مخ مې ترې اړولی ؤ. (۱۹) هغه د بل هر وخت نه هم زیاته بدلمنه شوه او داسې بدلمنتوب يې کاوه، لکه څنگه چې هغې د خپلې ځوانۍ د دوران په یاد په مصر کې کاوه. (۲۰) هغې د هغو شهوت پرسته خلکو هوس کاوه چې د هغوی تناسلي الې د خره او انزال يې د اس په شان زیات ؤ. (۲۱) نو ای اهوښيې، تا غوښتل چې خپله هغه بداخلاقي تکرار کړې چې په پېغلتوب کې دې په مصر کې کاوه یعنې چېرته چې سړيو ستا د سينو سره لوبې کولې.»

د کشرې خور اهوښيې په هکله د څښتن قضاوت

(۲۲) «نو ای اهوښيې، زه څښتن تعالی تاته داسې وایم: گوره، ستا په وړاندې به هغه عاشقان راپورته کړم چې ورڅخه بېزاره شوې يې او مخ دې ورڅخه اړولی دی. هغوی به د هرې خوا نه په تا باندې راولم. (۲۳) زه به بابليان، کلدانیان او د فقود، شوع او قوع سړي او ورسره ټول آشوریان راولم. دا به ټول ښکلي ځوانان وي، دا به والیان، لوړرتبه مامورین او منصبداران وي، هغوی به ټول په اسونو سپاره وي. (۲۴) هغوی به د یو لوی لښکر، جنگي او د سامان وړلو گاپو سره د شمال له خوا په تا باندې حمله وکړي. هغوی به تا کلاند کړي او د وړو او لویو سپرونو او د زغرو د خولپو په وسیله به د خپل ځان ساتنه وکړي. زه به تا هغوی ته په لاس ورکړم او تاته به د خپل قانون له مخې سزا درکړي. (۲۵) په دې خاطر چې زما غیرت راپارېدلی دی، نو زه به هغوی پرېږدم چې

ستا سره د ډېر قهر نه کار واخلي. هغوی به ستا پوزه او غوږونه پرې کړي او ستا اولادونه به ووژني. هو، هغوی به ستا زامن او لورگانې بوځي او هغوی به ژوندي وسوځوي. (۲۶) هغوی به ستا نه کالي وباسي او ستا ښکلي زېورات به درڅخه واخلي. (۲۷) نو زه به ستا شهوت پرستي او بدلمنتوب چې د مصر نه دې له ځان سره راوړی دی، پای ته ورسوم. ته به نور بتانو ته نه گورې او نه به د مصر په هکله فکر کوي. <

(۲۸) زه څښتن تعالی داسې وایم: <زه به تا هغو خلکو ته په لاس ورکړم چې ورڅخه کرکه کوي، ورڅخه بېزاره شوې او د هغوی نه دې مخ واړاوه. (۲۹) په دې خاطر چې هغوی ستا نه کرکه کوي، نو هغوی به ستا نه هغه ټول شيان واخلي چې د هغو دپاره دې زحمت ویستلی دی او هغوی به د یوې بدلمنې په شان تا لوڅه پرېږدي. دا هرڅه ستا شهوت او ستا بدلمنتوب (۳۰) په تا باندې راوستلي دي. ته د ټولو قومونو دپاره بدلمنه یې او د هغوی په بتانو باندې دې خپل ځان ناپاکه کړی دی. (۳۱) ته د خپلې خور په لاره باندې روانه شوې، نو زه به د سزا هماغه پیاله تاته درکړم چې ویې څښي. >>

(۳۲) <<څښتن تعالی داسې وایي:

>ته به وڅښي د خپلې خور له پیالې

هغه ده غټه او ژوره

هرڅوک به تا پسې کوي خندا

او وهي ملنډې به په تا باندې

حُکله چې ډکه ده هغه پيال

٣٣ هغه به تا کاندې غمجن او نشه

د وحشت او نابودۍ هغه پيال

ستا د خور سامرې پيال

٣٤ هغه به وخبني او خالي به يې کړي

وبه ژوي د هغې ماتې ټوټې

او پرې به کړي خپله سينه

ما خبنتن تعالی داسې ويلي دي.

٣٥ نو خبنتن تعالی داسې وايي: «په دې خاطر چې تا زه هېر کړی يم او ماته دې شا اړولې ده، نو

ته به د خپلې شهوت پرستی او خپل بدلمنتوب په سبب کړپرې.»

د دواړو خویندو په هکله د خبنتن قضاوت

٣٦ خبنتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، اهو له او اهو لیبه محاکمه کړه. هغوی د هغو کرکې وړ

کارونو په سبب چې کړي يې دي، ملامته کړه. ٣٧ هغوی زنا کړې ده او لاسونه يې د خلکو په

وینو باندې سره دي. هغوی د بتانو په عبادت کولو سره زما په وړاندې زنا کړې ده. هغه زامن يې

قتل کړي دي چې ماته يې زېږولي وو او هغوی يې د خوړو په توگه بتانو ته قرباني کړل. ٣٨

هغوی نور کارونه هم کړي دي. په هماغه وخت کې هغوی زما د عبادت خای ناپاکه کړ او د سبت د ورځې بې عزتي يې وکړه. (۳۹) په هماغه ورځ چې هغوی زما اولادونه خپلو بتانو ته د قربانۍ دپاره ووژل، هغوی زما عبادتخای ته راغلل او د هغه سپکاوی يې وکړ. دا هغه څه دي چې هغوی زما په کور کې وکړل.

(۴۰) حتی هغوی استازي ولېږل چې د لېرې لېرې ځایونو نه سړي راوبولي او کله چې هغوی راغلل، دواړو خویندو خپل ځانونه ووينځل، سترگې يې تورې کړلې او گانې يې واچولې. (۴۱) هغوی په بنایسته کوچونو باندې کښېناستلې او د کوچونو په مخکې یو مېز تیار شوی ؤ چې په مېز باندې خوشبويي او د زيتونو تېل چې ما ورته ورکړي وو، ایښي وو. (۴۲) د هغوی شاوخوا نه د عیاشو خلکو د ډلې اواز اورېدل کېده، دا د هغو سړيو ډله وه چې د دښتې نه يې راوستلي وو. هغوی ښځو ته ښکاري په لاس کړل او ښکلي تاجونه يې ورته په سرونو باندې کېښودل. (۴۳) نو ما د خپل ځان سره وویل سره له دې چې هغه ښځې د زنا کولو نه ستړې شوې دي، خو بیا هم هغه سړي ورڅخه د بدلمنې په توگه کار اخلي. (۴۴) هغوی دې دوه بدلمنو یعنی اهو له او اهو لیه ته ورغلل چې شهوت پرسته ښځې وې. (۴۵) خو نېک خلک به هغوی د زناکارۍ او قتلونو له امله محکوم کړي، ځکه چې هغوی زنا کوي او لاسونه يې په وینو باندې سره دي.

(۴۶) نو څښتن تعالی داسې وايي: یو لښکر راولئ چې هغوی سخت ووېروي او لوټ يې کړي. (۴۷) هغه ډله به هغوی سنگسار کړي او په خپلو تورو باندې به د هغوی بدنونه ټوټې ټوټې کړي. د هغوی زامن او لورگانې به ووژني او کورونه به يې وسوځوي. (۴۸) نو زه به ټول وطن کې شهوت پرستي پای ته ورسوم او دا به ټولو ښځو ته یو خبرداری وي چې د هغوی په شان شهوت پرستي ونه کړي. (۴۹) ای دواړو خویندو، زه به تاسو ته ستاسو د شهوت پرستۍ او بتانو ته د عبادت کولو د گناه په خاطر سزا درکړم. بیا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن تعالی یم.»

۲۴ (۱) زمونږ د جلا وطنۍ د نهم کال د لسمې مياشتې په لسمه ورځ خښتن ماته وويل: (۲)
«ای فاني انسانه، نننۍ نېټه وليکه. هو همدا ورځ، ځکه چې د بابل پاچا نن ورځ د اورشليم په کلابند کولو باندي پيل کړی دی. (۳) دې سرکښه قوم ته دا مثال ووايه چې زه خښتن تعالی يې هغوی ته بيانوم:

د دېگي کېږدئ په اور باندي

او په کې واچوئ اوبه

(۴) په کې واچوئ د غوښې ښې ټوټې

د وړانه او د اوږو غوښه

هغه کړئ ډک د ډېرو ښو غوښو نه

چې لري هډوکي

(۵) واخلي رمې نه ډېر ښه پسه

کېږدئ لرگي د دېگي لاندي

پرېږدئ چې ښه جوش شي اوبه

کړئ پاخه غوښه او هډوکي

٦ خښتن تعالی داسې وایي: «افسوس د خونړي ښار په حال! دا د داسې زنگ وهلي دېگي په شان دی چې هېڅکله نه پاکېږي. ٧ ټوټه ټوټه غوښه ورڅخه وباسئ چې یوه ټوټه هم په کې پاتې نه شي. ٨ حکه د اورشليم خلکو په ښار کې بې‌گناه خلک ووژل، خو وینه یې په حَمْکې باندې تویه نه شوه چې په خاورو کې پټه شوې وای، هغه په گټ باندې تویه شوه چې ټول یې وويني. ٩ د دې دپاره چې زه په قهر شم او بدل واخلم، نو هغه وینه مې په هغه گټ باندې پرېښودله چې پټه نه شي.»

١٠ نو خښتن تعالی داسې وایي: «افسوس د خونړي ښار په حال! زه به هم د هغه لاندې د سوځولو دپاره د لرگیو ډېری جوړه کړم. ١١ نو ډېر لرگي راوړئ او اور بل کړئ! غوښه ښه پخه کړئ، مساله په کې واچوئ او تر هغې پورې یې وخوتوئ چې اوبه یې وچې شي او هډوکي وسوځي. ١٢ بیا هغه د برنجو خالي دېگي د سکارو په اور باندې کېږدئ او هغه پرېږدئ چې تک سور شي. بیا به د هغه زنگ وسوځي او هغه به بېرته پاک شي. ١٣ خو ما بې‌گټې ځان ستړی کړ، حکه دېگي لا پاک شوی نه دی. هغه چټلي په اور کې بیا واچوئ چې پاکه شي. ١٤ اورشليمه، ته خپلې شهوت پرستی ناپاکه کړی یې. سره له دې ما هڅه وکړه چې تا پاک کړم، خو ته هماغسې ناپاکه پاتې شوې. ترڅو پورې چې تا زما د قهر زور نه وي لیدلی، ته به بېرته پاک نه شي. ١٥ ما خښتن داسې وویل. د عمل وخت رارسېدلی دی. زه به د سزا ورکولو څخه ډډه ونه کړم، نه به درباندي زړه وسوځوم او نه به درباندي رحم وکړم. بلکې تاسو چې کوم کارونه کړي دي، د هغو له امله به تاسو محاکمه کړم. زه خښتن داسې وایم.»

د حزقیال نبي د ښځې مړینه

١٥ خښتن ماته وویل: «ای فاني انسانه، زه به د سترگو په رپ کې ستا ښځه چې په تا باندې ډېره گرانه او د سترگو تور دی، ستا نه واخلم. خو ته ویر مه کوه، مه ژاړه او اوښکې مه تویوه.»

١٧) ستا اسوبلي بايد ونه اورېدل شي. له غمه سرتور سر او لوڅې پښې مه گرځه. له غمه خپل مخ مه پټوه او د مړي د کور ډوډۍ مه خوره.»

١٨) نو بيا مي د سهار په وخت د خلکو سره خبرې وکړې او ماښام زما ښځه مړه شوه. بله ورځ مې هماغسې وکړل لکه څنگه چې څښتن راته ويلي وو. (١٩) خلکو زما نه پوښتنه وکړه: «دا کارونه مونږ ته څه معنی لري او ولې مونږ ته نه وايي؟»

٢٠) نو ما هغوی ته وويل: «څښتن زما سره خبرې وکړې او راته وپې ويل (٢١) چې څښتن تعالی تاسو اسراييليانو ته دا پيغام لري: «زه اوس د خپل سپېڅلي عبادت ځای سپکاوی کوم او هغه د قوت مقام چې تاسو ورباندې وياړ کاوه، وړانوم. ستاسو د سترگو تور او د مينې د پام وړ ځای تباه کوم. ستاسو زامن او لورگانې چې په اورشلیم کې پاتې شوي دي، هغوی ټول به په جنگ کې ووژل شي. (٢٢) بيا به تاسو زما په شان هماغسې وکړئ. له غمه به خپل مخ نه پټوئ او نه به د مړي د کور ډوډۍ خورئ. (٢٣) تاسو به سرتور سر او لوڅې پښې نه گرځئ او نه به وير او ژړا کوئ. تاسو به يو بل ته فریادونه کوئ او د خپلو گناهونو له امله به کمزوري کېږئ، ترڅو له منځه لاړ شئ. (٢٤) بيا به حزقیال ستاسو دپاره يو مثال وي چې پيروي ورڅخه وکړئ، هغه چې څه کوي تاسو به هم هماغسې کوئ. څښتن وايي چې کله داسې وشي، نو تاسو به پوه شئ چې زه څښتن تعالی يم.»

٢٥) څښتن وويل: «ای فاني انسانه، زه به د هغوی نه هغه قوي کلا چې هغوی ورباندې وياړ او خوشحالي کوي او د هغه په ليدلو خوند اخلي، واخلم او د هغوی نه به زامن او لورگانې هم واخلم. (٢٦) په هغه ورځ چې زه دا کار کوم، نو څوک چې د دې تباهي نه ټښتېدلی وي، هغه به راشي او په دې هکله به خبر ورکړي. (٢٧) په هماغه ورځ به ته بيا خبرې وکولای شي او نور به گونگی پاتې نه شي. نو کوم څه چې ستا سره پېښيږي، هغه به د خلکو دپاره يوه ښه شې او هغوی به په دې پوه شي چې زه څښتن يم.»

۲۵ (۱) خښتن ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، خپل مخ د عمونيانو خواته واړوه او د هغوی په ضد نبوت وکړه. (۳) هغوی ته ووايه زه خښتن تعالی هرڅه چې وایم هغو ته غوږ ونیسئ: کله چې تاسو زما د عبادت د ځای سپکاوی او د اسراییلو د هېواد وړاندېدل و لیدل او تاسو ولیدل چې د یهودا قوم د جلاوطنو په توګه بوتلل شول، نو خوشحاله شوی. (۴) نو په دې خاطر چې تاسو خوشحاله وئ، زه به د ختیځې دښتې قبیلو ته اجازه ورکړم چې په تاسو باندې بریالي شي. هغوی به ستاسو په وطن کې خپمې ودروي او هلته به واوسېږي. هغوی به ستاسو مېوې و خوري او ستاسو شیدې به وڅښي. (۵) زه به د ربه ښار د هغوی اوبنانو په څرخای باندې بدل کړم او د عمون ټول وطن به په یو داسې ځای بدل کړم چې د هغوی پسونه په کې ساتل کېږي، نو بیا به تاسو پوه شئ چې زه خښتن یم.»

(۶) نو خښتن تعالی داسې وایي: «په دې خاطر چې تاسو د اسراییلو د هېواد په تباهی لاسونه وپړکول او د خوشحالی نه مو ټوپونه ووهل، (۷) نو له دې امله زه به ستاسو په ضد خپل قدرت وکاروم او تاسو به نورو قومونو ته تسلیم کړم چې لوټ او تالا مو کړي. زه به تاسو بیخي له منځه یوسم چې نور د یو قوم په توګه پاتې نه شئ او نه به خپل وطن ولری. بیا به تاسو پوه شئ چې زه خښتن یم.»

د موآب او ادوم په ضد نبوت

(۸) «خښتن تعالی داسې وويل: «څرنګه چې موآبیانو او ادومیانو ویلي وو چې یهودا د نورو ټولو قومونو څخه ښه نه دی، (۹) نو په دې خاطر به زه اجازه ورکړم چې په هغو ښارونو باندې چې د موآب د سرحدونو نه دفاع کوي، حمله وشي چې په هغو کې د هېواد ښکلي ښارونه یعنې

بيت يشيموت، بعل معون او قيريتايم شامل دي. (۱۰) زه به د ختيځې دښتې قبيلو ته اجازه ورکړم چې موآب او عمون يوځای سره فتح کړي، چې عمون نور د يو قوم په توگه ياد نه شي. (۱۱) زه به موآبيانو ته سزا ورکړم او هغوی به په دې پوه شي چې زه څښتن يم.»

د ادوم په ضد نبوت

(۱۲) «څښتن تعالی داسې وويل: «د ادوم خلکو د يهودا نه په بېرحمانه توگه بدل واخيست او په دې کار باندې ادوم سخت گناهکار شو. (۱۳) نو په دې خاطر زه دا اعلان کوم چې ادوم ته به سزا ورکړم او د هغه ځای انسانان او حيوانات به ووژنم. زه به هغه وطن د تيمان د ښار نه نيولې د ددان تر ښاره پورې وران او په کنډوالو باندې بدل کړم او خلک به يې په جنگ کې ووژل شي. (۱۴) زما قوم اسرائيل به زما په خاطر د ادوم نه بدل واخلي او په دې کار به هغوی ادوميانو ته زما سخت قهر وروښايي. نو ادوم به په دې پوه شي چې دا بدل اخيستنه زما له خوا ده.» څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

د فلسطين په ضد نبوت

(۱۵) «څښتن تعالی داسې وويل: «فلسطينيانو د خپلو زړو دښمنانو نه په بېرحمانه توگه بدل واخيست او د هغې کينې له امله چې په زړونو کې يې ورسره لرله، غوښتل يې چې هغوی له منځه يوسي. (۱۶) نو په دې خاطر زه دا اعلان کوم چې په فلسطينيانو باندې به حمله وکړم او هغوی به ورک کړم. کريتيان او پاتې خلک چې د بحيرې په غاړه اوسېږي، هغوی به هم له منځه يوسم. (۱۷) زه به هغوی ته سخته سزا ورکړم او د هغوی نه به پوره بدل واخلم. هغوی ته به زما قهر معلوم شي. بيا به هغوی پوه شي چې زه څښتن يم.»

۲۶ ﴿۱﴾ زمونږ د جلاوطنۍ په يوولسم کال، د مياشتې په لومړۍ ورځ، څښتن ماته وويل: ﴿۲﴾

«ای فاني انسانه، د صور د ښار خلک وايي: «واه، وا، اورشليم سقوط کړی دی! هغه مخکې د سوداګرۍ يو پياوړی مرکز ؤ، خو اوس هغه وران شوی دی. نو مونږ کولای شو دا ځای د سوداګرۍ دپاره واخلو او شتمن شو.»

﴿۳﴾ نو زه څښتن تعالی داسې وایم: «ای د صور ښاره، زه ستا په ضد یم. زه به ډېر قومونه درولېږم او هغوی به د بحیرې د خپو په شان راشي او په تا باندې به حمله وکړي. ﴿۴﴾ هغوی به ستا د ښار دېوالونه وران کړي او ستا برجونه به راوغورځوي. خاوره به دې لرې کړم چې یوازې لوڅ ګټ پاتې شي.» ﴿۵﴾ هغه به د بحیرې په منځ کې په یو داسې ځای بدل شي چې ماهیګیران به په کې جالونه غوړوي. ما څښتن تعالی داسې ویلي دي. قومونه به د صور ښار لوټ کړي، ﴿۶﴾ او هغوی به هغه خلک چې د صور د جزیرې په نژدې ښارونو کې اوسېږي، په خپلو تورو باندې ووژني. نو بیا به صور یوه شي چې زه څښتن یم.

﴿۷﴾ څښتن تعالی داسې وایي: «زه به د بابل پاچا نبوکدنصر چې د پاچاهانو پاچا دی، د خپل لوی لښکر سره چې په هغه کې اسونه، جنگي ګاډۍ او سپاره عسکر دي، لراولم او په صور باندې به حمله وکړي. ﴿۸﴾ کوم خلک چې د صور د جزیرې په نژدې ښارونو کې اوسېږي، هغوی به په جنگ کې ووژل شي. دښمنان به ستا په وړاندې د کلابندۍ دېوال جوړ کړي، د خاورو ډېری به جوړې کړي او د ځانونو د ساتنې دپاره به د سپرونو دېوال جوړ کړي. ﴿۹﴾ نبوکدنصر به خپلو څو لښکرو ته امر وکړي چې د درنو پایو نه کار واخلي او ستا دېوالونه به ورباندې ووهي او ستا برجونه به په جیلونو باندې راوغورځوي. ﴿۱۰﴾ د هغوی سره به دومره زیات اسونه وي چې په دوږو باندې به یې تا پټ کړي. کله چې اس سواران، بګۍ او جنگي ګاډۍ ښار ته ورننوځي چې دروازې یې

ماتي شوي وي، نو د هغوی شورماشور به ستا دېوالونه ولرزوي. (۱۱) د بابليانو د اسونو سومونه به ستا ټولې کوڅې تر پښو لاندې کړي او هغه به په خپلو تورو باندې خلک ووژني. ستا قوي قوي ستنې به په ځمکه باندې راوغورځوي. (۱۲) هغوی به ستا شتمني او د سوداګرۍ مال لوټ کړي. ستا دېوالونه به راوغورځوي او ستا ښکلي کورونه به وران کړي. هغوی به ستا تيرې، لرګي او خاورې بحيرې ته ورګوزار کړي. (۱۳) زه به ستا د ټولو سندرو ساز او اواز خاموش کړم او نور به ستا د رباب ساز نه اورېدل کيږي. (۱۴) زه به ستا څخه يو لوڅ ګټ جوړ کړم چې ماهيګيران به درباندي جالونه وغوروي. ته به بيا هېڅکله اباد نه شي. زه چې څښتن تعالی يم داسې مې ويلي دي.

(۱۵) څښتن تعالی د صور ښار ته داسې وايي: کله چې تاته سقوط درکول کيږي، نو کوم خلک چې د بحيرې په غاړه او جزيرو کې اوسېږي، هغوی به د هغو خلکو د چينغو په اورېدلو چې وژل کيږي، له وېرې ولرزېږي. (۱۶) نو د بحيرې د غاړې د قومونو ټول پاچاهان به د خپلو تختونو نه رابښکته شي. هغوی به خپلې شاهانه چپنې او ګلدوزي شوي کالي وباسي، په ځمکه باندې به کښېني او له وېرې به ولرزېږي. هغوی به ستا د قسمت په خاطر دومره ووېرېږي چې لړزېدل به يې نه خلاصېږي. (۱۷) هغوی به تاته د وير دا سندره ووايي:

”څنگه شو وران هغه مشهور ښار چې و جوړ شوی

د بحيرې د غاړې هېوادونو له خلکو څخه

د دې ښار خلک چې يو وخت يې واکمني کوله

په بحيرې باندې

ټول خلک به وپرول د هغه

او د هغې د اوسېدونکو هیبت

١٨ په کومه ورځ چې تا سقوط وکړلو

نو لړزیري جزیرې او د بحیرې غاړه

او سخت وپریري خلک ستا په وړانې باندې“

١٩ څښتن تعالی داسې وایي: «زه به تا د هغو ښارونو په شان وړان او ویجاړ کړم چې په کنډوالو

باندې بدل شوي دي او هېڅوک په کې نه اوسیري. زه به تا د ژورو بحرونو په اوبو کې پټ کړم.

٢٠ زه به تا د مرو دنیا ته ورولېرم چې د پخوانیو زمانو د خلکو سره یوځای شې. زه به تا مجبور

کړم چې د ځمکې لاندې په تلیاتې کنډوالو کې د مرو سره اوسېرې. په تا کې به بیا هېڅکله څوک

نه اوسیري او نه به د ژونديو په دنیا کې ځای ولرې. ٢١ زه به تا په یو وپروونکي تباهی باندې

اخته کړم او دا به ستا دپاره وروستنی نېټه وي. خلک به تا لټوي، خو ته به هېڅکله پیدا نه شې.»

څښتن تعالی داسې ویلي دي.»

د صور دپاره د ویر سندر

٢٧ ١ څښتن ماته وویل: ٢ «ای فاني انسانه، د صور دپاره د ویر یوه سندر ووايه. ٣

د هغه ښار دپاره چې د بحیرې بندرونه لري او د بحیرې د غاړې د هېوادنو او د جزیرو د خلکو

دپاره د سوداګرۍ مرکز دی، هغه ته ووايه چې څښتن تعالی داسې وایي:

دای صوره، وهلی لافی تا چې بنایست می دی پوره

پوله ده ستا د بحیرې په زړه کې

ستا جوړوونکو پوره کری ستا بنایست دی

ته وې په شان د بحیرې د کشتی

دوی جوړولې ستا تختې

د حرمون د غره د سروې له ونو

او دوی جوړوله ستا ستنه

د لبنان د سبر له ونې څخه

د باشان د څپړی له ونو

هغوی جوړ کړل راشپېلونه د کشتی

هغوی جوړ کړلو ستا فرش

د قبرس د نبتتر له ونو

او هغه یې سینگار کړلو د فیل په غاښو

د ښه کتان څخه يې جوړ کړل بادوانونه د ستا

او د مصر د گلدوزي شوي کتان څخه

چې ستا ښه يې له لبرې په اسانه پېژندله

وه جوړه شوې ستا چترې د ډېر ښه رخت څخه

چې هغه ؤ بانجاني رنگي رخت

د قبرس د جزيرې څخه

راشپېل وهونکي وو ستا

د صيدون او د ارواد له ښارونو څخه

ای صوره، ستا چلوونکي وو

د کشتی ماهران خلک

وو ماهر نجاران د کشتی گانو

د جبال با تجربه خلک

چې کوله يې رغونه د کشتی

سوداگري کوله په بازارونو کې ستا

د بحيرې د ټولو کشتيو چلوونکو

١٠ د فارس، ليديا او ليبيا عسکرو به ستا په لښکر کې خدمت کاوه. هغوی به خپل سپرونه او خپلې د زغرو خولې ستا شاوخوا خوړندولې. دا هغه خلک وو چې د هغو په وسيله تا شان او شوکت ترلاسه کاوه. ١١ د ارواد او د حيلک عسکرو ستا شاوخوا دېوالونه او د جماد سړيو ستا بروجونه ساتل. هغوی به خپل سپرونه ستا په دېوالونو باندې خوړندول. دا هغه خلک وو چې ستا نبايست يې پوره کړ.

١٢ د ترشيش خلکو به تا سره سوداگري کوله او ستا د پرېمانه سوداگري مالونو په بدل کې به يې سپين زر، اوسپنه، حلي او سرپ درکول. ١٣ يونان، توبال او ماشک به ستا سره سوداگري کوله او ستا د مالونو په بدل کې به يې غلامان او د برنجو لوبښي درکول. ١٤ د بيت توجرمه څخه ستا د مالونو په بدل کې به يې بار وړونکي اسونه، جنگي اسونه او قچرې درکولې. ١٥ د رودس خلکو به تا سره د سوداگري کاروبار کاوه. د بحيرې په غاړو او په جزيرو باندې د پرتو وطنونو خلکو به تا سره د سوداگري راکړه او ورکړه کوله او ستا د مالونو په بدل کې به يې د فيل غاښونه او د ابنوس تور لرگي درکول. ١٦ د سوريې خلکو به تا سره سوداگري کوله، ځکه چې په تا کې هر ډول مالونه پيدا کېدل. هغوی به ستا د مالونو په بدل کې تاته زمره، بانجاني رنگه رختونه، گلدوزي شوي شيان، د کتان ښه رختونه، د بحيرې مرجان او ياقوت درکول. ١٧ د يهودا او د اسراييلو خلکو به ستا د مالونو په بدل کې تاته د منيت څخه غنم، اينځر، شات، د زيتونو تېل او ملهم درکول. ١٨ - ١٩ د دمشق خلکو به ستا د زياتو مالونو او شتمنيو په خاطر تا سره سوداگري کوله او ستا د مالونو په بدل کې به يې د حلبون د انگورو شراب او د زاهار وړی درکولې. هغوی به ستا د مالونو په بدل کې د اوزال څخه د انگورو شراب په لوبښو کې، اوسپنه، د سناد د پاڼو شيره او خو شويې

دركوله. (٢٠) د ددان خلكو به ستا د مال په بدل كې تاته د اسونو د زين پوښونه دركول. (٢١) ستا عربانو او د قیدار واكمنانو به ستا د مالونو په بدل كې وري، پسونه او وزې په تا خرڅولې. (٢٢) ستا د مالونو په بدل كې به د شيبا او رعمه سوداگرانو هر ډول عطرونه، قيمتي تيرې او سره زر دركول. (٢٣) د حران، كنه عدن، آشور او د كلمد ښارونو او د شيبا سوداگرانو به تا سره سوداگري كوله. (٢٤) هغوی ستا سره د ښكلي كالیو، بانجاني رنگه او گلدوزي شوي چينو، رنگه قالينو او ښه جوړ شوي تارونو او رسی گانو سوداگري كوله. (٢٥) د ترشیش بحري كشتی گانو به ستا د سوداگری مالونه ستا په خاطر وړل.

د بحیرې منځ كې وې ته هغې كشتی په شان

چې وي ډكه په درنو مالونو

(٢٦) كله چې يووړلې راشپيل وهونكو ستا

د بحیرې منځ ته

نو ته ماته كړلې د ختيځ باد

د بحیرې په منځ كې

(٢٧) ستا ټوله شتمني او ستا مالونه

ستا ټول كشتيوانان

نجانان او سوداگران ستا د كشتيو

ستا هر عسکر چې په کشتی کې سپور و

ټول شول ډوب په بحیره کې

هغه ورځ چې شوه ډوبه ستا کشتی

د ډوبدونکو کشتیوانانو په چیغو (۲۸)

به ولر زیږي د بحیرې غاړه

پر پردي ټول راشپېل وهونکي کشتی خپلې (۲۹)

کشتیوانان دي ټول ولاړ د بحیرې په غاړه

وهي چیغې هغوی ټول او سخت ژاړي (۳۰)

په خاطر ستا

بادوي خپلو سرونو باندې خاورې

او په ایرو کې رغړي

ستا په خاطر هغوی خړي خپل سرونه (۳۱)

هغوی اغوستي دي د ویر کالي

تاته سخت ژاړي د زړه له درده

٣٢ تاته کوي انگولا او وايي سندرې د ماتم

داسې ښار شته لکه د صور په شان

چې اوس خاموش دی د بحیرې په تل کې؟

٣٣ کله چې تلل بهر ملکونو ته مالونه ستا

پوره کول ضرورتونه به تا د ډېرو قومونو

ستا په پرېمانه شتمنی او مالونو باندې

تا شتمن کرل د نړۍ پاچاهان

٣٤ اوس ماته شوې یې ته په بحیرې کې

ډوبه شوې یې ته د بحیرې په تل کې

ستا مالونه او ټول خلک چې به یې کار کاوه په تا کې

تا سره ډوب شول ټول په بحیرې کې

٣٥ د بحیرې په غاړه او جزیرو کې چې اوسیري څوک

پاتي کيږي حيران د قومونو تجاران

ځکه چې بد دی خومره ستا سرنوشت

هم وپربدلي وو سخت پاچاهان د هغوی

په خپرو کې د هغوی ښکاره کيږي وپره

پاتي کيږي هک حيران د قومونو تجاران (۳۶)

هغوی وپريږي ځکه چې بد دی خومره ستا سرنوشت

له منځه تللی يې ته د تل دپاره»

د صور د پاچا په ضد نبوت

۲۸ (۱) څښتن ماته وويل: (۲) «ای فاني انسانه، د صور پاچا ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «ته مغروره يې او وايې چې زه يو خدای يم او د بحيرې په منځ کې د خدایانو په تخت ناست يم، په داسې حال کې چې ته يو فاني انسان يې او خدای نه يې. (۳) په رښتيا ته د دانيال نه هم ډېر هوښيار يې او هېڅ کوم راز ستا نه پټ نه دی. (۴) تا په خپل حکمت او پوهې سره زيات مال او دولت گټلی دی او خپلې خزاني دې د سرو او سپينو زرو څخه ډکې کړې دي. (۵) تا په ډېر حکمت سره د سوداگرۍ کاروبار کړی دی او خپل مال او دولت دې زيات کړی دی. نو ته په خپل مال او دولت باندي ډېر مغرور يې!»

٦ نو اوس زه خښتنن تعالى داسې وایم: په دې خاطر چې ته فکر کوي چې ته د خدای په شان هونبیار یې، ٧ نو گوره، زه به په تا باندې پردې او ډېر بې رحمه قومونه راولم چې حمله درباندي وکړي. هغوی به ستا ټول بنایسته شيان چې په خپل حکمت باندې دې گټلي دي، سپک او تباہ کړي. ٨ هغوی به تا د مرگ کندي ته گوزار کړي او ته به په وحشتناکه توگه د بحیرې په تل کې مړ شي. ٩ کله چې هغوی ستا د وژلو دپاره راشي، نو ته به بیا هم دا وایې چې زه خدای یم؟ کله چې ته د خپلو قاتلانو سره مخامخ شي، نو ته به یو فاني انسان یې، نه خدای. ١٠ ته به د بې دینه خلکو په شان د پردیو خلکو د لاسه مړ شي. ما خښتنن تعالى داسې ویلي دي. «

د صور د پاچا دپاره ویر

١١ خښتنن ماته وویل: ١٢ «ای فاني انسانه، د صور د پاچا د سرنوشت په خاطر ویر وکړه. هغه ته ووايه چې خښتنن تعالى داسې وایي: په یو وخت کې ته د کمال یو مثال، د حکمت څخه ډک او په بنایست کې پوره وې! ١٣ ته په عدن کې چې د خدای باغ دی، اوسېدلې او په سرو یاقوتو، زیرو یاقوتو، الماسو، شنو یاقوتو، سرو عقیقو، یشم، د لاجوردو په تیرو، زمردو او لعلو باندې سینگار وې. دا ټولې تیبرې په سرو زرو کې په بڼکلي شکل ځای په ځای شوې وې. په هغه ورځ چې ته پیدا شوی وې، دا ستا دپاره جوړې شوې وې. ١٤ ته یو ټاکل شوی ساتونکی اسماني مخلوق وې. ته مې د خدای په سپېڅلي غر باندې ځای په ځای کړې او د ځلېدونکو تیرو په منځ کې به گرځېدلې. ١٥ د کومې ورځې نه چې ته پیدا شوی وې په رښتیا سره چې کامل وې، خو وروسته دې په بدو کارونو باندې پیل وکړ. ١٦ ته په خرڅولو او اخیستلو باندې بوخت وې او دا کار د دې سبب شو چې تا ډېر ظلم وکړ او گناه ته دې مخه کړه. نو ته مې د خپل سپېڅلي غره څخه ستا د ناپاکۍ له امله وشړلې. ای ساتونکی اسماني مخلوقه، ته مخکې په ځلېدونکو تیرو کې گرځېدلې، خو ته مې تباہ کړې. ١٧ ته په خپل بنایست باندې مغرور وې او ستا شهرت د دې سبب شو چې

د بې عقلو خلکو په شان عمل وکړې. نو له دې امله مې ته په ځمکه راوغورځولې چې د نورو پاچاهانو په نظر کې سپک شې. (۱۸) تا په اخیستلو او خرڅولو کې دومره ټکي وکړه چې خپل د عبادت ځایونه دې سپک کړل. نو ما ښار ته اور واچاوه او هغه مې د خاورو سره خاورې کړ. نو اوس چې هرڅوک تاته گوري، نو هغوی به وويني چې ته خاورې ايرې شوې. (۱۹) ټول قومونه چې تا پېژني، ستا په ليدلو سخت وپريږي. ته په يو بد سرنوشت باندې اخته شوې او د تل دپاره به له منځه لاړ شې.»

د صيدون په ضد نبوت

(۲۰) څښتن ماته وويل: (۲۱) «ای فاني انسانه، د صيدون ښار ته مخ واړوه او د هغه په ضد نبوت وکړه. (۲۲) د هغه ځای خلکو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «ای صيدونه، زه ستا په ضد یم. زه چې ستا سره کوم کار کوم، نو د هغه په سبب به خلک وگوري چې زه څومره سپېڅلی یم او زما ستاينه به وکړي. کله چې زه هغو خلکو ته چې په تا کې اوسېږي سزا ورکړم، نو بيا به خلک پوه شي چې زه څښتن یم. (۲۳) زه به په تا باندې وبا نازله کړم او ستا په کوڅو کې به ويني وبهېږي. د هرې خوا نه به په تا باندې حمله وشي او ستا خلک به ووژل شي. نو بيا به پوه شي چې زه څښتن یم.»

اسراييلو ته به برکت ورکړل شي

(۲۴) څښتن وويل: «د شاوخوا قومونو څخه به هېڅ يو قوم چې اسراييلو ته به يې په سپکه سترگه کتل، بيا به هېڅکله د کرکيو او اغزيو په شان نه شي چې هغوی ته زيان ورسوي او هغوی به په دې پوه شي چې زه څښتن تعالی یم.»

٢٥ خښتن تعالی داسې وایي: «زه به د اسراییلو خلک د هغو قومونو نه چې هغوی په کې خپاره وو، بېرته راتول کړم او ټول قومونه به په دې پوه شي چې زه سپېڅلی یم. د اسراییلو خلک به په خپل وطن کې یعنې هغه وطن کې چې خپل خدمتگار یعقوب ته مې ورکړی ؤ، واوسېږي. ٢٤ هغوی به هلته په امن کې واوسېږي. هغوی به کورونه جوړ کړي او د انگورو باغونه به وکړي. زه به د هغوی ټولو گاونډیانو ته چې هغوی ته به یې په سپکه سترگه کتل سزا ورکړم او اسراییل به خوندي واوسي. نو بیا به هغوی پوه شي چې زه د هغوی خښتن خدای یم.»

د مصر په ضد نبوت

٢٩ ١ زمونږ د جلاوطنۍ په لسم کال د لسمې میاشتې په دولسمه ورځ خښتن ماته وویل: ٢ «ای فاني انسانه، د مصر پاچا فرعون ته مخ ورواړوه. د هغه او د مصر د ټولو خلکو په خلاف نبوت وکړه. ٣ هغه ته ووايه چې خښتن تعالی داسې وایي: «ای د مصر پاچا فرعون، زه ستا په خلاف یم، ته داسې یوه لویه بلا یې چې په سیندونو کې پروت یې. ته وایې چې د نیل سیند زما دی او ما د خپل ځان دپاره جوړ کړی دی. ٤ زه به ستا په ژامه کې چنگکونه واچوم او ستا د سیندونو ماهیان به تا پورې کلک ونښلوم. بیا به تا د هغو ماهیانو سره چې درپورې نښتي دي، ستا د سیندونو نه راوباسم. ٥ زه به تا او هغه ټول ماهیان په دښته کې وغورځوم او هلته به یې پرېږدم. ستا مړی به په ځمکه باندې پروت وي او ښخ به نه شي. زه به هغه د حیواناتو او مرغانو د خوراک کړم. ٦ بیا به د مصر ټول خلک پوه شي چې زه خښتن یم.»

خښتن وایي: «اسراییلیانو په مصریانو باندې تکیه کوله چې ملاتړ به یې وکړي، خو تاسو د یوې کمزورې لوڅې څخه جوړه شوې امسا په شان وئ. ٧ کله چې هغوی درباندې تکیه وکړه، نو ته ماته شوې، د هغوی اوږې دې سورۍ کړې او د هغوی ملاگانې دې ژوبل کړې.» ٨ نو زه خښتن

تعالی داسې وایم: زه به لښکرې درولېږم چې په تا باندې حمله وکړي او هغوی به ستا خلک او حیوانات ووژني. ﴿٩﴾ مصر به وران او ویجاړ شي. بیا به پوه شی چې زه څښتن یم.

په دې خاطر چې تا فرعون ویلي وو: «د نیل سیند زما دی او ما جوړ کړی دی،» ﴿١٠﴾ زه ستا او ستا د سیندونو په ضد یم. زه به ټول مصر په شمال کې د مجدل د ښار نه د اسوان تر ښاره پورې په جنوب کې او د ایتوپیا تر سرحده پورې په پوره توګه وران او ویجاړ کړم. ﴿١١﴾ په هغه کې به نه انسانان او نه حیوانات تېرېږي. څلوېښت کاله به هغه ځای د اوسېدلو نه وي. ﴿١٢﴾ زه به مصر د نړۍ په ډېر وران او ویجاړ وطن باندې بدل کړم. څلوېښت کاله به د مصر ښارونه کنډواله پراته وي او د نورو وران شویو ښارونو نه به بدتر وي. زه به مصریان د نړۍ په قومونو او هېوادونو کې خواره واره کړم.»

﴿١٣﴾ خو څښتن تعالی داسې وایي: «څلوېښت کاله وروسته به مصریان د هغو قومونو نه چې هغوی په کې خواره واره شوي وو، راټول کړم. ﴿١٤﴾ زه به د مصریانو حال ښه کړم او هغوی به د مصر په جنوب کې د فتروس سیمې ته چې د هغوی اصلي ځای دی، بېرته راولم. د هغوی پاچاهي به یوه کمزورې پاچاهي وي، ﴿١٥﴾ د ټولو نه ډېره کمزورې پاچاهي او هغوی به بیا هېڅکله په نورو قومونو باندې حکومت نه کوي. زه به هغوی دومره کمزوري کړم چې ونه شي کولای په نورو قومونو باندې حکومت وکړي. ﴿١٦﴾ اسراییل به بیا هېڅکله د مرستې په خاطر په مصریانو باندې تکیه نه کوي. د مصر سرنوشت به اسراییلو ته دا ور په یادوي چې په هغوی باندې تکیه کول څومره ګناه وه. بیا به اسراییل په دې پوه شي چې زه څښتن تعالی یم.»

ښوګدنصر پاچا به مصر فتح کړي

﴿١٧﴾ زمونږ د جلاوطنۍ په اووه ویشتم کال د لومړۍ میاشتې په لومړۍ ورځ څښتن ماته وویل:

﴿١٨﴾ «ای فاني انسانه، د بابل پاچا د صور په ښار باندې حمله وکړه. هغه خپل عسکر مجبور کړل چې دومره درانه بارونه یوسي چې د هغوی سرونه گنجیان شول او اوږې یې تیاکې شولې، خو پاچا او د هغه لښکرو د هغو ټولو زحمتونو نه چې هغوی وویستل کومه گټه ترلاسه نه کړه. ﴿١٩﴾ نو زه څښتن تعالی داسې وایم: «گوره، زه به د مصر هېواد د مصر پاچا نبوکدنصر ته ورکړم. هغوی به هغه لوټ او تالا کړي او د مصر ټول مال او دولت به یوسي او خپلو عسکرو ته به یې د معاش په توگه ورکړي. ﴿٢٠﴾ زه به هغه ته مصر د هغه د کار او زیار په بدل کې ورکړم، ځکه چې عسکرو یې زما دپاره کار کړی دی. ما څښتن تعالی داسې ویلي دي.

﴿٢١﴾ کله چې داسې وشي، نو زه به د اسراییلو قوم یوځل بیا قوي کړم. ای حزقیاله، زه به تا پرېږدم چې خبرې وکړې او ستا خبرې به ټول واورې، نو بیا به هغوی په دې پوه شي چې زه څښتن یم.»

څښتن مصر ته سزا ورکوي

٣٠ ﴿١﴾ څښتن ماته وویل: ﴿٢﴾ «ای فاني انسانه، نبوت وکړه او مصریانو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم:

«وکړئ ژړا او انگولا!»

ده راروانه یو وپېږدونکې ورځ

﴿٣﴾ ځکه رانژدې ده هغه ورځ، چې کوم به زه عمل

د تورو ورپڅو ورځ

ده قومونو ته د مصيبت ورځ

۴ وي به په مصر کې جنگ

او لوی مصيبت په ايتوپيا کې

ډېر خلک به ووژل شي مصر کې

شي به لوټ شتمني د هغه

او شي به بدل په کنډوالو باندې»

۵ په دې جنگ کې به په پيسو اخیستل شوي عسکر د ايتوپيا، ليبيا، لیدیا، د هغه سره نښتي هېوادونه، کوب او حتی زما د خپل قوم نه به هم ووژل شي.

۶ «څښتن داسې وايي: (په شمال کې د مجدل نه، په جنوب کې تر اسوانه پورې، د مصر ټول ملاتړ کوونکي به په جنگ کې ووژل شي. په کومو عسکرو چې مصريان ورباندې مغروره وو، د هغوی دغه غرور به له منځه لاړ شي. ما څښتن تعالی داسې ويلي دي. ۷) دا وطن به په نړۍ کې د ټولو نه زیات وړان او ويجاړ شي او د دې وطن ټول ښارونه به د نورو ښارونو په پرتله په کنډوالو باندې بدل شي. ۸) کله چې زه مصر ته اور واچوم او د هغه ټول ملاتړ کوونکي ووژل شي، نو بیا به مصريان پوه شي چې زه څښتن یم.

۹) کله چې هغه ورځ راورسیږي او مصر له منځه لاړ شي، نو زه به په کشتۍ گانو کې استازي ولېږم چې د ايتوپيا بې خبره خلک سخت ووېروي. گوره، هغه ورځ راروانه ده!

١٠) څښتن تعالی داسې وایي: «زه به د بابل د پاچا نبوکدنصر په وسیله د مصر شتمني له منځه یوسم. ١١) هغه او د هغه ډېر بې رحمه لښکر به راشي او د مصر هېواد به وران او ویجاړ کړي. هغوی به د خپلو تورو سره په مصر باندې حمله وکړي او هغه هېواد به د مړو نه ډک کړي. ١٢) زه به د نیل سیند وچ کړم او د مصر واک او اختیار به بدکارو خلکو ته ورکړم. زه به په پردیو خلکو باندې ټول وطن وران او ویجاړ کړم. ما څښتن داسې ویلي دي.»

١٣) څښتن تعالی داسې وایي: «زه به بتان او د ممفیس غلط خدایان له منځه یوسم. په مصر کې به نور پاچا نه وي چې په هغه باندې حکومت وکړي او زه به د هېواد ټول خلک ووېروم. ١٤) زه به د مصر جنوبي سیمه فتروس وران او ویجاړ کړم او د صوعن ښار چې په شمال کې دی، هغه به وسوځوم. زه به د طیبس د ښار خلکو ته سزا ورکړم. ١٥) زه به د پلوسیوم په ښار باندې چې د مصر قوي کلا ده، خپل قهر نازل کړم. زه به د تییس ډېر خلک له منځه یوسم. ١٦) زه به مصر ته اور واچوم او د پلوسیوم ښار به په عذاب باندې اخته شي. د طیبس د ښار دېوالونه به راوغورځيږي او دښمن به په رڼا ورځ په ممفیس باندې حمله وکړي. ١٧) د اون او فیست ځوانان به په جنگ کې مړه شي او د دې ښارونو پاتې خلک به د اسیرانو په توګه بوتلل شي. ١٨) کله چې زه د مصر قدرت مات کړم او د مصر هغه قوت چې هغوی ورباندې مغروره وو، له منځه یوسم، نو د تحفنجیس په ښار باندې به توره تیاره راشي. مصر به په ورپځو باندې پټ شي او د دې ښارونو خلک به د اسیرانو په توګه بوتلل شي. ١٩) کله چې زه مصر ته داسې سزا ورکړم، نو هغوی به پوه شي چې زه څښتن یم.»

د مصر د پاچا فرعون قدرت ماتېدل

٢٠) زمونږ د جلاوطنۍ په یوولسم کال د لومړۍ میاشتې په اوومه ورځ څښتن ماته وویل: ٢١) «ای فاني انسانه، ما د مصر د پاچا فرعون مټ مات کړی دی. ګوره، د مات مټ جوړوونکی نشته

چې په مټ باندې يې پټې کېږدي او هغه وټري چې جوړ شي او دومره قوي شي چې وکولای شي بيا توره په لاس کې ونيسي. (٢٢) نو اوس زه څښتن تعالی داسې وایم: زه د مصر د پاچا فرعون په ضد یم. زه به د هغه دواړه مټې ماتې کړم، د هغه روغ مټ او هغه مټ چې پخوا مات شوی و، ترڅو د هغه د لاس نه توره ولویږي. (٢٣) زه به مصریان د نړۍ په قومونو او هېوادونو کې خواره واره کړم. (٢٤) بیا به د بابل د پاچا مټې قوي کړم او خپله توره به د هغه په لاس کې ورکړم. خو د فرعون مټې به ماتې کړم، ترڅو لکه د یو زخمي په شان چې مرگ ته نژدې وي، د بابل د پاچا په مخکې زگېروي وکړي. (٢٥) هو، زه به هغه کمزوری کړم او د بابل پاچا به قوي کړم. کله چې زه هغه ته خپله توره ورکړم چې د مصر په وړاندې ورڅخه کار واخلي، نو مصریان به په دې پوه شي چې زه څښتن یم. (٢٦) زه به مصریان د نړۍ په قومونو او هېوادونو کې خواره واره کړم. بیا به هغوی په دې پوه شي چې زه څښتن یم.»

د اشور سره د مصر پرتله کول

٣١ (١) زمونږ د جلاوطنۍ د یوولسم کال د درېمې میاشتې په لومړۍ ورځ څښتن ماته وویل: (٢) «ای فاني انسانه، د مصر پاچا فرعون او د هغه ټولو خلکو ته ووايه:

«خومره لوی یې ته!

پرتله کړم تا له چا سره؟

(٣) نو آشور و په لبنان کې د سبر د ونې په شان

چې لري داسې ښکلې څانگې چې کوي سیوری

داسې لوړه ونه چې رسي ورپخو ته

لرلي دې ونې پرېمانه اوبه چې شي پرې غټه هغه ٤

او وې ژورې اوبه چې شي پرې لوړه هغه

چې جاري کړل سيندونه هغو ژورو اوبو

د ونې شاوخوا ته

او راوتلې وې ويالې د دې ونې خڅه ټولو ونو

د ځنگل ته

ريښو يې لرلي ډېرې اوبه ٥

نو هغه لوړه شوه له ټولو ونو

ځانگې يې ډېرې او اوږدې شولې

مرغانو جوړې کړلې ځالي د هغې په ځانگو ٦

او زېږول به بچي ټولو وحشي حيواناتو

د هغې د ځانگو لاندې

ټول لوی قومونه د نړۍ به اوسېدل

د هغې د سیوري لاندې

څومره ښایسته وه هغه ونه ۷

وه ډېره لوړه او لرلې یې اوږدې خانګې

ځکه ریبښې وې ځغلبدلې ښکته ډېرو اوبو ته

د خدای د باغ د سبر یوه ونه هم ۸

پرتله کېدای نه شوه هغې سره

د سروې یوې ونې نه لرلې داسې خانګې

او نه لرلې د چنار ونې داسې خانګې

داسې ښکلې نه وه د خدای د باغ هم یوه ونه

ما ښایسته کړې وه هغه په زیاتو خانګو باندې ۹

بخیلې کوله په باغ عدن کې د خدای

ټولو ونو د هغې سره

١٠ نو زه خښتنن تعالی د مصر پاچا ته داسې وایم: په دې خاطر چې هغه ونه دومره لوړه شوه چې ورپڅو ته رسېدله، نو د خپل لوړوالي له امله مغروره شوه. ١١ نو ځکه هغه مې لاندې وغورځوله او هغه مې د نورو قومونو یو واکمن ته تسلیم کړه او هغه ورسره د هغې د بدکاری له مخې سخت چلند وکړ. ١٢ بې رحمه پردیو خلکو هغه ونه ووهله او هغه یې پرېښودله. د هغې ماتې شوې خانګې د دې وطن په هر غره او هرې درې کې پرتې وې. کوم قومونه چې د هغې د سیوري لاندې اوسېدل، نو هغوی هغه پرېښودله او لاړل. ١٣ ټول مرغان د دې لوېدلې ونې په تنه باندې کښېناستل او ټول وحشي حیوانات د هغې په خانګو باندې ګرځېدل. ١٤ نو له دې وروسته به هېڅ یوه ونه چې زیاتې اوبه هم ولري، هغه به هېڅکله د دې ونې په شان دومره لوړه نه شي چې ورپڅو ته ورسېږي. ځکه هغوی ټول زما د رضا سره سم فناکېدونکي دي او لکه د فاني انسانانو په شان به مري او د مړو دنیا ته به ورځي.

١٥ خښتنن تعالی داسې وایي: په کومه ورځ چې هغه ونه د مړو دنیا ته لاړه، نو ما د ځمکې لاندې اوبه پټې کړې چې ټوله نړۍ ویر وکړي. په دې خاطر چې هغه ونه مړه شوې ده، نو ما سیندونه ودرول او ما پرېښودل چې د هغو ډېرې ویالې ورڅخه روانې شي. ما د لبنان په غرونو باندې تیاره راوستله او د ځنګل ټولې ونې مې وچې کړې. ١٦ کله چې ما هغه لاندې د مړو دنیا ته وروغورځوله، نو ما د هغې د لوېدلو په اواز قومونه له وېرې ولرزول. د عدن ټولې ونې او د لبنان ډېرې ښې ونې چې په اوبو باندې مړې شوې وې او لاندې د مړو دنیا ته تللې وې، هغوی د دې ونې په لوېدلو باندې تسلي وموندله. ١٧ د سبر د ونې ملاتړ کوونکي چې د قومونو په منځ کې د هغې د سیوري لاندې اوسېدلي وو، هغوی هم ورسره د مړو دنیا ته لاړل. هغوی د هغو خلکو سره چې په جنګ کې وژل شوي وو، یوځای شول.

١٨ ای فرعونه او ټولو خلکو، تاسو د هغې ونې په شان یئ. د عدن د باغ هېڅ یوه ونه نه شي کولای په عزت او لویۍ کې ستا سره سیالي وکړي. خو اوس به ته د عدن د ونو په شان د مړو دنیا

ته وغورخول شي او د بي دينه او هغو خلکو سره به يو خای کپرې چې په جنگ کې وژل شوي دي. ما څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

د فرعون او مصر په هکله د وير سندره

۳۲ (۱) زمونږ د جلاوطني د دولسم کال د دولسمې مياشتې په لومړۍ ورځ څښتن ماته وويل:
(۲) «ای فاني انسانه، د مصر د پاچا فرعون دپاره د وپر سندره ووايه. هغه ته زما له خوا دا پيغام ورسوه:

نورو قومونو منځ کې

گنې خپل ځان لکه زمري په شان

خو په رښتيا يې د بحيرې د بلا په شان

ته اوبه شريوې خپلو سيندونو کې

ته اوبه خروې په خپلو پښو باندې

او چټلوې سيندونه

څښتن تعالی داسې وايي: (۳)

زه به په تا باندې خپل جال کړم خپور

د ډېرو قومونو په مرسته

به دې غاړې ته راکاږم

٤ تا به وغورځوم ځمکه باندې

تا به گوزار کړم په میدان باندې

زه به راوړم ټول مرغان د نړۍ چې کښېني تا باندې

حيوانات به راوغواړم زه چې ماږه شي په تا باندې

٥ زه به په غرونو کې خپره کړم ستا غوښه

زه به ډکې کړم درې ستا په هډوکو باندې

٦ تر غرونو پورې به لمده کړم ځمکه

ستا په وینو باندې

شي به ډکې درې ورباندې

٧ کله چې مړه کړم ستا د ژوند شمع

زه به پټ کړم اسمانونه

پټ به کړم ستوري په تياره کې

لمر به پټ کړمه په ورېځو کې

سپوږمۍ به نه کوي رڼا

زه به ټولې رڼاگانې د اسمان کړم تياره ۸

راولم به ستا وطن باندې تياره

ما څښتن تعالی داسې ويلي دي.

کله چې زه ستاسو د بربادۍ خبر په هغو وطنونو کې چې تاسو يې نه پېژنئ، خپور کړم، نو د ډېرو قومونو د خلکو زړونه به خفه شي. ۹ کوم کار چې زه به يې ستا سره کوم په هغه باندې به ډېر قومونه ولړزېږي. کله چې زه خپله توره وڅووم، نو پاچاهان به له وېرې ورپېږي. په کومه ورځ چې ته سقوط وکړې، نو هغوی ټول به د خپل ژوند په خاطر له وېرې لړزېږي. ۱۰

څښتن تعالی د مصر پاچا ته داسې وايي: «ته به د بابل پاچا د تورې سره مخامخ شي. ۱۱ زه به د ډېر ظالم قوم غښتلي عسکر ولېږم چې په تا باندې حمله وکړي. بيا به ستا ډېر خلک په جنگ کې ووژل شي. ۱۲

له منځه به يوسي هغوی غرور د مصر

له منځه به لاړ شي ټول خلک د مصر

١٣ زه به حلالې کړم ستا ټولې پادې

چې خرپرې د ويالو په غاړه

هلته به نه وي نور انسان يا حيوان

چې کړي چټلې اوبه

١٤ هو، زه به کړم صافې ستا اوبه

ستا سيندونه به روان کړم ارام

ما خښتن تعالی داسې ويلي دي.

١٥ کله چې زه کړم مصر وران او ويجاړ

او ټولو شيانو نه يې کړمه خالي

کله چې ووژنم ټول اوسېدونکي يې

نو شي به پوه هغوی چې زه خښتن یم

١٦ پورته سندره به د وير د يوې سندرې په توگه وويلی شي. د ټولو قومونو ښځې به د وير دا

سندره په مصر او د هغه په ټولو اوسېدونکو باندې د وير کولو په وخت کې ووايي. ما خښتن تعالی

داسې ويلي دي.»

١٧) زمونږ د جلاوطنۍ د دولسم کال د دولسمې مياشتې په پنځلسمه ورځ خښتن ماته وويل: ١٨)

«ای فاني انسانه، د مصر د ټولو خلکو په خاطر وير وکړه. هغوی د دنيا د نورو قوي قومونو سره د ځمکې لاندې د مرو دنيا ته ولېږه.

١٩) هغوی ته ووايه:

تاسو فکر کوئ چې زيات بنايسته یئ

د نورو څخه؟

تاسو به لاړ شی د مرو دنيا ته

یئ به پراته بې دینه خلکو سره»

٢٠) د مصر خلک به د هغو خلکو په شان له منځه لاړ شي چې په جنگ کې وژل شوي دي. د

هغوی د ټولو د وژلو دپاره توره تياره ده. د مصر ډېر خلک به د وژنې دپاره بوتلل شي. ٢١)

غښتلي جنگيالي به د مرو له دنيا څخه د مصريانو او د هغوی د ملاتړو په اړه ووايي: «هغه بې دینه

خلک چې په جنگ کې وژل شوي دي، هغوی راغلي دي او دلته پراته دي!»

٢٢) آشور هلته دی او شاوخوا ته یې د خپلو هغو عسکرو قبرونه دي چې په جنگ کې وژل شوي

دي ٢٣) او د هغوی قبرونه د مرو د دنيا په ډېره ژوره کنده کې پراته دي. د هغه ټول عسکر په

جنگ کې وژل شوي دي او د هغوی قبرونه د ده د قبر شاوخوا پراته دي. کله چې هغوی ژوندي

وو، نو هغوی به خلک سخت و پرول.

٢٤ عیلام هم هلته دی او د هغه ټول عسکر د هغه د قبر شاوخوا پراته دي. هغوی ټول په جنگ کې وژل شوي وو او د مرو دنیا ته بې دینه لاړل. کله چې هغوی ژوندي وو، نو هغوی به نور قومونه سخت و پرول، خو اوس هغوی د هغو خلکو په شان چې د هغوی خڅه مخکې مړه شوي وو، مړه او شرمېدلي پراته دي. ٢٥ عیلام د هغو خلکو په منځ کې پروت دی چې په جنگ کې وژل شوي دي او شاوخوا ته یې د خپلو عسکرو قبرونه دي. هغوی ټول بې دینه وو او په جنگ کې وژل شوي وو. کله چې هغوی ژوندي وو، نو هغوی به په خلکو کې وپره خپروله، خو اوس هغوی مړه او شرمېدلي پراته دي او د هغو خلکو په سرنوشت باندې اخته دي چې په جنگ کې وژل شوي دي.

٢٦ د ماشک او توبال د عسکرو قبرونه هم هلته دي. هغوی ټول بې دینه وو او په جنگ کې وژل شوي وو، ځکه کله چې هغوی ژوندي وو، نو هغوی به خلک سخت و پرول. ٢٧ هغوی د پخوا زمانې د جنگیالیو په شان په قدر او عزت نه وو بنځ شوي. هغه جنگیالیو د خپلو وسلو سره د مرو دنیا ته لاړل. د هغوی تورې د هغوی د سرونو لاندې ایښې وې او سپرونه یې په مرو باندې پراته وو. کله چې دا جنگیالیو ژوندي وو، نو هغوی به خلک سخت و پرول. ٢٨ نو تاسو مصریان به د هغو بې دینه خلکو په منځ کې ټوټې ټوټې پراته یئ، کوم چې په جنگ کې وژل شوي دي.

٢٩ د ادوم د پاچاهانو او نورو ټولو واکمنانو قبرونه هم هلته دي. هغوی قوي عسکر وو، خو اوس هغوی د هغو بې دینه خلکو سره چې په جنگ کې وژل شوي وو، د مرو په دنیا کې پراته دي.

٣٠ د شمال د ټولو مشرانو او د صیدونیانو قبرونه هم هلته دي. د هغوی زور به په یو وخت کې د خلکو د سختې وپرې سبب کېده، خو اوس هغوی په شرم او رسوایی سره د هغو خلکو سره چې په جنگ کې وژل شوي دي، د مرو دنیا ته لاړل او بې دینه پراته دي. هغوی د هغو خلکو سره په شرم

او رسوايي کې شريک شول چې د مرو دنيا ته تللي دي.

۳۱ خبنتن تعالی داسې وايي: «کله چې فرعون او د هغه لښکر هغوی وويني، نو هغوی ته به دا تسلي راپيدا شي چې يوازې د هغوی عسکر نه دي وژل شوي. ۳۲ ما په فرعون باندې خلک وپرول، خو هغه او د هغه ټولې لښکرې به ووژل شي او د هغو نورو ټولو بې دينه خلکو سره به بنځ شي چې په جنگ کې وژل شوي دي.»

خدای حزقيال د پهره دار په توگه ټاکي

۳۳ ۱ خبنتن ماته وويل: ۲ «ای فاني انسانه، خپلو خلکو ته ووايه: «که چېرې زه په يو هېواد باندې جنگ راولم او د هغه هېواد خلک د خپل منځ څخه يو کس د پهره دار په توگه وټاکي، ۳ کله چې هغه وويني چې دبنمن راروان دی، نو هغه به سرنی ووهي چې خلک خبر کړي. ۴ که څوک د سرنی اواز واورې او هېڅ پام ورته ونه کړي او دبنمن راشي او هغه ووژني، نو خون به يې په خپله غاړه وي. ۵ ځکه چې هغه د سرنی اواز واورېد، خو پام يې ورته ونه کړ، نو خون به يې په خپله غاړه وي. که چېرې هغه پام کړی وای، نو کولای يې شول چې خپل ځان وژغوري. ۶ خو که هغه پهره دار وگوري چې دبنمن راروان دی او سرنی ونه ووهي چې خلک خبر شي، نو دبنمن به راشي او ځينې گناهکاران به ووژني، خو زه به هغه پهره دار د هغوی د مرگ مسوول وگنم.»

۷ نو اوس ای فاني انسانه، ته مې د اسرايلو د قوم دپاره پهره دار ټاکلی يې. زه چې تاته کوم خبرداری درکوم بايد هغوی ته يې ورسوي. ۸ که زه يو بدکاره انسان ته خبرداری ورکړم چې هرومرو مړ کيږي او ته زما خبرداری هغه ته ونه رسوي او ورته ونه وايې چې د خپلو بدو کارونو څخه توبه وباسي، نو هغه به د خپلې گناه له امله مړ شي، خو تا به د هغه د مړينې مسوول وگنم. ۹ که چېرې ته هغه بدکاره انسان ته خبرداری ورکړې او هغه د خپلې گناه نه لاس وانخلي، نو

هغه به گناهکار مړ شي، خو تا به د مرگ څخه خپل ځان ژغورلی وي.»

شخصي مسوولیت

١٠) څښتن ماته وویل: «ای فاني انسانه، اسرائیلیانو ته ووايه چې تاسو داسې وایئ: (په مونږ باندې د خپلو سرکښیو او گناهونو دروند بار پروت دی او مونږ یې کمزوري او ناتوانه کړي یو. نو مونږ به څنگه ژوندي پاتې شو؟» ١١) هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: (زه په خپل ذات باندې قسم خورم چې زه د گناهکار انسان په مرگ باندې نه خوشحاله‌ېم، بلکې په دې خوشحاله‌ېم چې هغه گناه پرېږدي او ژوندی پاتې شي. ای اسرائیلو، خپل بد کارونه پرېږدئ. تاسو ولې غواړئ چې مړه شئ؟»

١٢) نو ای فاني انسانه، اسرائیلیانو ته ووايه کله چې یو نېک انسان گناه وکړي، نو هغه چې کوم ښه کارونه کړي دي د هغو په سبب به د هغه ژوند ونه ژغورل شي. که یو بدعمله انسان د خپلو بدو نه لاس واخلي، نو هغه ته به سزا نه ورکول کېږي او که چېرې یو نېک انسان په گناه کولو باندې پیل وکړي، نو هغه به د خپلو پخوانیو نېکو کارونو په خاطر ژوندی پاتې نه شي. ١٣) فرض کړئ چې زه د کوم نېک انسان سره وعده وکړم چې هغه به ژوندی پاتې شي، خو هغه په بدی کولو پیل وکړي او په دې فکر کې وي چې کوم نېک کارونه هغه مخکې کړي دي، د هغو په سبب به د هغه ژوند وژغورل شي، نو زه به د هغه نېک کارونه هېر کړم او هغه به د خپلو بدو کارونو له امله مړ شي. ١٤) فرض کړئ چې زه یو بدکاره انسان ته خبرداری ورکړم چې هغه به خامخا د خپلو گناهونو په سبب مړ شي. خو که هغه گناه کول پرېږدي او سم او نېک کارونه وکړي، ١٥) د مثال په ډول که چېرې هغه د ضمانت په توگه پور اخیستی وي او هغه بېرته ورکړي، یا هغه کوم شی غلا کړی وي او هغه بېرته ورکړي، د بدی نه لاس واخلي او د هغو قوانینو پیروي وکړي چې ژوندون ورکوي، نو هغه به نه مړ کېږي، بلکې ژوندی به پاتې شي. ١٦) هغه چې کومه گناه کړې ده، هغه به ورته یاده نه کړم

او هغه به خامخا ژوندی پاتې شي، ځکه چې سم او نېک کارونه یې کړي دي.

۱۷) خو ستا خلک وايي چې د څښتن لاره عادلانه نه ده! نه، د هغوی لاره عادلانه نه ده. ۱۸)

کله چې یو نېک انسان د ښو کارونو نه لاس واخلي او بد کارونه پیل کړي، نو د هغو په سبب به هغه مړ شي. ۱۹) کله چې کوم بدکاره انسان د ګناه نه لاس واخلي او عادلانه او نېک کارونه پیل کړي، نو هغه به ژوندی پاتې شي. ۲۰) خو ای اسرائیلو، تاسو وایئ چې د څښتن لاره عادلانه نه ده. زه به تاسو هر یو ستاسو د عمل سره سم محاکمه کړم.»

د اورشلیم د سقوط په هکله خبر

۲۱) زمونږ د جلاوطنۍ د دولسم کال د لسمې میاشتې په پنځمه ورځ یو سړی چې د اورشلیم نه راتښتېدلی ؤ، راغی او ماته یې وویل: «ښار سقوط کړی دی.» ۲۲) نو د ماښام په وخت کې مخکې له دې چې هغه سړی راشي، ما د څښتن قدرتمند حضور حس کړ. دا سړی د سهار په وخت راغی، خو د دې سړي د رارسېدلو څخه مخکې څښتن ماته بېرته د خبرو کولو توان راکړی ؤ.

د خلکو ګناهونه

۲۳) څښتن ماته وویل: ۲۴) «ای فاني انسانه، کوم خلک چې د اسرائیلو په وران شویو ښارونو کې اوسېږي، هغوی وايي: «ابراهیم یوازې یو سړی ؤ او هغه ته ټول وطن ورکړل شو. نو څنګه چې زمونږ شمېر زیات دی، نو دا وطن باید زمونږ وي.»

۲۵) هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی هغوی ته داسې وایم: «تاسو داسې غوښه خورئ چې وینه لا په کې وي. تاسو د بتانو عبادت او قتلونه کوئ. نو بیا څنګه داسې فکر کوئ چې دا وطن ستاسو دی؟» ۲۶) تاسو په خپلو تورو باندې زړه تړلی دی. ستاسو عملونه د کرکې وړ دي. تاسو

ټول د خپلو گاونډيو د بنځو سره زنا کوي. بيا څنگه داسې فکر کوي چې دا وطن ستاسو دی؟

٢٧ هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی هغوی ته داسې وایم: «زه په خپل ذات باندې قسم خورم، هغه خلک چې په وړانو ښارونو کې اوسېږي، هغوی به په جنگ کې ووژل شي. کوم خلک چې په صحرا کې اوسېږي، نو ځنگلي حیوانات به پرېږدم چې هغوی وخورې. کوم خلک چې په غرونو او غارونو کې اوسېږي، هغوی به د وبا له لاسه مړه شي. ٢٨ زه به دا وطن وړان او ويجاړ کړم او د هغوی هغه قدرت به له منځه لاړ شي چې هغوی ورباندې مغروره وو. د اسراییلو غرونه به داسې وړان شي چې هېڅوک به ورباندې تگ او راتگ نه کوي. ٢٩ کله چې زه خلکو ته د هغوی د کرکې وړ کارونو په سبب سزا ورکړم او هغه وطن وړان او ويجاړ کړم، نو بیا به هغوی پوه شي چې زه څښتن یم.»

اورېدل، خو عمل نه کول

٣٠ څښتن وویل: «ای فاني انسانه، کله چې خلک د ښار د دېوالونو او د خپلو کورونو په دروازو کې سره راټولېږي، نو ستا په هکله خبرې کوي. هغوی یو بل ته وایي: «راځئ چې لاړ شو او هغه کلام واورو چې د څښتن له خوا راغلی دی.» ٣١ نو زما قوم راټولېږي او ستا خبرو ته غوږ نیسي، خو په هغو باندې عمل نه کوي. ځکه هغوی د چاپلوسی خبرې کوي، خو هغوی یوازې خپلو گټو پسې ګرځي. ٣٢ گوره، د هغوی دپاره ته یوازې یو سندرغاړی یې چې په خپل ښکلي اواز سره عشقي سندرې وایي او ښه ساز غږوي. هغوی ستا خبرو ته غوږ نیسي، خو په هغو باندې عمل نه کوي. ٣٣ خو کله چې ستا خبرې رښتیا شي او هغه به یې له شکه رښتیا شي، بیا به هغوی پوه شي چې د هغوی په منځ کې یو پیغمبر ؤ.»

۱) خښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، د اسراييلو د واکمنانو په ضد نبوت وکړه. هغوی ته ووايه چې زه خښتن تعالی هغوی ته داسې وایم: «ای د اسراييلو شپنو، افسوس ستاسو په حال! تاسو په خپلو ځانونو باندې پام کوئ، ایا خپلو پسونو ته باید پاملرنه ونه کړئ؟» ۲) تاسو د هغوی وازگه خورئ، د هغو د وړيو نه جوړ شوي کالي اغوندئ، چاغ پسونه حلالوئ او هغه خورئ، خو هېڅکله په خپلو رمو باندې پام نه کوئ. ۳) تاسو د کمزورو پسونو ساتنه نه ده کړې، د ناروغو پسونو علاج مو نه دی کړی، د مات شويو هډوکو رغونه مو نه ده کړې، هغو چې خپله لاره ورکه کړې ده، هغه مو بېرته نه دي راوستي او ورک شوي مو نه دي لټولي. د دې په ځای په هغو باندې مو په زورزياتي حکومت کړی دی. ۴) په دې خاطر چې هغو پسونو شپون نه درلود، نو هرې خواته خواره واره شول او د وحشي حیواناتو د خوراک شول. ۵) نو زما پسونه په غرونو او لوړو غونډيو باندې سرگردانه گرځېدل. هغوی د ځمکې په مخ خواره واره شول او هېچا نه لټول او نه يې کوبښن کاوه چې هغه راپيدا کړي.»

۶) نو ای شپنو، زما کلام ته غوږ ونیسئ. ۷) زه خښتن تعالی تاسو ته داسې وایم، څرنگه چې زما پسونو شپون نه درلود، نو وحشي حیواناتو ورباندې حمله وکړه، هغوی يې ووژل او ويې خوړل. زما شپنو د پسونو د لټولو کوبښن ونه کړ. هغوی په خپلو ځانونو باندې پام کاوه او په پسونو باندې يې پام نه کاوه. ۸) نو ای شپنو، زما کلام ته غوږ ونیسئ. ۹) زه خښتن تعالی داسې وایم چې زه ستاسو په ضد یم. زه به تاسو سره حساب وکړم او بیا به هېڅکله تاسو پرېنږدم چې د هغوی شپانه اوسئ. بیا به هېڅکله تاسو پرېنږدم چې یوازې په خپلو ځانونو باندې پام وکړئ. زه به خپل پسونه ستاسو د خولې نه خلاص کړم او تاسو به پرېنږدم چې هغوی وخورئ.»

۱۱) «زه خښتن تعالی تاسو ته داسې وایم چې زه به په خپله خپل پسونه ولټوم او په هغو باندي به پام وکړم. ۱۲) لکه څنگه چې شپانه خپل ورک شوي پسونه لټوي او هغه بېرته راټولوي، زه به هم خپل پسونه چې په هغې تیاره او بدبخته ورځ خواره واره شوي وو، ولټوم او د ټولو ځایونو نه به یې بېرته راوړم. ۱۳) زه به هغوی د پرديو وطنونو نه راوباسم، هغوی به سره راټول کړم او بېرته به یې خپل وطن ته راوړم. زه به هغوی د اسراییلو په غرونو، تنگیو او د وطن په ټولو مېشته شوي ځایونو کې ماره کړم. ۱۴) زه به هغوی په ښو وانبو باندي ماره کړم او د هغوی څرځایونه به د اسراییلو په لوړو غرونو باندي وي. هغوی به په ښو څرځایونو کې آرام ومومي او د اسراییلو په غرونو کې به پرېمانه وانه وخوري. ۱۵) زه به خپله د خپلو پسونو شپون اوسم او د هغوی دپاره به د آرام کولو ځای پیدا کړم. ما خښتن تعالی داسې ویلي دي.

۱۶) زه به ورک شوي پسونه ولټوم، بې لارې شوي به بېرته راوړم، د مات شویو هډوکو رغونه به وکړم او کوم چې ناروغه شوي دي د هغو علاج به وکړم، خو چاغ او قوي پسونه به له منځه یوسم، ځکه زه به د هغوی دپاره بانصافه شپون اوسم.

۱۷) نو ای زما رمې، زه خښتن تعالی تاسو ته داسې وایم چې زه به ستاسو هر یو په هکله قضاوت وکړم او ښه حیوان به د بد حیوان نه او پسونه د سپرلیو نه بېل کړم. ۱۸) ایا دا ستاسو دپاره بس نه ؤ چې په خپله ښه وانه خوړئ، خو کوم وانه چې تاسو نه پاتې کیږي، هغه ترېښو لاندي کوی؟ ایا دا ستاسو دپاره بس نه ؤ چې صافې اوبه خښئ، خو پاتې اوبه چټلوی؟ ۱۹) ولې زما نور پسونه هغه وانه خوړي چې تاسو ترېښو لاندي کړي دي او هغه اوبه خښي چې تاسو چټلې کړي دي؟

۲۰) نو اوس زه خښتن تعالی تاسو ته داسې وایم: «گورئ، زه به په خپله ستاسو د چاغو او ډنگرو

پسونو ترمنځ قضاوت وکړم. (۲۱) تاسو کمزوري پسونه په خپلو اوږو، ورنونو او ښکرونو باندې یوې خواته تېله کړي دي او د رمې نه مو هغوی خواره واره کړي دي. (۲۲) په دې خاطر به زه خپله رمه وژغورم او نور به یې پرېږدم چې ظلم ورسره وشي. زه به د خپل هر یو حیوان په هکله قضاوت وکړم او ښه به د بد نه بېل کړم. (۲۳) زه به هغوی ته د خپل خدمتگار داود په شان بل پاچا ورکړم چې د هغوی یوازینی شپون شي او په هغوی باندې به پام وکړي. (۲۴) زه به د هغوی څښتن خدای یم او زما د خدمتگار داود په شان یو پاچا به د هغوی واکمن وي. ما څښتن داسې ویلي دي.»

د څښتن د سولې او امن لوڼ

(۲۵) «زه به د هغوی سره د سولې او امن لوڼ وکړم. د هغوی وطن به د خطرناکو حیواناتو نه خلاص کړم، ترڅو زما پسونه وکولای شي په امن سره په صحرا کې واوسېږي او په ځنگلونو کې ویده شي.»

(۲۶) زه به نوموړې سیمې او په اورشلیم کې زما د غونډې شاوخوا حاصلخېزه کړم. زه به په سم موسم کې باران ورووم او دا به د برکت سبب وگرځي. (۲۷) ونې به مېوې ونیسي، ځمکې به حاصلات ورکړي او هر یو به په خپل وطن کې په امن سره ژوند تېر کړي. کله چې زه د خپلو خلکو جغونه مات او هغوی د غلامۍ نه خلاص کړم، بیا به هغوی پوه شي چې زه څښتن یم. (۲۸) پردې قومونه به هغوی لوټ نه کړي او وحشي حیوانات به هغوی ونه وژني او نه به یې وخوري. هغوی به په امن کې واوسېږي او هېڅوک به هغوی ونه وپروي. (۲۹) زه به هغوی ته داسې ځمکه ورکړم چې په حاصل ورکولو کې مشهوره وي. نور به هغوی له قحطۍ او لوږې ونه مري او پردې قومونه به نور هغوی ته سپکاوی ونه کړي. (۳۰) نو بیا به هغوی په دې پوه شي چې زه د اسراییلو څښتن خدای د هغوی سره یم او هغوی یعنې د اسراییلو قوم، زما خلک دي. ما څښتن تعالی داسې

۳۱ ای زما پسونو، تاسو زما د څرخايونو پسونه يی، تاسو زما قوم يی او زه ستاسو خدای يم.
څښتن تعالی داسې وايي.»

د ادوم د غره په ضد نبوت

۳۵ ۱ څښتن ماته وويل: ۲ «ای فاني انسانه، خپل مخ دې په ادوم کې د سعير د غره
خواته راواړوه او د هغه په ضد نبوت وکړه. ۳ خلکو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وايم:

۴ «ای د سعير غره، يمه زه ستا په ضد

کرم به زه پورته خپل لاس ستا په ضد

زه به کرم وران او ويجاړ تا

۵ په کنډوالو به زه بدل کړمه ښارونه ستا

کرم به ستا وطن وران او ويجاړ

بيا به پوه شې چې زه څښتن يم

۶ ته د اسراييلو تليپاتي دښمن يې او تا د جنگ په وخت کې د اسراييلو خلک پرېښودل چې
ووژل شي يعنې د مصيبت په هغه وخت کې چې د خپلو گناهونو له امله يې اخرنی سزا وليدله. ۷
نو زه څښتن تعالی په خپل ذات باندې قسم خورم چې ستا په قسمت کې به مرگ وي او د هغه نه

خلاصېدلی نه شي. تا د وژني څخه کرکه نه درلودله، نو په دې خاطر باید ووژل شي. (۷) زه به د

سعير غر وران او ويجاړ کړم او هرڅوک چې په هغه کې تگ او راتگ کوي، هغه به ووژنم. (۸) زه به ستا غرونه د مړو څخه ډک کړم او ستا په غونډيو، درو او تنگيو کې به د خلکو هغه مړي پراته وي چې په جنگ کې وژل شوي دي. (۹) زه به تا د تل دپاره وران او ويجاړ کړم او ستا په ښارونو کې به نور هېڅوک ونه اوسېږي. بيا به تاسو د ادوم خلک پوه شئ چې زه څښتن يم.

(۱۰) دا وطن زما دی، خو تا وويل چې د يهودا او اسراييلو دواړه قومونه او د هغوی وطنونه ستا دي او ته به هغه ونيسي. (۱۱) نو زه څښتن تعالی په خپل ذات باندې قسم خورم چې زه به تاته د هغه قهر، حسادت او کرکې په خاطر چې زما د قوم سره دې لرله، محاکمه او سزا درکړم. نو بيا به زه خپل ځان اسراييليانو ته وربنکاره کړم. (۱۲) ته به هم پوه شي چې زه څښتن يم.

ما څښتن ستا هغه د سپکاوی نه ډکې خبرې واورېدلې چې ودې ويل چې د اسراييلو غرونه ويجاړ شوي دي او هغه زمونږ خلکو ته راکړل شوي دي چې زمونږ شي. (۱۳) ما ستا هغه ډېرې خبرې او لافې چې زما په ضد دې کړې دي، اورېدلې دي.»

(۱۴) څښتن تعالی داسې وايي: «زه به تا داسې وران او ويجاړ کړم چې ټوله نړۍ درباندي خوشحاله شي. (۱۵) لکه څنگه چې ته د اسراييلو په وړاندې باندې چې زما ملکیت دی خوشحاله شوې، نو زه به هم ستاسو سره همداسې چلند وکړم. د سعير غر او د ادوم ټول وطن به وران او ويجاړ شي. بيا به اسراييليان پوه شي چې زه څښتن يم.»

د اسراييلو بيا ودانول

۳۶ (۱) څښتن وويل: «نو ته، ای فاني انسانه، د اسراييلو غرونو ته نبوت وکړه او ورته ووايه

چې هغه پیغام ته غوږ ونیسي ﴿٢﴾ چې زه څښتن تعالی یې هغوی ته ورکوم: «د اسراییلو دښمنانو خوشحالی کوله او ویل یې چې هغه پخواني د اسراییلو لوړ ځایونه اوس زمونږ دي! ﴿٣﴾ نو نبوت وکړه او څه چې زه څښتن تعالی وایم هغه اعلان کړه. کله چې شاوخوا قومونو د اسراییلو غرونه ونيول او هغه یې وران او تر پښو لاندې کړل، نو هغوی ټولو په اسراییلو باندې ملنډې ووهلې. ﴿٤﴾ نو ای د اسراییلو غرونو، هغه څه چې زه څښتن تعالی یې تاسو ته وایم، واورئ. هو، غرونو، غونډیو، تنگیو، درو، وران شویو ځایونو او هغو ویجاړ شویو ښارونو ته وایم چې تاسو د شاوخوا قومونو ته د تالا کولو او سپکاوي موقعه برابره کړه. ﴿٥﴾ نو په دې خاطر څښتن تعالی داسې وایي: «ما د خپل سخت قهر په وخت کې د شاوخوا قومونو او په ځانگړې توگه د ادوم په ضد خبرې کړې دي. هغوی په خوشحالی او کینې زما وطن او د هغه څرځایونه د غنیمت په توگه ونيول.»

﴿٦﴾ د اسراییلو د هېواد په هکله نبوت وکړه او غرونو، غونډیو، تنگیو او درو ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «گورئ، زه د سخت قهر په حالت کې خبرې کوم، ځکه چې تاسو د نورو قومونو سپکاوی زغملی دی. ﴿٧﴾ نو زه څښتن تعالی قسم خورم چې شاوخوا قومونه به په خپله سپک شي.»

﴿٨﴾ خو ای د اسراییلو غرونو، ستاسو ونې به یوځل بیا پانې وکړي او زما د خلکو یعنی اسراییلو دپاره به مېوه ونیسي. هغوی به ډېر زر خپل وطن ته بېرته راستانه شي. ﴿٩﴾ گورئ، زه ستاسو په خوا یم او تاسو ته ډاډ درکوم چې ستاسو ځمکه به بیا قلبه شي او تخمونه به په کې وکرل شي. ﴿١٠﴾ زه به ستاسو یعنی د اسراییلو د ټول قوم نفوس زیات کړم. خلک به ستاسو په ښارونو کې واوسېږي او هغه څه چې په کنډوالو بدل شوي دي، هغه به بیا ودان شي. ﴿١١﴾ زه به ستاسو د انسانانو او څارویو شمېر ډېر کړم. هغوی به د مخکې نه زیات شي او د هغوی نسل به هم زیات شي. زه به هغوی پرېږدم چې په هغه ځای کې چې مخکې اوسېدل، هم هلته واوسېږي او د مخکې نه به یې زیات سوکاله کړم. بیا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن یم. ﴿١٢﴾ زه به خپل خلک اسراییل پرېږدم

چې په خپل وطن کې واوسېږي. دا به د اسراییلو خپل وطن شي او نور به تاسو پرېږدئ چې د هغوی اولادونه له لوږې مړه شي.»

۱۳ زه څښتن تعالی داسې وایم: «نور قومونه تاسو ته پېغور درکوي او وایي چې تاسو د اسراییلو وطن تباہ کوئ او خپل قوم بې اولاده کوئ. ۱۴ خو نور به تاسو خلک نه تباہ کوئ او خپل قوم به نه بې اولاده کوئ. ما څښتن تعالی داسې ویلي دي. ۱۵ زه به تاسو نور پرېږدم چې د نورو قومونو سپکاوی واورئ او نه به هغوی په تاسو باندې ملنډې وهي. دا وطن به نور خپل قوم نه بې اولاده کوي. ما څښتن تعالی داسې ویلي دي.»

د څښتن د نوم سپېڅلتوب

۱۶ څښتن ماته وویل: ۱۷ «ای فاني انسانه، کله چې اسراییلیان په خپل وطن کې اوسېدل، نو هغوی چې په کوم ډول خپل ژوند تېراوه، په خپلو عملونو باندې یې هغه وطن ناپاک کړ. زما په نظر د هغوی کره وړه داسې ناپاک وو لکه بنځه چې د میاشتیني عادت په وخت کې ناپاکه وي. ۱۸ په دې خاطر چې هغوی په دې وطن کې وینه تویه کړې وه او بتانو ته په عبادت کولو سره یې هغه وطن ناپاکه کړی ؤ، نو ما په هغوی باندې خپل قهر نازل کړ. ۱۹ ما هغوی د هغوی د چلند او عملونو په سبب محاکمه او هغوی ته مې سزا ورکړه او هغوی مې په پرديو وطنونو کې خواره واره کړل. ۲۰ هغوی چې هرچېرته تلل نو زما سپېڅلی نوم یې سپکاوه، ځکه چې خلکو به ویل چې دا د څښتن قوم دی، خو هغوی مجبور شول چې د هغه د وطن نه لاړ شي. ۲۱ نو زه د خپل سپېڅلي نوم په خاطر اندېښمن شوم، ځکه اسراییلیان چې هرچېرته تلل، نو زما سپکاوی به یې کاوه.

۲۲ نو اوس اسراییلیانو ته دا پیغام چې زه څښتن تعالی یې د هغوی دپاره لرم، ورسوه: «زه چې

کوم کار کوم هغه ستاسو په خاطر نه، بلکې د خپل سپېڅلي نوم په خاطر يې کوم چې تاسو هغه په هر وطن کې چې ورته تللي يئ، هغه مو سپک کړی دی. (۲۳) کله چې زه د خپل لوی نوم سپېڅلتوب نورو قومونو ته وښاييم، کوم چې تاسو په هغوی کې سپک کړی دی، نو بيا به هغوی پوه شي چې زه څښتن يم. ما څښتن تعالی داسې ويلي دي. هغه وخت به زه ستاسو په وسيله قومونو ته دا وښاييم چې زه سپېڅلی يم. (۲۴) زه به تاسو د ټولو قومونو او وطنونو نه راټول کړم او بېرته به مو خپل وطن ته راوړم. (۲۵) زه به په تاسو باندې پاکې اوبه وشيندم او تاسو به د ټولو بت پرستيو او ناپاکيو نه پاک کړم. (۲۶) زه به تاسو ته نوی زړه او تازه روح درکړم. زه به ستاسو نه هغه د تيرې په شان کلک زړه لېرې کړم او يو نرم زړه به درکړم. (۲۷) زه به په تاسو کې خپل روح واچوم او دا به د دې سبب شي چې تاسو زما په قوانينو او حکمونو باندې عمل وکړئ. (۲۸) نو بيا به تاسو په هغه وطن کې واوسېږئ چې ستاسو نيکونو ته مې درکړی دی. تاسو به زما قوم يئ او زه به ستاسو خدای يم. (۲۹) زه به تاسو د ټولو ناپاکيو نه وژغورم. ستاسو غلې دانې به ډېرې زياتې کړم، ترڅو تاسو نور د قحطيو سره مخامخ نه شئ. (۳۰) زه به ستاسو د مېوو د ونو او د ځمکو حاصلات زيات کړم، ترڅو د قحطۍ له امله په نورو قومونو کې ونه شرمېږئ. (۳۱) نو تاسو ته به خپل بدچلند او غلط کارونه چې کړي مو دي، در په ياد شي او د خپلو گناهونو او د کرکې وړ کارونو له امله به تاسو د خپلو ځانونو نه بېزاره او پښېمانه شئ. (۳۲) ای اسراييلو، زه غواړم چې تاسو په دې پوه شئ چې زه دا ټول کارونه ستاسو په خاطر نه کوم. زه غواړم چې تاسو د خپلو کارونو له امله وشرمېږئ او چاته کتلی نه شئ. ما څښتن تعالی داسې ويلي دي.

(۳۳) څښتن تعالی داسې وايي: «کله چې تاسو د ټولو گناهونو نه پاک کړم، نو تاسو به پرېږدم چې بېرته په خپلو ښارونو کې واوسېږئ او کنډوالې بېرته ودانې کړئ. (۳۴) هرڅوک به چې ستاسو په ځمکو باندې تېرېده، نو هغوی به ليدل چې هغه ځمکې څنگه شاپرې او خوشې پاتې وې، خو زه به پرېږدم هغه ځمکه چې مخکې شاړه وه، بېرته قلبه شي. (۳۵) نو هغوی به ووايي چې دا ځمکه چې

يو وخت شاپره وه، اوس ورڅخه د عدن باغ جوړ شوی دی او هغه ښارونه چې وران او په کنډوالو باندې بدل شوي وو، اوس قوي شوي او خلک په کې اوسېږي. (۳۶) نو ستاسو شاوخوا کوم قومونه چې ژوندي پاتې دي، هغوی به پوه شي چې ما څښتن هغه وران شوي ښارونه بېرته ودان کړل او هغه شاپرې ځمکې مې بېرته راشنې کړلې. ما څښتن دا وعده کړې وه چې زه به دا کار وکړم.

(۳۷) څښتن تعالی داسې وايي: «زه به يوځل بيا د اسراييليانو دعاگانې قبولې کړم او د هغوی شمېر به د پسونو د رمې په شان زيات کړم. (۳۸) لکه څنگه چې په يو وخت کې د اورشليم ښار د اختر په ورځو کې د قربانۍ د پسونو نه ډک ؤ، نو همداسې به هغه ښارونه چې اوس وران او ويجاړ پراته دي، د خلکو نه ډک شي. بيا به هغوی پوه شي چې زه څښتن يم.»

د وچو هډوکو دره

(۳۷) ما د څښتن قوي حضور احساس کړ او د هغه روح زه هغې درې ته چې ماته اشنا وه، بوتلم چې ځمکه يې د هډوکو نه ډکه وه او هلته يې ودرولم. (۳۸) هغه زه په ټوله دره کې وگرځولم او ما وليدل چې هلته ډېر زيات هډوکي پراته وو او هغه وچ شوي وو. (۳۹) هغه زما نه پوښتنه وکړه: «ای فاني انسانه، ايا دا هډوکي بېرته ژوندي کېدای شي؟» ما ځواب ورکړ: «ای څښتن تعالی، د دې په ځواب يوازې ته پوهېږي!»

(۴۰) بيا هغه ماته وويل: «په دې هډوکو باندې نبوت وکړه او هغوی ته ووايه: «ای وچو هډوکو، د څښتن کلام ته غوږ ونيسئ.» (۴۱) هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی هغوی ته داسې وایم: «زه به په تاسو کې ساه واچوم او تاسو به بېرته راژوندي کړم. (۴۲) زه به تاسو ته پلې او غوښه درکړم او په پوستکي کې به مو پټ کړم. په تاسو کې به ساه واچوم او بېرته به مو راژوندي کړم. بيا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن يم.»

۷) نو څنگه چې ماته ويل شوي وو، ما نبوت وکړ. کله چې ما خبرې کولې، نو کړپهار مې واورېد چې هډوکو يو د بله سره په يوځای کېدلو پيل وکړ. ۸) نو ما وکتل چې په هډوکو باندې پلې او غوښه راپيدا شوې وې او بيا په پوستکي کې پټ شوي وو. خو په هغوی کې لا ساه نه وه.

۹) څښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، ساه ته نبوت وکړه او ورته ووايه چې څښتن تعالی درته حکم کوي چې د هرې خوا نه راشه، د دې مړو بدنونو ته ورننوځه او هغوی بېرته راژوندي کړه.» ۱۰) نو څنگه چې څښتن ماته وويل، ما هماغه شان نبوت وکړ. هغو بدنونو ته ساه ورننوتله، هغوی راژوندي شول او په خپلو پښو باندې ودرېدل. د هغوی شمېر دومره زيات ؤ چې يو ډېر لوی لښکر ورڅخه جوړ شو.

۱۱) څښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، ټول اسراييليان په جلاوطني کې د دې هډوکو په شان دي. هغوی وايي چې زمونږ هډوکي وچ شوي دي، زمونږ دپاره کومه هيله نشته او راتلونکی نه لرو. ۱۲) نو زما قوم ته نبوت وکړه او هغوی ته ووايه: 'زه څښتن تعالی به ستاسو قبرونه خلاص کړم. تاسو به د هغه ځای نه راوباسم او بېرته به مو د اسراييلو وطن ته راولم. ۱۳) ای زما خلکو، کله چې زه ستاسو قبرونه خلاص کړم او تاسو ورڅخه راوباسم، نو هغه وخت به تاسو پوه شئ چې زه څښتن يم. ۱۴) زه به په تاسو کې خپله ساه واچوم، تاسو به بېرته راژوندي کړم او تاسو به په خپل وطن کې ځای په ځای کړم. نو بيا به تاسو پوه شئ چې زه څښتن يم. ما وعده کړې ده چې زه به دا کار وکړم. ما، څښتن داسې ويلي دي.»

د اسراييلو او يهودا يووالی

۱۵) څښتن ماته وويل: ۱۶) «ای فاني انسانه، يو لرگی راواخله او په هغه باندې وليکه: «د يهودا پاچاهي او د هغې سره يو ځای شوي اسراييليان» بيا يو بل لرگی راواخله او په هغه باندې وليکه:

«د اسراييلو پاچاهي او د هغې سره يو ځای شوي اسراييليان.» (١٧) بيا د دواړو لرگيو څوکي سره يوځای کړه چې ستا په لاس کې د يو لرگي په شان ښکاره شي. (١٨) کله چې خپل قوم درڅخه پوښتنه وکړي چې دا کار څه معنی لري، (١٩) هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «زه به هغه لرگی چې د اسراييلو د پاچاهي او د هغوی سره د يوځای شويو قبيلو استازيتوب کوي، راواخلم او د هغه لرگي سره به يې ونښلوم چې د يهودا د پاچاهي استازيتوب کوي. د هغو دواړو نه به يو لرگی جوړ کړم او په خپل لاس کې به يې ونيسم.»

(٢٠) دواړه لرگي په خپل لاس کې ونيسه او پرېږده چې خلک يې وويني. (٢١) بيا هغوی ته ووايه چې زه څښتن تعالی داسې وایم: «زه به د اسراييلو خلک د هغو قومونو نه راوباسم چې هلته تللي دي، هغوی به راټول کړم او بېرته به يې خپل وطن ته راولم. (٢٢) زه به په هغه وطن کې د اسراييلو په غرونو باندې د هغوی نه يو قوم جوړ کړم. هغوی به يو پاچا ولري چې په دوی باندې به پاچاهي وکړي او هغوی به نور دوه قومونه نه وي او نه به په دوو پاچاهيو باندې ووېشل شي. (٢٣) هغوی به نور خپل ځانونه د کرکې وړ بتانو باندې ناپاکه نه کړي او نه به خپل ځانونه په گناه باندې فاسد کړي. زه به هغوی د هغو ټولو لارو نه چې هغوی په کې گناه کړې ده، خلاص کړم. زه به هغوی پاک کړم، هغوی به زما قوم شي او زه به د هغوی خدای شم.»

(٢٤) زما د خدمتگار داود د کورنی څخه به يو کس د هغوی پاچا وي. هغوی ټول به د هغه د پاچاهي لاندې يو موی شي او د هغوی ټولو به يو شپون وي او په وفاداری سره به زما په قوانينو او حکمونو باندې عمل کوي. (٢٥) هغوی به په هغه وطن کې واوسېږي چې خپل خدمتگار يعقوب ته مې ورکړی دی، هغه وطن چې ستاسو نیکونه په کې اوسېدل. دوی به تل هلته واوسېږي او همدارنگه د هغوی اولادونه او د هغوی د اولادونو اولاده به د تل دپاره په کې واوسېږي او زما د خدمتگار داود د کورنی څخه يو کس به تل تر تله د هغوی پاچا وي. (٢٦) زه به د هغوی سره د سولې او امن ابدې لوظ وکړم. زه به هغوی په خپل وطن کې ځای په ځای کړم، نفوس به يې زيات

کرم او د هغوی په وطن کې به خپل سپېڅلی کور چې تر ابدې پورې به هلته وي، رامنځته کړم. (۲۷)
 زما د اوسېدلو ځای به د هغوی په منځ کې وي، زه به د هغوی خدای یم او هغوی به زما قوم وي.
 (۲۸) کله چې زما سپېڅلی کور د هغوی په منځ کې د تل دپاره شتون ولري، نو بیا به نور قومونه په
 دې پوه شي چې ما اسراييل د دې دپاره غوره کړي دي چې زما سپېڅلی قوم شي.»

د جوج په ضد نبوت

۳۸ (۱) خښتن ماته وویل: (۲) «ای فاني انسانه، خپل مخ دې د جوج خواته چې د ماجوج
 د هېواد څخه دی او د ماشک او توبال پاچا دی، واړوه او د هغه په ضد نبوت وکړه. (۳) زه خښتن
 تعالی داسې وایم: «گوره، ای جوجه، د ماشک او توبال پاچا، زه ستا دښمن یم. (۴) زه به تا
 راوگرځوم، ستا په ژامو کې به چنگکونه واچوم او تا به د خپلو ټولو لښکرو، اسونو او سپرو عسکرو
 سره چې شمېر یې ډېر زیات دی او ټول په زغرو، وړو او لویو سپرونو او تورو باندې سمبال دي،
 راوباسم. (۵) د هغوی سره به د فارس، ایتوپیا او لیبیا لښکري وي چې د هغوی ټولو سره به
 سپرونه او د زغرو خولۍ گانې وي. (۶) د جومر او د شمال د لېرې ځای نه د بیت توجرمه د
 وطنو څخه به ټول جنگیالي د هغه سره وي، یعنې د ډېرو قومونو سړي به ورسره وي.»

(۷) هغه ته ووايه: «تیار اوسه، ته او ستا ټولې شاوخوا لښکري باید ستا تر قوماندې لاندې تیاری
 ونیسي. (۸) له ډېرو کلونو وروسته به زه تاته حکم درکړم چې په اسراييلو باندې حمله وکړي. دا
 به داسې هېواد وي چې خلک یې د جنگ نه وروسته ځای په ځای شوي وي. خلک به یې د ډېرو
 قومونو څخه راټول شوي وي او په هغو غرونو کې به واوسېږي چې ډېره موده وران او ویجاړ پراته
 وو. هغه وخت به هغوی ټول په امن کې ژوند تېر کړي. (۹) ته او ستا لښکر او ستا سره نور ډېر
 قومونه به لکه د توفان په شان حمله وکړي او هغه وطن به لکه د ورپېڅې په شان پټ کړي.»

١٠) څښتن تعالیٰ جوج ته داسې وايي: «کله چې هغه وخت راورسيري، نو ستا ذهن ته به بد فکرونه راشي او يوه ناوړه نقشه به جوړه کړي. (١١) د ځان سره به ووايي چې په يو داسې بې وزله وطن باندې حمله کوم چې خلک يې په داسې ښارگوټو کې په امن او آرامۍ سره ژوند تېروي چې نه دېوالونه لري، نه دروازې او نه اړمونه. (١٢) ته به هغه خلک لوټ او تالا کړي چې په داسې ښارونو کې اوسيري چې يو وخت وران پراته وو. هغوی د نورو قومونو نه راټول شوي، اوس د څارويو او د مال او جايداد خاوندان دي او د نړۍ د سوداگرۍ په مرکز کې اوسيري. (١٣) د شيبا او ددان خلک او د ترشيش د ښار سوداگران به ستا نه پوښتنه کوي: ”ايا تا خپل لښکر راټول کړی چې د لوټ او تالان په خاطر حمله وکړي؟ ايا دا نيت لري چې سپين زر، سره زر، څاروي او ډېره شتمني په غنيمت يوسئ؟“»

١٤) نو په دې خاطر ای فاني انسانه، نبوت وکړه او جوج ته ووايه چې څښتن تعالیٰ داسې وايي: «کله چې ته ووينې چې زما قوم په امن کې ژوند تېروي، نو راوينښ به شي، (١٥) ته به د خپل ځای نه چې لېرې په شمال کې دی، د خپل لوی او قوي لښکر سره چې د ډېرو قومونو د عسکرو نه جوړ شوی دی او ټول به په اسونو باندې سپاره وي، راشي. (١٦) تاسو به زما په قوم اسراييلو باندې داسې حمله کوئ، لکه ځمکه چې ورېځ پټوي. په وروستيو ورځو کې به زه تا ولېرم چې زما په وطن باندې حمله وکړي، ترڅو ای جوجه، قومونه په دې پوه شي چې زه څوک يم او ستا په وسيله به خپل سپېڅلتوب وښاييم.»»

جوج ته سزا ورکول

١٧) «څښتن تعالیٰ داسې وايي: «ايا ته هغه څوک يې چې ډېر پخوا مې ستا په هکله خبرې کړي وې؟ هغه وخت ما د خپلو خدمتگارانو يعنې د اسراييلو د نيانو په وسيله ويلي وو. هغوی تر ډېرو کلونو پورې پېشگويي کوله چې په راتلونکو ورځو کې به زه يو کس په اسراييلو باندې د حملې

دپاره راولم. ﴿١٨﴾ خښتن تعالی وايي: «په هماغه ورځ چې جوج په اسراييلو باندې حمله وکړي، نو زه به سخت په قهر يم. ﴿١٩﴾ زه به خپل غيرت او په سخت قهر کې اعلان کوم چې په هغه ورځ به د اسراييلو په وطن کې سخته زلزله وشي. ﴿٢٠﴾ ټول ماهيان او مرغان، ټول لوی حیوانات، خزندې او د ځمکې په منځ ټول انسانان به زما په حضور کې ولړزېږي. غرونه به راوغورځول شي، کمږې به ونړېږي او ټول دېوالونه به راچپه شي. ﴿٢١﴾ زه به په خپلو ټولو غرونو کې د جوج په ضد جنگ راولم، ما خښتن تعالی داسې ويلي دي. د هغه عسکر به په خپلو کې يو بل په تورو باندې ووهي. ﴿٢٢﴾ زه به هغه په وبا او وينې تويولو سره محاکمه او هغه ته به سزا ورکړم. زه به په هغه او د هغه په لښکرو او نورو ډېرو قومونو باندې چې د هغه په خوا ولاړ دي، د باران توفان او بړلی د اور او ګوګړو سره نازل کړم. ﴿٢٣﴾ په دې ډول به زه ډېرو قومونو ته وښاييم چې زه ډېر لوی او سپېڅلی ذات يم. نو بيا به هغوی پوه شي چې زه خښتن يم.»

د جوج ماتې خوړل

٣٩ ﴿١﴾ خښتن وويل: «ای فاني انسانه، د جوج په ضد نبوت وکړه او ووايه چې خښتن تعالی داسې وايي: «ای جوجه، د ماشک او توبال د قومونو پاچا، زه ستا دښمن يم. ﴿٢﴾ زه به تا د هغې لارې نه چې ته ورباندې روان يې راوگرځوم، راکش به دې کړم او د شمال د ډېر لېرې ځای څخه به دې د اسراييلو غرونو ته د حملې دپاره راولم. ﴿٣﴾ بيا به دې د چپ لاس نه لينده او بني لاس نه غشي وغورځوم. ﴿٤﴾ ته، ستا لښکر او ستا ملګري به د اسراييلو په غرونو باندې وژل شوي پراته وي او ستاسو بدنونه به د هر ډول ښکاري مرغانو او وحشي حیواناتو خوراک کړم. ﴿٥﴾ تاسو به په صحرا کې مړه پراته یئ. ما خښتن تعالی داسې ويلي دي. ﴿٦﴾ زه به په ماجوج او هغو خلکو باندې چې د بحيرې په غاړه او په جزيرو کې په امن کې اوسېږي، اور نازل کړم او هغوی به پوه شي چې زه خښتن يم. ﴿٧﴾ په دې ډول به زما قوم اسراييل زما سپېڅلی نوم وپېژني او نور به پرېږدم

چې زما د نوم سپکاوی وشي. بيا به نور قومونه پوه شي چې زه څښتن د اسراييلو سپېڅلی خدای يم.

٨ څښتن تعالی داسې وايي: «د کومې ورځې په هکله چې ما خبرې کړې وې، هغه به خامخا راورسېږي. ٩ کله چې هغه ورځ راشي، نو کوم خلک چې د اسراييلو په ښارونو کې اوسېږي، هغوی به دباندې ووځي او هغوی به هغه وسلې راټولې کړي چې د هغوی د وژل شویو دښمنانو نه پاتې شوې دي. هغوی به سپرونو، لیندو، غشو، ډنډو او نېزو باندې اور بلوي او د اوو کالو دپاره د هغو څخه د سوځېدونکو موادو په توگه کار واخلي. ١٠ هغوی ته به په پټيو کې د سوځولو د لرگيو د راټولولو او په ځنگل کې د ونو د وهلو اړتیا نه وي، ځکه چې د هغوی سره به د سوځولو دپاره پرېمانه وسله وي. هغوی به هغه خلک لوټ او تالا کړي چې دوی يې لوټ او تالا کړي وو. څښتن تعالی داسې ويلي دي.»

د جوج ښځېدل او د ځمکې پاکېدل

١١ څښتن وويل: «کله چې دا ټولې پېښې رامنځته شي، نو زه به جوج ته په اسراييلو کې د مسافرو په دره کې چې د بحيرې په ختيځ کې ده، د هديرې دپاره ځمکه ورکړم. دا به د مسافرو لاره بنده کړي، ځکه هلته به جوج او د هغه لښکر ښځ کړای شي. هغه دره به د «جوج د لښکرو د درې» په نوم يادېږي. ١٢ اسراييليان به په اوو مياشتو کې دا ټول مړي ښځ کړي، په دې ډول به دا هېواد بېرته پاک شي. ١٣ د هغه هېواد ټول خلک به د هغوی په ښځولو کې گډون وکړي او په کومه ورځ چې زه خپل جلال ښکاره کړم، دا به هغوی ته سرلورې ور په برخه کړي. ما څښتن تعالی داسې ويلي دي. ١٤ کله چې اووه مياشتې تېرې شوې، نو يو څو تنه به وټاکل شي چې په دوامداره توگه په ټول هېواد کې وگرځي او د حمله کوونکو پاتې شوي مړي د ځمکې په مخ باندې ولټوي، ترڅو هغه ښځ کړي. په دې ډول به هغه هېواد پاک شي. ١٥ کله چې هغوی په هېواد کې

گرځي او د انسان هډوکي پيدا کړي، د هغو په خوا کې دې نښه ولگوي، ترڅو قبر کېدونکي راشي او هغه د جوج د لښکرو په دره کې ښخ کړي. (۱۶) هغه ځای ته نژدې ښار به د «لښکرو» په نوم ونومول شي. نو په دې ډول به هغه هېواد بيا پاک شي.»

(۱۷) څښتن تعالی ماته وويل: «ای فاني انسانه، هر ډول مرغان او ټول وحشي حيوانات راوغوره او ورته ووايه: «د هرې خوا نه راټول شئ او هغه قرباني وخورئ چې ستاسو دپاره يې تياروم. دا به د اسراييلو په غرونو باندې يو لوی جشن وي او هلته تاسو کولای شئ چې غوښه وخورئ او وينه وڅښئ. (۱۸) تاسو به د جنگياليو غوښې وخورئ او د دنيا د واکمنانو وينې به وڅښئ. جنگياليان به لکه د حيواناتو په شان ووژل شي. هغوی ټول به لکه د باشان د چاغو پسونو، وريو، وزو او غويانو په شان ووژل شي. (۱۹) کله چې زه دا خلک لکه د قرباني کولو په شان ووژنم، نو تاسو مرغان او حيوانات به دومره ازگه وخورئ چې ورباندې ماړه شئ او دومره وينه به وڅښئ چې ورباندې نشه شئ. (۲۰) زما په دسترخوان باندې چې تاسو هرڅومره کولای شئ د اسونو، سپرو عسکرو، او د هر ډول جنگياليو غوښې وخورئ او خپل ځانونه ورباندې ماړه کړئ.» څښتن تعالی داسې وايي.»

(۲۱) څښتن وويل: «زه به خپل جلال قومونو ته وښاييم او هغوی ټول به وويني چې ما څنگه په خپل قدرت سره جوج او د هغه لښکرو ته سزا ورکړې ده. (۲۲) د هماغې ورځې نه به د اسراييلو خلک پوه شي چې زه د هغوی څښتن خدای يم. (۲۳) نو بيا به نور قومونه پوه شي چې اسراييليان د خپلو گناهونو له امله اسيران شول، ځکه چې هغوی زما په وړاندې بې وفايي کړې وه. نو ما د هغوی نه خپل مخ واپراوه. هغوی مې بيا پرېښودل چې دښمنان يې ورته ماتې ورکړي او په جنگ کې يې ووژني. (۲۴) ما د هغوی سره د هغوی د ناپاکۍ او بدعملۍ سره سم چلند وکړ او د هغوی نه مې خپل مخ واپراوه.»

د اسراییلو بېرته راستنېدل او ځای په ځای کېدل

۲۵ نو څښتن تعالی داسې وویل: «خو زه به اوس د یعقوب په اولادې یعنی د اسراییلو په خلکو باندې رحم وکړم او هغوی به یوځل بیا نېکمرغه کړم. زه به خپل سپېڅلی نوم وساتم. ۲۶ کله چې هغوی یوځل بیا په خپل وطن کې په امن کې واوسېږي، هېڅوک نه شي کولای چې هغوی وځوروي. نو هغوی به په هغه د شرم وړ خیانت چې زما سره یې کړی ؤ، اقرار وکړي. ۲۷ کله چې زه خپل قوم د هغوی د دښمنانو د وطنونو نه بېرته راولم او سره راټول یې کړم، نو د هغوی په وسیله به زه قومونو ته وښایم چې زه سپېڅلی یم. ۲۸ نو بیا به زما قوم پوه شي چې زه د هغوی څښتن خدای یم. هغوی به په دې پوه شي، ځکه چې ما هغوی د اسیرانو په توګه ولېږل او اوس یې راټولوم او بېرته یې خپل وطن ته راولم او د هغوی نه به یو کس هم هلته پاتې نه شي. ۲۹ زه به د اسراییلو په قوم باندې خپل روح نازل کړم او د هغوی نه به بیا هېڅکله خپل منځ وانه پوروم. ۳۰ ما څښتن تعالی داسې ویلي دي.»

حزقیال په رویا کې د اورشلیم عبادتځای ته بېول کېږي

۴۰ ۱ دا د نوي کال لسمه ورځ وه او زمونږ د جلاوطنۍ پنځه ویشتم کال او د اورشلیم د سقوط څوارلسم کال ؤ. په هماغه ورځ ما د څښتن قوي حضور احساس کړ او زه یې هلته بوتلم. ۲ خدای زه په رویا کې د اسراییلو وطن ته بوتلم او په یو لوړ غره باندې یې ودرولم. د جنوب خواته یو څو ودانۍ وې چې د ښار په شان ښکاره کېدلې. ۳ کله چې هغه هلته نژدې بوتلم، ما یو سړی ولیده چې د برنجو په شان ځلېده. هغه د یوې دروازې په خوله کې ولاړ ؤ چې د کتان فېته او د اندازه کولو یو لرګی ورسره ؤ.

٤ هغه ماته وويل: «ای فاني انسانه، وگوره. په غور سره غوږ ونيسه او څه چې درته بنايم، نو هغو ته بڼه پام كوه، ځكه چې ته دلته د همدې دپاره راوستل شوی يې. هرڅه چې وينې، نو هغه د اسراييلو خلكو ته ووايه.»

ختيځه دروازه

٥ ما چې كوم شى وليده هغه د عبادت ځاى ؤ او گردچاپيره ورڅخه دېوال راتاو شوى ؤ. د هغه سړي سره خپل د اندازه كولو لركى ؤ چې درې متره يې اوږدوالى ؤ. هغه دېوال اندازه كړ، دېوال درې متره لوړ او درې متره پنډوالى يې درلود. ٦ بيا هغه د ختيځې دروازې خواته لاړ. هغه په زينه باندي پورته وخوت او د دروازې خوله يې اندازه كړه او هغه درې متره اوږده وه. ٧ د دروازې دننه، د دهليز په دواړو خواوو كې درې درې وړې كوتې وې. هره كوته يې درې متره مربع وه او د هغو ترمنځ د دېوال پنډوالى دوه نيم متره ؤ. د هغې د دروازې خوله چې باندينى حويلى ته داخلېږي، اوږدوالى يې درې متره ؤ. ٨-٩ بيا هغه دهليز اندازه كړ او د هغه اوږدوالى څلور متره ؤ. هغه داسې جوړ شوى ؤ چې د دنننې دروازې اخرنى سر يې عبادتځاى ته مخامخ ؤ او د دروازې چوكاټ يو متر پنډ او يو متر اوږد ؤ. ١٠ دا وړې كوتې د ختيځې دروازې د دهليز په دواړو خواوو كې يوه اندازه وې او د هغوى ترمنځ د دېوالونو پنډوالى هم يوشان ؤ.

١١ بيا هغه سړي د دروازې د چوكاټ تر منځ فاصله اندازه كړه. هغه پنځه متره پلن ؤ، سره له دې چې د دهليز پراخوالى شپږنيم متره ؤ. ١٢ د هرې وړې كوتې په مخكې يو ټيټ دېوال ؤ چې نيم متر لوړوالى يې درلود او نيم متر يې پنډوالى ؤ. هره كوته درې درې متره مربع وه. ١٣ بيا هغه د يوې كوتې د شا دېوال نه د بلې مخامخ كوتې د شا د دېوال پورې فاصله اندازه كړه او هغه دولس نيم متره وه. ١٤ هغه د دواړو دروازو تر منځ دهليز اندازه كړ چې تر حوډلې پورې رسېدلې ؤ او اوږدوالى يې دېرش متره ؤ. باندينى حوډلې د دهليز په درېو خواوو كې وه. ١٥ د باندينى دروازې

نه د دننې دروازي تر اخره پورې ټوله فاصله پنځه ويشت متره وه. (۱۶) د ټولو كوټو په باندنيو دېوالونو او همدارنگه د كوټو په منځ كې په دننيو دېوالونو كې وړې وړې كړكې گانې وې. دهليز ته مخامخ په دنني دېوالونو كې هم كړكې گانې وې. دنني دېوالونه او چوكاټونه د خرما د ونو په تصويرونو باندې بڼكلي كړاى شوي وو.

باندینى حوېلى

(۱۷) هغه سړي زه د دروازي له لارې باندینى حوېلى ته بوتلم. په هغه ځاى كې باندینى دېوال ته مخامخ دېرش كوټې جوړې شوې وې او هغو ته مخامخ يوه لاره وه چې په تېرو باندې فرش شوې وه. (۱۸) دا فرش شوې لاره د دهليز په دواړو خواوو كې غزېدلې وه. خومره چې دهليز اوږد ؤ، هغومره دا لاره پراخه وه. د دې لارې سطح د دننې حوېلى د سطحې نه ټيټه وه.

(۱۹) ختيځې دروازي ته مخامخ يوه بله پورتنۍ دروازه وه چې دننې حوېلى ته خلاصېدلې. كله چې هغه د دواړو دروازو تر منځ فاصله اندازه كړه، نو هغه پنځوس متره وه. هغه بيا د ختيځې خوا نه شمال خواته لاړ.

شمالي دروازه

(۲۰) يوه شمالي دروازه وه چې باندینى حوېلى ته د ننوتلو لاره وه. هغه سړي د هغې دروازي اوږدوالى او پراخوالى اندازه كړ. (۲۱) درې وړې كوټې چې د دروازي د دهليز په دواړو خواوو كې وې، د هغو په منځ كې دېوالونه او د دننې كوټې اندازه د ختيځې دروازي سره يوشان وه. د دروازي اوږدوالى پنځه ويشت متره او سور يې دولس نيم متره ؤ. (۲۲) د كړكې گانو، دهليز او د خرما د ونو د تصويرونو اندازه هماغه شان وه، لكه څنگه چې په ختيځې دروازي كې وه. په دې ځاى كې

شمالی دروازې ته یوه زینه ورختلې وه چې اووه پورې یې درلودلې او دهلیز ته مخامخ وه. (۲۳)
 شمالی دروازې ته مخامخ د حوډلې دننه خواته یوه بله دروازه وه لکه څنګه چې ختیځې خواته وه. هغه سړي د دې دواړو دروازو ترمنځ فاصله اندازه کړه او هغه پنځوس متره وه.

جنوبي دروازه

(۲۴) بیا هغه سړي زه د جنوب خواته بوتلم او هلته مې یوه بله دروازه ولیدله. هغه دننني دېوالونه او دهلیز اندازه کړ او هغه هم د نورو دروازو په اندازه وو. (۲۵) د دې دروازې او د دروازې دهلیز هماغه شان کړکیګانې درلودلې لکه څنګه چې په نورو دروازو کې وې. د ننوتلو د دهلیز ټول اوږدوالی پنځه ویشتمتره او سور یې دولس نیم متره ؤ. (۲۶) دې دروازې ته یوه زینه ورختلې وه چې اووه پورې یې لرلې او دهلیز ته مخامخ وه. د هغه دننني دېوالونو دواړې خواوې چې د تېرېدلو لارې ته مخامخ وو، د خرما د ونو په تصویرونو باندې ښکلي کړای شوي وو. (۲۷) دلته هم باندیني حوډلې ته مخامخ د دننني حوډلې جنوب خواته یوه دروازه وه. هغه سړي د دننني دروازې نه جنوب خواته تر باندیني دروازې پورې فاصله اندازه کړه، هغه پنځوس متره وه.

د دننني حوډلې جنوبي دروازه

(۲۸) هغه سړي زه د جنوبي دروازې په لاره دننني حوډلې ته بوتلم. هغه دروازه اندازه کړه او د هغې اندازه د باندینيو دروازو سره یوشان وه. (۲۹) د وړو کوټو، د هغه د دنننيو دېوالونو او د دهلیز اندازه د نورو دروازو سره یوشان وه. همدارنګه دې دروازې او دهلیز شاوخوا کړکیګانې درلودلې. د هغو ټول اوږدوالی پنځه ویشتمتره او سور یې دولس نیم متره ؤ. (۳۰) شاوخوا په دننني حوډلې کې نور دهلیزونه هم وو چې اوږدوالی یې دولس نیم متره او سور یې دوه نیم متره ؤ. (۳۱) د جنوبي دروازې دهلیز باندیني حوډلې ته مخامخ ؤ او دېوال یې د خرما د ونو په تصویرونو باندې ښکلي

کړای شوي وو. دروازې ته یوه زینه ورختلې وه چې اته پوړۍ یې لرلې.

د دننی حوږلی ختیځه دروازه

۳۲ هغه سړي زه د ختیځې دروازې په لاره دننی حوږلی ته بوتلم. هغه دروازه اندازه کړه او د هغې اندازه د نورو دروازو سره یوشان وه. ۳۳ د وړو کوټو، د هغه د دننیو دېوالونو او د دهلیز اندازه د نورو دروازو سره یوشان وه. همدارنگه دې دروازې او دهلیز شاوخوا کړکی گانې درلودلې. د هغو ټول اوږدوالی پنځه ویشتمتره او سور یې دولس نیم متره ؤ. ۳۴ د ختیځې دروازې دهلیز باندینی حوږلی ته مخامخ ؤ. دېوال یې په دواړو خواوو د خرما د ونو په تصویرونو باندې ښکلي کړای شوي وو. دروازې ته یوه زینه ورختلې وه چې اته پوړۍ یې لرلې.

د دننی حوږلی شمالي دروازه

۳۵ بیا هغه سړي زه شمالي دروازې ته بوتلم. هغه یې اندازه کړه او د هغې اندازه د نورو دروازو سره یوشان وه. ۳۶ د وړو کوټو، د هغه د دننیو دېوالونو او دهلیز اندازه د نورو دروازو سره یوشان وه. همدارنگه شاوخوا یې کړکی گانې درلودلې. د هغو ټول اوږدوالی پنځه ویشتمتره او سور یې دولس نیم متره ؤ. ۳۷ د شمالي دروازې دهلیز باندینی حوږلی ته مخامخ ؤ. دېوال یې په دواړو خواوو د خرما د ونو په تصویرونو باندې ښکلي کړای شوی ؤ. دروازې ته یوه زینه ورختلې وه چې اته پوړۍ یې لرلې.

د قربانی د تیارولو ځانگړی ځای

۳۸ د هرې دننی دروازې په څنگ کې یوه کوټه وه چې دروازه یې درلودله او په دې کوټو کې به

هغوی د سوځېدونکو قربانیو غوښې وینځلې. (۳۹) د نوتلو په کوټه کې څلور مېزونه وو چې د کوټې دواړو خواو ته دوه دوه مېزونه ایښودل شوي وو. په دې مېزونو باندې به هغوی حیوانات حلالول چې د سوځېدونکو نذرانو، د گناه د نذرانو او د تاوان د نذرانو په توگه یې وړاندې کړي. (۴۰) کله چې خلک د شمال دنننۍ دروازې ته پورته کېدل، د دروازې د خولې څخه دباندې په دواړو خواوو کې دوه دوه مېزونه لیدل کېدل. (۴۱) ټول اته مېزونه وو چې د قربانی حیوانات به ورباندې حلالېدل چې څلور یې دننه په کوټه کې او څلور یې د کوټې نه دباندې په حوډلی کې وو. (۴۲) هلته څلور مېزونه نور هم وو چې د سوځېدونکو نذرانو د تیارولو دپاره ورڅخه کار اخیستل کېده او هغه د تورل شویو تیرو نه جوړ شوي وو. په دې مېزونو باندې به یې هغه سامان ایښوده چې د قربانی حیوانات به یې ورباندې حلالول. د دې مېزونو لوړوالی پنځوس سانتي متره او سرونه یې پنځه اويا سانتي متره مربع وو. (۴۳) د مېزونو نه گردچاپېره چنگکونه تړل شوي وو چې پنځه اويا ملي متره اوږدوالی یې درلود. د نذرانې غوښه به په دې مېزونو باندې ایښودل کېدله.

د کاهنانو دپاره کوټې

(۴۴) بیا هغه زه دنننۍ حوډلی ته بوتلم. په دنننۍ حوډلی کې دوه کوټې وې، یوه یې جنوب خواته مخامخ وه چې د شمالي دروازې په څنګ کې وه او بله یې شمال خواته مخامخ وه چې د جنوبي دروازې په څنګ کې وه. (۴۵) هغه سړي ماته وویل چې جنوب خواته مخامخ کوټه د هغو کاهنانو دپاره ده چې د عبادت په ځای کې مسوولان دي، (۴۶) او شمال خواته مخامخ کوټه د هغو کاهنانو دپاره ده چې د قربانی د ځای مسوولان دي. ټول کاهنان د صادق اولاده ده، هغوی د لاوي د قبیلې یوازېني خلک دي چې ورته اجازه شته چې د خښتن حضور ته ورشي او د هغه خدمت وکړي.

د نننی حوبلی او د عبادتخای ودانی

٤٧ هغه سړي دنننی حوبلی اندازه کړه او هغه پنځوس متر مربع وه. د هغې مخامخ د قربانی خای ؤ. ٤٨ بیا هغه زه د عبادتخای دهلیز ته بوتلم او د دروازي چوکاټ يې اندازه کړ. هغه دوه نیم متره مربع ؤ، د دروازي سور اووه متره ؤ او د دېوالونو د دواړو خواو پندوالی یونیم متر ؤ. ٤٩ دهلیز ته لس پورپزه زینه ورختلې وه. د دې کوتې اوږدوالی لس متره او سور يې شپږ متره ؤ. د ننوتلو د دروازي دواړو خواو ته یوه یوه ستنه وه.

٤١ وروسته بیا هغه سړي زه د عبادت د خای اصلي کوتې یعنی سپېڅلي خای ته بوتلم. هغه د دې کوتې د دروازي د دواړو خواوو چوکاټونه اندازه کړل او د هر یو پندوالی درې متره ؤ، ٤٢ دروازه پنځه متره پراخه وه او د هغې د دواړو خواو د دېوالونو پراخوالی دوه نیم متره ؤ. هغه همدا کوټه اندازه کړه، د هغې اوږدوالی شل متره او سور يې لس متره ؤ. ٤٣ بیا هغه دې کوتې ته لار چې د ټولو په منځ کې وه. هغه د کوتې د دروازي چوکاټ اندازه کړ چې پندوالی يې یو متر ؤ. دروازه درې متره پراخه وه او د هغې د دواړو خواوو دېوالونه درې نیم متره پراخ وو. ٤٤ هغه بیا همدا کوټه اندازه کړه چې هغه لس متره مربع وه. دا کوټه د اصلي کوتې شاته وه. بیا هغه ماته وویل: «دا ډېر سپېڅلی خای دی.»

د عبادت د خای دېوالونو څنگ ته کوتې

٥ هغه سړي د عبادتخای دېوال اندازه کړ او د هغه پندوالی درې متره ؤ. د دې دېوال دباندي د عبادتخای گردچاپېره یو شمېر کوچنی کوتې وې چې دوه متره يې سور ؤ. ٦ دا کوتې په درې منزلونو کې جوړې شوې وې چې په هر منزل کې يې دېرش کوتې وې. د عبادت د خای گردچاپېره

په دېوالونو کې څنډې وې چې دا کوټې به يې ټينگولې، ترڅو کوټې په خپله د ودانۍ په دېوال کې نښتې نه وي. (۷) د عبادتځای شاوخوا کوټې داسې جوړې شوې وې. څنگه چې څوک په کې پورته کېده، هغه پراخه کېدلې. د لاندېني منزل څخه د منځني منزل له لارې تر پاسني منزل پورې يوه زينه ختلې وه. (۸) ما وليدل چې د عبادتځای په يو بنياد باندې ولاړ ؤ. د عبادتځای شاوخوا يوه صغه وه چې درې متره لوړه وه. (۹) - (۱۱) د کوټو باندیني دېوال پندوالی دوه نیم متره ؤ. په اصلي بنياد باندې داسې ځای لکه صغه ؤ چې د عبادتځای د کوټو په شاوخوا کې دوه نیم متره يې سور درلود. د بنياد د غاړې نه د کاهنانو تر کوټو پورې لس متره فاصله وه. د دې کوټو يوه دروازه د عبادتځای شمال خواته خلاصېدله او يوه دروازه جنوب خواته.

د لوېديځ خواته ودانۍ

(۱۲) د عبادت د ځای لوېديځ خواته يو خالی ځای ؤ. لوېديځ خواته په اخر سر کې يوه ودانۍ وه چې اوږدوالی يې پنځه څلوېښت متره او سور يې پنځه دېرش متره ؤ. د هغې د گردچاپېره دېوالونو پندوالی دوه نیم متره ؤ.

د عبادت د ځای مساحت

(۱۳) هغه سړي د بهر څخه د عبادت د ځای اصلي ودانۍ اندازه کړه چې د هغې اوږدوالی پنځوس متره ؤ. هغه د عبادت د ځای د ودانۍ د شا د دېوال څخه د خالي ځای په شمول تر لوېديځې ودانۍ د بهرني دېوال پورې مساحت اندازه کړ چې د هغه اوږدوالی هم پنځوس متره ؤ. (۱۴) ختيځې خواته د عبادت د ځای د حوډلی سور چې په هغې کې د عبادت د ځای مخه هم شامله وه، پنځوس متره ؤ. (۱۵) هغه د لوېديځې ودانۍ بهرنی اوږدوالی اندازه کړ چې په هغې کې د دېوالونو د دواړو خواو څنډې هم شاملې وې، هغه هم پنځوس متره ؤ.

د عبادت د ځای د ودانۍ تفصیلات

د عبادت د ځای د اصلي کوتې دننې دېوالونه، دهلیز، (۱۶) د دروازو خولې، وړې کرکې ګانې او هغه درې خنډې چې د دې کوتې شاوخوا وې، همدارنگه د دروازې د خولې په مخکې دېوالونه د غولي څخه تر وړو کرکيو پورې د تړل شويو کرکې ګانو په شمول، دا ټول په لرګيو پوښل شوي وو. (۱۷) د دروازې د پاسه دېوال، د عبادت د ځای په دننه او دباندې او د هغه د شاوخوا په ټولو دېوالونو باندې که دننه وو او که دباندې، (۱۸) د اسماني مخلوقاتو او د خرما د ونو نقشونه ويستل شوي وو. مخکې يوه ونه وه، بيا يو اسماني مخلوق ؤ، ونه او اسماني مخلوق په دې ډول ويستل شوي وو. دغو اسماني مخلوقاتو هر يو دوه دوه مخونه درلودل. (۱۹) - (۲۰) په يو اړخ باندې يې د انسان مخ ؤ چې د خرما د ونې خواته يې کتل او بل اړخ باندې يې د ځوان زمري مخ ؤ چې هغه هم د خرما د ونې خواته کتل. د غولي نه نيولې د دروازو تر سره پورې، ګردچاپېره په ټولو دېوالونو او همدارنگه د اصلي کوتې په دېوالونو باندې د اسماني مخلوقاتو او د خرما د ونو نقشونه ويستل شوي وو. (۲۱) د اصلي کوتې د دروازې چوکاټونه مربع شکله وو. د ډېر سپېڅلي ځای د دروازې د چوکاټ لرګي هم د دې په شان وو.

د لرګيو نه جوړ شوی د قربانۍ ځای

(۲۲) د لرګيو نه جوړ شوی د قربانۍ د ځای لوړوالی يونيم متر او مساحت يې يو متر مربع ؤ. د هغه د کنج پایې، بنياد او د هغه خواوې ټولې د لرګيو نه جوړې شوې وې. هغه سړي ماته وويل: «دا هغه مېز دی چې د څښتن په حضور کې اېښودل کېږي.»

د عبادت د ځای دروازې

۲۳) د عبادت ځای لويي کوتي يعنې سپېڅلي ځای او ډېر سپېڅلي ځای دوه، دوه پرله پسې دروازې درلودلې. ۲۴) دې دروازو دوه پلې درلودلې چې هره دروازه به د منځ نه خلاصېدله. ۲۵) د عبادت د ځای د لويي کوتيې دروازې هم د دېوالونو په شان د خرما د ونو او اسماني مخلوقاتو په نقشونو باندې ښکلې کړای شوې وې. د دهليز د دروازې په باندیني ځای باندې د لرگيو چتری لگول شوې وه. ۲۶) د دې کوتيې په اړخونو کې وړې کړکي گانې وې او دېوالونه يې د خرما د ونو په نقشونو باندې ښکلې کړای شوي وو. د عبادت د ځای نورو کوتو هم چتری گانې درلودلې.

د کاهنانو کوتيې

۴۲) ۱) بيا هغه سړي زه باندیني حوډلی ته بوتلم او هغې ودانۍ ته يې راوستلم چې د عبادتځای په شمال کې وه او د هغې ودانۍ او خالي ځای ته مخامخ وه چې د عبادتځای لوېدیځ خواته وه. ۲) د دې ودانۍ اوږدوالی پنځوس متره او سور يې پنځه ويشت متره ؤ او دروازه يې شمال خواته خلاصېدله. ۳) د ودانۍ يوې خواته يوه ساحه وه چې د عبادتځای په خوا کې وه او لس متره سور يې درلود. بله خوا يې د باندیني حوډلی لارې ته مخامخ وه. ودانۍ په درېو منزلو کې جوړه شوې وه او هر منزل د لاندېني منزل په پرتله شاته ؤ. ۴) د دننۍ حوډلی خواته او د ودانۍ د کوتيې په مخکې يوه لاره وه چې سور يې پنځه متره ؤ. د ودانۍ شمال خواته هم يوه لاره وه چې نيم متر پراخه وه او دروازې يې هم شمال خواته خلاصېدلې. ۵) نو د ودانۍ پاسنۍ کوتيې د منځنيو او لاندېنيو کوتو نه تنگې وې، ځکه چې هغه شاته جوړې شوې وې. ۶) کوتيې په درېو منزلو کې جوړې شوې وې، خو د حوډلیو د ودانيو په شان يې ستنې نه درلودلې. له دې امله پاسنۍ کوتيې د لاندېنيو او منځنيو کوتو په پرتله شاته جوړې شوې وې. ۷) په باندیني حوډلی کې دې

ودانی ته موازي يو دېوال ؤ او دا د ودانی د دېوال نیمایي برخه وه چې اوږدوالی یې پنځه ویشت متره ؤ. (۸) دا دېوال ځکه داسې ؤ چې د باندینی حوږلی د ودانی اوږدوالی پنځه ویشت متره ؤ، سره له دې چې د عبادتځای مخامخ ودانی پنځوس متره پراخه وه. (۹) - (۱۰) د ودانی په لومړني منزل کې چېرته چې دېوال پیلېده، یوه داسې دروازه وه چې یو کس کولای شول د باندینی حوږلی څخه دننی ودانی ته ورننوځي. دا دروازه ختیځ خواته خلاصېدله.

جنوب خواته هم لکه د شمال په شان یوه ودانی وه چې کوتې په کې وې. دا کوتې هم لوېدیځې ودانی ته او د عبادت د ځای شاته یعنی خالی ځای ته مخامخ وې. (۱۱) د دې کوتې په مخ کې یوه لاره وه او دا کوتې د شمال د کوتې په شان وې. د ودانی مساحت، نقشي او د وتلو دروازې هم د شمال د کوتې په شان وې. (۱۲) د جنوبي ودانی دروازې جنوب خواته خلاصېدلې. ودانی ته مخامخ د شمال په شان یو دېوال ؤ چې یوه لاره یې درلودله. د دې لارې په پیل کې داسې یوه دروازه وه چې دې ودانی ته د ورننوتلو لاره وه او ختیځ خواته خلاصېدله.

(۱۳) هغه سړي بیا ماته وویل: «د شمال او جنوب خواته، د عبادتځای شاته د خالی ځای په مخکې، دا دواړه ودانی سپېڅلې دي. په هغو کې هغه کاهنان چې د خښتن حضور ته ورځي، ډېرې سپېڅلې نذرانې خوري. هغوی هلته هغه نذرانې ځای په ځای کوي، لکه د غلو دانو نذرانې، د گناه دپاره نذرانې او د تاوان دپاره نذرانې، ځکه چې هغه کوتې سپېڅلې دي. (۱۴) کله چې کاهنان د عبادت په ځای کې وي او وغواړي چې باندینی حوږلی ته لار شي، نو هغوی چې د خښتن د خدمت کولو دپاره کوم کالي اغوستي وو، هغه دې په دې کوتې کې پرېږدي، ځکه چې دا کالي سپېڅلې دي. مخکې له دې چې هغوی هغه ځای ته لار شي چې نور خلک په کې راټولېږي، نو باید نور کالي واغوندي.»

د عبادتخای د ساحې اندازه

١٥) کله چې هغه سړي د عبادتخای دننه اندازه کول سرته ورسول، هغه زه د ختیځې دروازې په لاره دباندي بوتلم او بیا یې شاوخوا ټول خای اندازه کړ. ١٦) هغه د اندازه کولو لرگی واخیست او ختیځه خوا یې اندازه کړه او هغه دوه سوه او پنځوس متره وه. ١٧) بیا هغه شمالي خوا اندازه کړه او هغه دوه سوه او پنځوس متره وه. ١٨) هغه جنوبي خوا اندازه کړه او هغه دوه سوه او پنځوس متره وه. ١٩) په پای کې هغه لوېدیځې خوا ته تاو شو او هغه یې اندازه کړه او هغه هم دوه سوه او پنځوس متره وه. ٢٠) نو هغه د څلورو خواوو دپوال اندازه کړ. گردچاپېره دپوال مربع شکله ؤ او څلور واړه خواو کې هغه دوه سوه او پنځوس متره ؤ. دا دپوال د دې دپاره ؤ چې سپېڅلی خای د عادي خای نه بېل کړي.

د خښتن جلال د هغه کور ته راستنېږي

٤٣) ١) بیا هغه سړي زه هغې دروازې ته بوتلم چې ختیځې خواته مخامخ وه، ٢) او ما ولیدل چې د ختیځې خوا نه د اسراییلو د خدای جلال راروان دی. د خدای د راتلو اواز د تېزو اوبو د غره په شان ؤ او ځمکه د هغه د جلال څخه رڼا شوه. ٣) دا رویا د هغې رویا په شان وه چې ما هغه وخت لیدلې وه چې کله خدای د اورشلیم د منځه وړلو دپاره راغلی ؤ او د هغې رویا په شان وه چې ما د خابور د سیند په غاړه لیدلې وه. بیا زه د وېرې نه پرمخې پرېوتم. ٤) د خښتن جلال د ختیځې دروازې له لارې تېر شو او د هغه کور ته ننوت. ٥) بیا د خښتن روح زه اوچت کړم، دننۍ حوږلې ته یې بوتلم او ما ولیدل چې د خښتن کور د هغه د جلال نه ډک شو.

٦) په داسې حال کې چې هغه سړی زما په څنگ کې ولاړ ؤ، ما د خښتن اواز واورېده چې دننه

د خپل کور نه يې زما سره خبرې کولې. (۷) هغه وويل: «ای فاني انسانه، دا زما تخت او د پنبو د ايسنودلو ځای دی. زه به دلته د اسراييلو د قوم په منځ کې د تل دپاره اوسېږم. نور به د اسراييلو قوم او د هغوی پاچاهان نورو خدايانو ته په عبادت کولو يا په دې ځای کې د خپلو مړو پاچاهانو په زيارت کولو سره زما سپکاوی ونه کړي. (۸) پاچاهانو خپلې مانې زما د کور په څنگ کې جوړې کړلې چې زما او د هغوی په منځ کې يوازې يو دېوال ؤ. هغوی د خپلو د کرکې وړ کارونو سره زما د سپېڅلي نوم بې عزتي وکړه او ما په خپل قهر سره هغوی له منځه يووړل. (۹) نو اوس بايد هغوی د نورو خدايانو عبادت بس کړي او د خپلو پاچاهانو زيارتونه دې لېرې کړي. که هغوی داسې وکړي، نو زه به د تل دپاره د هغوی سره واوسېږم.»

(۱۰) نو بيا څښتن وويل: «ای فاني انسانه، زما د کور په هکله د اسراييلو قوم ته ووايه چې د هغې نقشې په هکله فکر وکړي او د خپلو گناهونو څخه وشميرې. (۱۱) که چېرې هغوی د خپلو ټولو بدو کارونو په سبب وشميرې، نو زما د کور د نقشې، تصوير، دروازې، د هغې د وتلو او ننوتلو لاره، د قوانينو او مقرراتو په هکله هغوی ته تشریح ورکړه. دا ټول شيان هغوی ته وليکه چې هغوی يې وويني دا هرڅه څنگه تيار شوي دي، ترڅو هغوی په ټولو قوانينو باندې عمل وکړي. (۱۲) زما د کور قانون دا دی. د غره په سر باندې چېرته چې زما کور دی، د هغې شاوخوا سيمه به ډېره سپېڅلې وي. گوره، دا د زما د کور قانون دی.»

د قربانۍ ځای

(۱۳) «دا د قربانۍ د ځای مساحت دی، چې په هغې کې د اندازه کولو د هغه واحد نه کار اخيستل شوی لکه څنگه چې زما په کور کې ؤ. د قربانۍ د ځای په شاوخوا کې لښتی ؤ چې پنځوس سانتي متره ژور ؤ او پنځوس سانتي متره يې سور ؤ او څنډې يې پنځه ويشت سانتي متره لوړې وې. (۱۴) د قربانۍ د ځای لاندېنۍ برخې د لښتي نه تر پورتنۍ څنډې پورې يو متر لوړوالی ؤ او د څنډې

سور يې پنځوس سانتي متره ؤ. د لاندېنې برخې څنډې نه تر منځنۍ برخې څنډې پورې يې دوه متره لوړوالی ؤ. د دې څنډې سور هم پنځوس سانتي متره ؤ. (۱۵) هغه پاسنی برخه چې قربانۍ ورباندې سوځول کيږي، هغې هم دوه متره لوړوالی درلود. په څلورو کنجونو باندې چې کوم بڼکرونه وو، هغه د پاسنی برخې نه اوچت وو. (۱۶) د قربانۍ د ځای پاسنی برخه مربع شکله وه چې هره خوا يې شپږ شپږ متره وه. (۱۷) د پاسنی برخې څنډې هم د مربع شکل درلود چې هره خوا يې اووه متره وه. د دې برخې د باندینې څنډې سور پنځه ويشت سانتي متره ؤ. دلته يو لښتې هم ؤ چې ژوروالی يې پنځوس سانتي متره ؤ. د قربانۍ ځای ته چې کومه زینه ختلې وه، هغه ختيځې خواته وه.»

د قربانۍ د ځای وقف کېدل

(۱۸) څښتن تعالی ماته وويل: «ای فاني انسانه، زه داسې وایم چې د قربانۍ د ځای قوانین دا دي: کله چې د قربانۍ ځای جوړ شو، نو په هغې باندې د قربانیو په سوځولو او د قرباني شویو حیواناتو د وینې په شیندلو باندې هغه وقف کيږي. (۱۹) ته باید یو خوسى هغو کاهنانو ته چې لویان او د صادق اولاده ده، ورکړي. یوازې هغوی دا اجازه لري چې زما حضور ته راشي او زما خدمت وکړي. هغوی به دا خوسى د گناه د نذرانې په توگه وړاندې کړي. زه څښتن تعالی داسې وایم. (۲۰) ته باید د هغې نه لږه وینه واخلي او هغه د قربانۍ د ځای په څلورو بڼکرونو او د قربانۍ د ځای د پاسنی څنډې په څلورو کنجونو او د هغې د غاړو په ټولو خواو باندې وموښي. ته به د قربانۍ د ځای د پاکوالي مراسم تر سره کړي او په دې ډول به هغه پاک شي. (۲۱) ته به هغه خوسى چې د گناه د قربانۍ په توگه وړاندې شوی دی، یوسې او هغه به د عبادت د ځای یعنې د څښتن د کور د ساحې نه دباندې په یو ځانگړي ځای کې چې د کور سره اړه لري، وسوځول شي. (۲۲) بله ورځ به یو سپرلی چې کوم عیب په کې نه وي، بوځي او د گناه د قربانۍ په توگه به یې وړاندې کړي. لکه

څنگه چې د قربانۍ ځای د خوسې په وینو پاک شو، همداسې دې د سپرلي په وینو پاک شي. (۲۳)

کله چې دې دا کار خلاص کړ، نو یو خوسې او یو ځوان پسه چې په دواړو کې کوم عیب نه وي، واخله (۲۴) او ماته یې راوله. کاهنان به په هغو باندې مالګه وشیندي او هغه به ماته د سوځېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کړي. (۲۵) ته به اووه ورځې هره ورځ یو سپرلی د ګناه د نذرانې دپاره تیار کړې، همدارنګه یو خوسې او یو ځوان پسه چې عیب په کې نه وي، تیار کړه. (۲۶) کاهنان باید اووه ورځې د قربانۍ ځای پاک کړي او په دې ډول به هغوی دا وقف کړي. (۲۷) د اوو ورځو نه وروسته کاهنان باید هغه سوځېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې چې خلک یې راوړي، د قربانۍ په ځای باندې وړاندې کړي. بیا به زه ستاسو نه راضي شم. ما څښتن تعالی داسې ویلي دي.»

د تل دپاره ختیځه تړل شوې دروازه

۴۴ (۱) هغه سړي زه بیرته د عبادتځای د بهرنۍ حوډلې ختیځې دروازې ته بوتلم، خو هغه تړل شوې وه. (۲) څښتن ماته وویل: «دا دروازه به تړلې پاتې وي او هېڅکله به نه خلاصیږي. هېڅوک نه شي کولای چې په هغې باندې ننوځي، ځکه چې زه د اسراییلو څښتن تعالی په هغې باندې ننوتی یم. په دې خاطر هغه باید تړلې پاتې شي. (۳) یوازې د اسراییلو د هېواد مشر کولای شي چې هلته دننه لاړ شي او زما په حضور کې سپېڅلي خواږه وخوري. هغه باید د دهلیز د دننۍ دروازې له لارې ننوځي او په همدې لاره باید دباندې ووځي.»

د څښتن کور ته د ننوتلو قوانین

(۴) بیا هغه سړي زه د شمالي دروازې له لارې د څښتن کور مخې ته بوتلم. څنگه چې مې وکتل، نو ما ولیدل چې کور د څښتن د جلال نه ډک شوی ؤ. زه په ځمکه باندې پرمخې پرېوتم. (۵)

څښتن ماته وويل: «ای فاني انسانه، څه چې وينې او اورې ورته پام كوه. زه تاته د څښتن د كور ټول قوانين وايم. دا په غور سره په ياد ساته چې كوم خلك اجازه لري د څښتن كور ته لاړ شي او راشي او كوم خلك اجازه نه لري. (۶) د اسراييلو سر كښو خلكو ته ووايه چې زه څښتن تعالى داسې وايم: «تاسو دا ټول د كركې وړ كارونه نور بس كړئ. (۷) تاسو زما د عبادتخای سپكاوى كوئ، ځكه كله چې ماته د قربانيو وازگه او وينه وړاندې كوئ، په دې وخت كې پرديو ناسته او هغو خلكو ته چې زما نافرمانى كوي، اجازه وركوئ چې زما كور ته ننوځي. نو تاسو په دې كارونو سره چې د كركې وړ دي، زما لوظ ماتوئ. (۸) تاسو د دې په ځاى چې زما په عبادتخاى كې سپېڅلي مراسم سرته ورسوئ، نورو پرديو خلكو ته مو دا مسووليت ورسپارلى دى.»

لاويان اجازه نه لري چې كاهنان شي

(۹) زه څښتن تعالى داسې وايم: «هرڅوك چې د اسراييلو د خلكو په منع كې زما د عبادت كولو وړ نه وي، يعنې پردي خلك، هغه سړي چې ناسته وي او يا زما نافرمانى كوي، نه شي كولاى زما عبادتخاى ته ننوځي. (۱۰) خو زه هغو لاويانو ته سزا وركوم چې د اسراييلو د نورو خلكو سره يوځاى يې زه پرېښى يم او د بتانو عبادت يې كړى دى. (۱۱) هغوى كولاى شي زما د عبادتخاى د دروازو ساتنه وكړي او د هغه كارونه سرته ورسوي. هغوى دې هغه حيوانات چې خلك يې د سوځېدونكو نذرانو او قربانيو په توگه وړاندې كوي، حلال كړي او د خلكو په خدمت كې حاضر وي. (۱۲) خو په دې خاطر چې هغوى د اسراييلو خلك د بتانو عبادت كولو ته وهڅول او په دې ډول يې هغوى د گناه خواته بوتلل، نو ما څښتن تعالى قسم خوړلى دى چې هغوى ته به خامخا سزا وركړل شي. (۱۳) هغوى به نور د كاهنانو په توگه زما خدمت نه كوي او نه به هغو شيانو ته ورنژدې كېږي چې ماته سپېڅلي دي او نه به ډېر سپېڅلي ځاى ته ورننوځي. هغوى به د كركې وړ هغو كارونو له امله چې كړي يې دي، وشرمېږي. (۱۴) خو بيا به هم هغوى زما د كور د ساتلو او د

کاهنان

١٥ خښتن تعالی داسې وویل: «کله چې نورو اسرایلیانو زه پرېښودم او بې لارې شول، بیا هم د لوي د قبیلې هغو کاهنانو چې د صادوق اولاده ده، په وفاداری سره زما په عبادتخای کې زما خدمت کاوه. نو هغوی هغه خلک دي چې زما خدمت به وکړي، زما حضور ته به راشي او ماته به د قربانیو وازگه او وینه وړاندې کړي. ١٦ یوازې هغوی به زما عبادتخای ته ننوځي، زما د قربانی په خای کې به خدمت کوي او په عبادتخای کې به مراسم سرته رسوي. ١٧ کله چې هغوی د عبادتخای د دننې حوډلی په لاره ننوځي، باید د کتان کالي واغوندي. کله چې هغوی د دننې حوډلی په دروازو یا عبادتخای کې کار کوي، باید هغه کالي وانه غوندي چې د وړیو څخه جوړ شوي وي. ١٨ د دې دپاره چې د هغوی بدن خولې نه شي، نو باید د کتان لونگی په سر کړي او نېکرونه واغوندي. ١٩ مخکې له دې چې هغوی باندينی حوډلی ته چې خلک په کې دي لاړ شي، باید خپل هغه کالي چې په عبادتخای کې يې د کار په وخت کې اغوندي، وباسي او په سپېڅلو کوټو کې دې پرېږدي. هغوی باید نور کالي واغوندي، ترڅو د هغوی سپېڅلي کالي خلکو ته زیان ونه رسوي.

٢٠ کاهنان باید د خپلو سرونو وینبستان ونه خرابي او نه يې اوږده پرېږدي. هغوی باید خپل وینبستان په مناسبه اندازه وساتي. ٢١ کاهنان باید دننې حوډلی ته د ننوتلو نه مخکې شراب ونه څښي. ٢٢ هېڅ یو کاهن باید د کونډې یا د طلاقي شوې ښځې سره واده ونه کړي، هغه باید د اسرایلو د قوم نه د یوې پېغلې انجلې سره یا د بل کاهن د کونډې سره واده وکړي.

٢٣ کاهنان باید زما قوم ته د سپېڅلي او عادي شیانو تر منځ توپیر ورزده کړي او پاکو او ناپاکو

شيانو ترمنځ فرق وروښايي. (۲۴) کله چې يوه حقوقي دعوه رامنځته کيږي، نو کاهنان بايد د هغې دعوي په هکله زما د حکمونو له مخې پرېکړه وکړي. هغوی بايد زما اخترونه زما د قوانينو او مقرراتو له مخې ونيسي او بايد زما د سبت ورځ سپېڅلې وگڼي.

(۲۵) کاهنان بايد مرو ته ورنژدې نه شي او په دې باندې خپل ځانونه ناپاکه نه کړي، خو په هغه حالت کې چې هغه يې مور او پلار وي يا د هغه زوی او لور وي يا يې ورور وي يا يې ناواده شوې خور وي. (۲۶) کله چې هغه بېرته پاک شو، نو بايد اووه ورځې صبر وکړي (۲۷) او بيا دې د عبادتځای دننۍ حوډلې او سپېڅلي ځای ته لاړ شي چې د کاهن په توگه خدمت وکړي. خو د دې نه مخکې بايد د خپل ځان دپاره د گناه نذرانه وړاندې کړي. ما خښتن تعالی داسې ويلي دي.

(۲۸) کاهنتوب هغه ميراث دی چې ما کاهنانو ته د اسراييلو په قوم کې ورکړی دی چې د يو نسل نه بل نسل ته به ولېږدول شي. هغوی بايد په اسراييلو کې خپل جايداد ونه لري، ځکه چې زه د هغوی ملکيت او شتمني يم. (۲۹) کاهنان به د غلو دانو نذرانې، د گناه نذرانې او د تاوان نذرانې د خپل خوراک په توگه وکاروي او په اسراييلو کې چې هر څه ماته وقف کيږي، هغه به هغوی اخلي. (۳۰) د لومړني فصل ډېر ښه حاصلات او د لومړنۍ برخې هرڅه چې ماته وړاندې کيږي، هغه به د کاهنانو وي. تاسو بايد د خپلو اوږو اولنۍ پېره کاهنانو ته ورکړئ، نو د هغوی په کورونو باندې به زما برکتونه نازل شي. (۳۱) کاهنان بايد هغه مرغۍ يا حيوان چې په خپل مرگ مړ شوی وي او يا کوم وحشي حيوان وژلی وي، ونه خوري.»

د ځمکې سپېڅلې برخه

۴۵ (۱) «کله چې تاسو د اسراييلو د قبيلو ترمنځ ځمکه وېشئ، نو يوه برخه يې خښتن ته بېله کړئ. هغه بايد دولس نيم کيلومتره اوږدوالی ولري او لس کيلومتره سور ولري. دا ټوله ځمکه به

سپېڅلې وي. ﴿٢﴾ په دې ساحه کې به د عبادتځای دپاره يوه مربع شکله ځمکه وي چې هره خوا به يې دوه سوه او پنځوس متره وي او گردچاپېره به يې يو خالي ځای وي چې پنځه ويشت متره سور ولري. ﴿٣﴾ د دې ساحې نيمه برخه به دولس نيم کيلومتره اوږدوالی او پنځه کيلومتره سور ولري چې په هغه کې به عبادتځای يعنې ډېر سپېڅلی ځای وي. ﴿٤﴾ دا به د هغې ځمکې سپېڅلې برخه وي چې د هغو کاهنانو دپاره چې په عبادتځای کې د څښتن خدمت کوي، ځانگړې شوې وي. په دې ځمکه کې به د هغوی کورونه او د عبادتځای دپاره ځمکه وي. ﴿٥﴾ د دې ځمکې بله نيمایي برخه چې دولس نيم کيلومتره به يې اوږدوالی او پنځه کيلومتره به يې سور وي، دا به د هغو لايوانو وي چې د څښتن په کور کې خدمت کوي. هلته به د هغوی د اوسېدلو دپاره ښارگوټي وي.

﴿٦﴾ د دې ځمکې په خوا کې به يوه بله برخه وي چې دولس نيم کيلومتره به يې اوږدوالی وي او دوه نيم کيلومتره به يې سور وي، هغه به د هغه ښار دپاره بېله کړای شي چې د اسراييلو د ټول قوم دپاره وي.»

د مشر دپاره ځمکه

﴿٧﴾ «د هېواد د مشر دپاره هم بايد ځمکه بېله کړای شي. دا به د سپېڅلې ساحې او د ښار د برخې د لوېديځې پولې نه د مديترانې تر بحيرې پورې او د هېواد د ختيځې پولې پورې رسېږي چې هغه به د هغو ساحو سره موازي وي چې د اسراييلو د قبيلو دپاره ټاکل شوې دي. ﴿٨﴾ دا به د اسراييلو په وطن کې د وخت د مشر برخه وي، ترڅو نور زما په قوم باندې ظلم ونه کړي او پاتې ځمکه د اسراييلو قبيلو ته پرېږدي.»

د مشرانو دپاره قوانين

٩ خبستن تعالی داسې وویل: «ای د اسراییلو مشرانو، تاسو نوره گناه مه کوی! خپل ظلم او زور زیاتی پرېږدی. عادلانه او سم کارونه وکړی. تاسو نور باید زما قوم د خپلو ځمکو نه ونه شړی. ما خبستن تعالی داسې ویلی دي.

١٠ تاسو باید په خپل کاروبار کې د سم وزن او پیمانو څخه کار واخلي. ١١ ایفه چې د وچو شیانو د پیمانه کولو او بات چې د مایعاتو د پیمانه کولو دپاره دي، باید یو برابر وي. حومر د دواړو د اندازه کولو واحد دی. اندازه اخیستل په لاندې ډول وو: یو حومر د لس ایفه سره برابر دی او لس ایفه د لس باتو سره برابر دی. ١٢ د وزن د اندازه کولو واحد باید په لاندې ډول وي:

شل جیرې د یوې سکې سره برابرې دي
شپېته سکې د یوې منا سره برابرې دي

١٣-١٤ دا هغه اصول دي چې د هغو له مخې به تاسو خپلې نذرانې وړاندې کوی:

غنم: د خپل حاصل شپېتمه برخه
اوربشي: د خپل حاصل شپېتمه برخه
د زيتونو تېل: د خپلو ونو د حاصلاتو سلمه برخه

(د بات له مخې اندازه کول: لس بات د یو حومر سره برابر دي او یو حومر د یو کر سره برابر دی.)

١٥ د اسراییلو د څرخایونو نه، د رمو د دوه سوه پسونو نه یو پسه

«تاسو باید د غلو دانو د نذرانو، د سوځېدونکو د نذرانو او د سلامتۍ د نذرانو دپاره حیوانات راولی

چې ستاسو د گناهونو دپاره كفاره ادا شي.» ما خښتن تعالى داسې ويلي دي.

﴿١٦﴾ «د اسراييلو ټول خلك بايد دا نذراني د اسراييلو مشر ته يوسي. ﴿١٧﴾ دا به د هغه دنده وي چې د سوځېدونكو نذرانو دپاره حيوانات، د غلو دانو نذراني او د خښلو نذراني د نوې مياشتې په اخترونو، د سبت په ورځ او د نورو ټولو اخترونو په لمانځلو كې د اسراييلو د ټول قوم دپاره نذراني تيارې كړي. هغه بايد د اسراييلو د خلكو د گناهونو د كفارې د ادا كولو دپاره د گناه نذراني، د غلو دانو نذراني، سوځېدونكې نذراني او د سلامتې نذراني تيارې كړي.»

اخترونه

(هجرت ١٢: ١-٢٠، لاويان: ٣٣: ٢٣-٤٣)

﴿١٨﴾ خښتن تعالى داسې وايي: «تاسو د عبادتځای د پاكولو دپاره بايد د لومړۍ مياشتې په لومړۍ ورځ يو خوسى چې كوم عيب په كې نه وي، واخلي او قرباني يې كړئ. ﴿١٩﴾ كاهن بايد د گناه د نذراني لږه وينه واخلي او هغه دې زما د كور د دروازې په چوكاټونو، د قرباني د ځای د پاسنۍ خنډې په څلورو كنجونو او د دننۍ حوډلې د دروازې په چوكاټ باندې وموښي. ﴿٢٠﴾ د مياشتې په اوومه ورځ بايد تاسو د هر هغه چا دپاره چې په سهوې سره يا د ناپوهۍ له امله يې گناه كړې وي، همداسې كار وكړئ. په دې ډول به تاسو زما كور پاك كړئ.»

﴿٢١﴾ د لومړۍ مياشتې په څوارلسمه ورځ به تاسو د فسحي اختر ولمانځئ. اووه ورځې به خلك فطيره ږوږې وخوري. ﴿٢٢﴾ د اختر په لومړۍ ورځ بايد مشر د خپلو او د ټولو خلكو د گناهونو په خاطر يو خوسى تيار كړي. ﴿٢٣﴾ د اختر په اوو ورځو كې به هره ورځ هغه اووه غويان او اووه پسونه چې كوم عيب په كې نه وي، خښتن ته د سوځېدونكې نذراني دپاره تيار كړي. همدارنگه هغه به هره ورځ يو سپرلى د گناه د نذراني دپاره تيار كړي. ﴿٢٤﴾ د هر خوسي او هر پسه دپاره چې

قرباني کيږي، نو د هغو سره به څوارلس کيلوگرامه د غلو دانو نذرانه او څلور ليتره د زيتونو تېل هم وي.

۲۵ د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ چې اختر شروع کيږي، هغه مشر به اووه ورځې هره ورځ هماغه شان د گناه دپاره نذرانې، سوځېدونکې نذرانې، د غلو دانو او د زيتونو د تېلو نذرانې وړاندې کړي.»

مشر او اخترونه

۴۶ ۱ څښتن تعالی داسې وايي: «د نننۍ حوږلۍ ته د ختيځې خوا د ننوتلو دروازه بايد د هفتې په شپږو کاري ورځو کې بنده وساتل شي، خو د سبت په ورځ او د نوې مياشتې په اختر کې بايد خلاصه شي. ۲ مشر به د باندینۍ حوږلۍ نه د دروازې په لاره دنننۍ کوټې ته ننوځي او په داسې حال کې چې کاهنان د هغه سوځېدونکې نذرانه او د هغه د سلامتۍ نذرانې وړاندې کوي، هغه به د دروازې د چوکاټ سره ودريږي. هغه بايد هلته د دروازې د خولې سره عبادت وکړي او بيا دباندې ووځي. دروازه بايد تر ماښامه پورې ونه تړل شي. ۳ د سبت په ورځ او د هرې نوې مياشتې په اختر کې بايد د هېواد ټول خلک د هغې دروازې مخې ته څښتن ته سجده وکړي.

۴ د سبت په ورځ به مشر څښتن ته شپږ وري او يو پسه چې په هغو کې کوم عيب نه وي د سوځېدونکو نذرانو په توگه وړاندې کړي. ۵ هغه به د هر پسه سره لس کيلوگرامه غلې دانې او د هر وري سره به دومره نذرانه چې څومره يې زړه غواړي، وړاندې کړي. د غلو دانو د نذرانو د هرې لس کيلوگرامه نذرانې دپاره به څلور څلور ليتره د زيتونو تېل وړاندې کړي. ۶ د نوې مياشتې په اختر کې به هغه يو خوسۍ، شپږ وري او يو پسه چې په ټولو کې کوم عيب نه وي، وړاندې کړي. ۷ د هر غويي او هر پسه سره به لس کيلوگرامه غلې دانې او د هر وري سره به دومره نذرانه چې

مشر يې ورکولی شي، وړاندې کړي. د غلو دانو د نذرانو د هرې لس کيلوگرامه نذرانې دپاره به
خلور خلور ليتره د زيتونو تېل وړاندې کړي. (۸) مشر بايد د دروازې د دهليز د لارې ننوځي او
په همدې لاره بايد ووځي.

(۹) کله چې خلک په کوم اختر کې د خښتن د عبادت دپاره راځي، نو څوک چې په شمالي
دروازه باندې راننوځي، د عبادت کولو نه وروسته به په جنوبي دروازه باندې وځي او څوک چې په
جنوبي دروازه راننوځي، په شمالي دروازه به وځي. په کومه لاره چې څوک ننوتلی وي، په هماغه
لاره به نه وځي، بلکې په مخامخ لاره به وځي. (۱۰) کله چې خلک راننوځي، نو مشر به راننوځي
او کله چې هغوی لار شي، نو مشر به هم ځي. (۱۱) په اخرونو او مذهبي جشنونو کې به د هر
خوسي او د هر پسه سره لس کيلوگرامه د غلو دانو نذرانه وړاندې کيږي او د هر وري سره چې
عبادت کوونکی خومره غواړي، نو هغومره نذرانه به وړاندې کوي. د غلو دانو د نذرانو د هرې لس
کيلوگرامه نذرانې دپاره به خلور خلور ليتره د زيتونو تېل وړاندې کړي.

(۱۲) کله چې مشر وغواړي چې خښتن ته د خپلې خوښې نذرانه وړاندې کړي، که هغه
سوځېدونکې نذرانه وي يا د سلامتې نذرانه وي، نو د هغه دپاره دې د دننې حوډلې ختيځه دروازه
خلاصه شي. بيا به هغه وکولای شي خپلې نذرانې وړاندې کړي، لکه څنگه چې يې د سبت په ورځ
وړاندې کوي او کله چې هغه وځي، نو دروازه دې بېرته وتړل شي.»

ورځنۍ نذرانه

(۱۳) خښتن وايي: «هر سهار بايد يو وری چې يو کلن وي او کوم عيب په کې نه وي، د
سوځېدونکې نذرانې په توگه دې خښتن ته وړاندې شي. (۱۴) همدارنگه هره ورځ سهار دې د دوه
کيلوگرامه اوږو نذرانه چې يو ليتر د زيتونو تېل ورسره گډ وي، وړاندې شي. خښتن ته د دې نذرانې

وړاندې کولو قوانین به تلپاتې قوانین وي. (۱۵) وری، اوږه او د زیتونو تېل باید د تل دپاره هره ورځ سهار خښتن ته د سوځېدونکې نذرانې په توګه وړاندې شي.»

د مشر ځمکه

(۱۶) خښتن تعالی داسې وايي: «که چېرې مشر د خپلې ځمکې نه یو څه ځمکه په خپلو زامنو کې یو زوی ته د سوغات په توګه ورکړي، نو دا ځمکه به د هغه د کورنۍ په جايداد کې د همدې زوی برخه وي. (۱۷) خو که چېرې مشر د خپلې ځمکې نه څه ځمکه د خپلو خدمتګارانو څخه کوم یو ته ورکړي، نو دا ځمکه به د ازادۍ د ورکولو تر کاله پورې د هغه سره وي او بیا به دا ځمکه بېرته مشر ته ورکول کېږي. یوازې هغه او د هغه زامن کولای شي چې د هغې ځمکې تلپاتې خاوندان اوسي. (۱۸) مشر باید د خلکو نه د هغوی جايداد په زور وانخلي. هغه چې خپلو زامنو ته کومه ځمکه ورکوي، نو باید د خپلې ځمکې نه یې ورکړي، ترڅو زما د قوم څخه هیڅوک هم د خپلې ځمکې څخه ونه ویستل شي.»

د خښتن د کور پخلنځایونه

(۱۹) بیا هغه سړي زه د ننوتلو د لارې نه چې د شمالي دروازې په څنګ کې وه، د کاهنانو هغو سپېڅلو کوټو ته چې شمال خواته مخامخ وې، بوتلم. هلته یې ماته د دې کوټو د لوېدیځې برخې په پای کې یو ځای وښود (۲۰) او هغه ماته وویل: «دا هغه ځای دی چې کاهنان دې په کې د تاوان او د ګناه د نذرانو غوښه وایشي او د اوږو نذرانې دې پخې کړي، ترڅو هېڅ کوم سپېڅلی شی باندینی حوډلی ته یونه وړل شي چې خلکو ته زیان ورسوي.»

(۲۱) - (۲۲) بیا هغه زه باندینی حوډلی ته بوتلم او د حوډلې په څلورو کنجونو یې وګرځولم چې په

هر کنج کې يې يو څلور دېوالي ځای ؤ چې هر يو يې شل متره اوږدوالی او پنځلس متره سور درلود. (۲۳) دننه د هر يو گردچاپيره د تېرو دېوال ؤ، د دې دېوال څنگ ته نغري جوړ شوي وو. (۲۴) هغه سړي ماته وويل: «دا هغه پخلنځايونه دي چې د خښتن د کور خدمتگاران دې په کې د قربانيو غوښې چې خلک يې راوړي، وايښوي.»

هغه وياله چې د خښتن د کور نه رابهيږي

۴۷ (۱) بيا هغه سړي زه د خښتن د کور دروازې ته بوتلم. ما وليدل چې د دروازې لاندې اوبه راروانې وې او ختيځې خواته د خښتن د کور مخې ته بهېدلې، ځکه چې د کور ختيځ خواته ؤ. هغه د خښتن د کور د جنوبي برخې نه لاندې تېرېدلې او د قرباني د ځای جنوب خواته بهېدلې. (۲) بيا هغه سړي د شمالي دروازې په لاره د خښتن د کور د ساحې نه دباندې راوويستلم او هغې باندینې دروازې ته يې بوتلم چې ختيځ خواته مخامخ وه. د دروازې جنوب خواته يوه کوچنۍ وياله بهېدله. (۳) هغه د اندازه کولو په لرگي باندې پنځه سوه متره ختيځې خواته کوزه وياله اندازه کړه او ما سره يې مرسته وکړه چې د ويالې نه تېر شم. اوبه زما د پښو تر بنده پورې رسېدلې. (۴) بيا هغه نور پنځه سوه متره اندازه کړه او زما سره يې مرسته وکړه چې د اوبو نه تېر شم، هلته اوبه زما تر زنگونو پورې رسېدلې. د هغه ځای نه پنځه سوه متره لېرې اوبه زما تر ملا پورې رسېدلې. (۵) هغه نور پنځه سوه متره اندازه واخيستله او په هغه ځای کې سيند ډېر ژور ؤ چې ورڅخه پورې وتلی نه شوم. دا سيند دومره ژور ؤ چې هېڅوک پرته د لامبو نه ورڅخه پورې وتلی نه شو. (۶) هغه ماته وويل: «ای فاني انسانه، دې هرڅه ته په غور سره وگوره.»

بيا زه هغه سړي بېرته د سيند غاړې ته بوتلم (۷) او کله چې هلته ورسېدم، ما وليدل چې د سيند دواړو غاړو ته ډېرې زياتې ونې وې. (۸) هغه ماته وويل: «دا اوبه ختيځې سيمې او لاندې مړې بحيرې ته بهيږي. کله چې دا اوبه مړې بحيرې ته وروبهیږي، نو د مړې بحيرې مالگينې اوبه په

خوږو اوبو باندي بدليري. (٩) هر چپرته چې دا سيند جاري شي، نو هلته به ډول ډول حيوانات او ډېر زيات ماهيان وي. دا سيند د مړې بحيرې اوبه خوږې کوي او چپرته چې هغه بهيري، نو هرڅه به هلته ژوندي وي. (١٠) د عين جدي نه تر عين عجلايم پورې به ماهيگيران د مړې بحيرې په غاړه ولاړ وي او په هغه ځای کې به خپل جالونه وغوړوي چې وچ شي. هلته به د مدیترانې د بحيرې په شان ډول ډول ماهيان وي. (١١) خو جبه زاره ډنډونه به پاک نه شي، هغه به د مالگې دپاره پاتې شي. (١٢) د سيند په دواړو غاړو باندي به هر ډول ونې راشنې کيږي چې مېوه ونيسي. د هغو پانې به هېڅکله نه مړاوي کيږي او تل به مېوه نيسي. هغه به هره مياشت مېوه نيسي، ځکه چې هغه ته د داسې سيند اوبه ورکول کيږي چې د عبادت د ځای نه راځي. د هغو د مېوو نه به د خوراک دپاره گټه اخيستل کيږي او د پانو نه به يې د خلکو د علاج دپاره کار اخيستل کيږي.»

د اسراييلو سرحدونه

(١٣) خبنتن تعالی داسې وويل: «دا د هېواد سرحدونه دي چې د اسراييلو په دولس قبيلو باندي به د ملکيت په توگه وېشل کيږي. د يوسف قبيلې ته به دوه برخې ورکړل شي. (١٤) ما ستاسو د نيکونو سره قسم خوړلی ؤ چې زه به دا هېواد هغوی ته ورکړم، اوس تاسو هغه د خپل ملکيت په توگه په خپل منځ کې سره برابر ووېشئ.»

(١٥) شمالي سرحد به ختيځې خواته د مدیترانې د بحيرې نه پيل شي او د حتلون تر ښاره، د حمات تر غابني، د صدد تر ښاره، (١٦) بيروته او سبرایم تر ښارونو چې دا ښارونه د دمشق د پاچاهۍ او حمات د پاچاهۍ ترمنځ پراته دي او د حاضيرحاتکان تر ښاره پورې چې د حوران د سيمې په سرحد باندي پروت دی، ورسپري. (١٧) نو شمالي سرحد به د مدیترانې د بحيرې نه ختيځې خواته د حصرعينان تر ښاره چې د دمشق په شمال او د حمات په جنوب کې دی، ورسپري.»

١٨ «ختیخ سرحد به جنوب خواته د حورون او دمشق د دواړو پاچاهيو ترمنخ سرحد نه پیل شي، د اردن د سیند نه چې په لوېدیځ کې د اسراییلو د هېواد او په ختیخ کې د جلعاد د سیمې ترمنخ سرحد جوړوي او د تمار تر ښارگوټي پورې چې په مړې بحیرې باندې پروت دی، ورسپري.

١٩ جنوبي سرحد به د تمار نه لوېدیځ خواته د مریبوت قادش تر اوبو پورې او د هغه ځای نه شمال لوېدیځ خواته د مصر تر خوږه پورې او د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسپري.

٢٠ لوېدیځ سرحد به یې د مدیترانې بحیره وي، شمال خواته به هغه ځای ته ورسپري چې د حمات غابني ته مخامخ دی.»

د اسراییلو د قبیلو ترمنخ د ځمکې وېش

٢١ «دا ځمکه د خپلو قبیلو ترمنخ ووېشې، ٢٢ دا به ستاسو تلپاتې ملکیت وي. کله چې دا ځمکه وېشې، نو کوم پردي خلک چې ستاسو په منځ کې اوسپري او دلته یې اولادونه پیدا شوي وي، نو هغوی ته به هم په دې ځمکه کې برخه ورکول کيږي. هغوی باید د اصلي اسراییلیانو په شان وگڼل شي او ملکیت باید هغوی ته د اسراییلو د قبیلو په شان ورکړل شي. ٢٣ پردي اوسېدونکي چې د کومې قبیلې سره اوسپري، هغوی به هلته خپله برخه اخلي.» ما څښتن تعالی داسې ويلي دي.

د اسراییلو د قبیلو ترمنخ د ځمکې وېش

١-٧ «د هېواد شمالي سرحد ختیخ خواته د مدیترانې د بحیرې نه د حتلون، د حمات تر غابني، د حصرعینان تر ښارگوټي او د دمشق او حمات د پاچاهيو ترمنخ تر سرحده پورې رسپري. هره قبيله به د ځمکې یوه یوه برخه چې د ختیخ سرحد نه پیلېږي او لوېدیځ خواته د مدیترانې تر

بحیرې پورې غزېدلې ده، واخلي چې د شمال نه تر جنوبه پورې به په لاندې ډول وي:

دان
اشیر
نفتالي
منسي
افرايم
رويين
يهودا

د هېواد په منځ کې ځانگړې برخه

۸ د يهودا د برخې په جنوب کې دې د ځمکې يوه بله برخه وي چې د يو ځانگړي مقصد دپاره بېله کړای شي. هغه دې د شمال نه د جنوب خواته دولس نيم کيلومتره سور ولري او اوږدوالی به يې د ختيځ نه لوېديځ خواته د قبيلو د برخو سره برابره وي. عبادتځای به د دې ساحې په دننه کې وي.

۹ د دې برخې په منځنۍ ځمکه کې به څښتن ته يوه وقف شوې ځانگړې ساحه وي چې هغه به دولس نيم کيلومتره اوږدوالی او لس کيلومتره سور ولري. ۱۰ کاهنانو ته به په دې سپېڅلې ساحه کې برخه ورکول کېږي. د ختيځ نه لوېديځ خواته به د هغوی برخه دولس نيم کيلومتره او د شمال نه تر جنوب پورې پنځه کيلومتره وي. د څښتن عبادتځای به د دې ساحې په دننه کې وي. ۱۱ دا سپېڅلې ساحه به د هغو کاهنانو وي چې د صادق اولاده ده. هغوی په وفادارۍ سره زما خدمت کړی و او هغوی د نورو اسراييليانو سره په غلطو کارونو کې ملگري نه شول، لکه څنگه چې د لاويانو قبيلې وکړل. ۱۲ نو هغوی ته به د لاويانو د ساحې په څنگ کې يوه ځانگړې ساحه

ورکول کيږي او هغه به د ټولو نه زياته سپېڅلې ساحه وي. (۱۳) لويان به هم يوه ځانگړې ساحه ولري چې د کاهنانو د ساحې په څنگ کې به وي. دا به هم د ختيځ نه لوېديځ خواته دولس نيم کيلومتره اوږدوالی او د شمال نه تر جنوب پورې به پنځه کيلومتره سور ولري. (۱۴) کومه ساحه چې څښتن ته وقف کيږي، هغه د ټولو ځمکو نه ډېره ښه ځمکه ده او د دې ځمکې نه به يوه ټوټه هم نه خرڅيږي، نه به بدلېږي او نه به کوم بل چاته لېږدول کيږي. ځکه چې دا ځمکه سپېڅلې ده او د څښتن ده.

(۱۵) د ځانگړې ساحې کومه برخه چې پاتې ده، هغه دولس نيم کيلومتره اوږدوالی او دوه نيم کيلومتره سور لري. هغه سپېڅلې نه ده، خو هغه به د عامو خلکو د اړتيا دپاره يعنې د ښار، کورونو او د خالي ځمکو دپاره وي. ښار بايد په هغې ساحه کې وي، (۱۶) دا ساحه به د مربع په شکل وي او هره څنډه به يې دوه زره او دوه سوه پنځوس متره وي. (۱۷) د ښار گردچاپېره هرې خواته به يوسلو پنځه ويشت متره خالي ځمکه وي. (۱۸) نوره ځمکه به په دوو برخو کې د ختيځ او لوېديځ خواته پنځه کيلومتره اوږدوالی او دوه نيم کيلومتره سور ولري. دا ځمکه به د ښار د کارکونکو دپاره خواږه برابر وي. (۱۹) هغه کارکونکي چې په ښار کې اوسېږي، هغه که د هرې قبيلې څخه وي، کولای شي چې دا ځمکه وکړي. (۲۰) نو د ځمکې ټوله جلا شوې برخه چې په هغې کې سپېڅلې ساحه او ښار شامل دي، هره څنډه به يې دولس نيم کيلومتره مربع وي.

(۲۱) - (۲۲) په سپېڅلې ساحه کې به د څښتن کور، د کاهنانو ځمکه، د لويانو ځمکه او ښار شامل وي. د سپېڅلې ساحې ختيځ او لوېديځ خواته ځمکه به د مشر وي. هغه ختيځې خواته د ختيځ سرحد او لوېديځ خواته د مديترانې تر بحيرې پورې غزېدلې ده او په شمال کې د يهودا د ځمکې او په جنوب کې د بنيامين د ځمکې سره سرحد لري.

د نورو قبیلو دپاره ځمکه

د دې ځانگړې برخې په جنوب کې به پاتې شوې هرې قبیلې ته د ځمکې یوه یوه برخه ورکول کېږي چې هغه د ختیځ سرحد نه د لوېدیځ خواته د مدیترانې تر بحیرې پورې رسېږي، هغه به د شمال نه تر جنوب پورې په دې ډول سره وي:

بنیامین

شمعون

یساکار

زبولون

جاد

د جاد د برخې جنوبي سرحد به د تامار نه د لوېدیځ خواته د مریبوت قادش تر چینو پورې او د هغه ځای نه شمال لوېدیځ خواته د مصر د خوږ په اوږدو کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسېږي.»

څښتن تعالی داسې وایي: «په دې ډول به دا ځمکه د اسراییلو په قبیلو باندې د ملکیت په ډول په برخو وېشل کېږي.»

د ښار دروازي

«ښار به دولس دروازي ولري. د څلور واړو دېوالونو د هر دېوال اوږدوالی به دوه زره او دوه سوه او پنځوس متره وي او په هر دېوال کې به درې دروازي وي، هره دروازه به د یوې قبیلې

په نوم يادېږي. د شمالي دېوال دروازې به د روبين، يهودا او لاوي په نومونو، د ختيځ دېوال دروازې به د يوسف، بنيامين او دان په نومونو، په جنوب کې چې کومې دروازې دي، هغه به د شمعون، يساکار او زبولون په نومونو او هغه دروازې چې په لوېديځ دېوال کې دي، هغه به د جاد، اشير او نفتالي په نومونو يادېږي. (٣٥) د بنار د څلورو خواو اوږدوالی به نهه کيلومتره وي. د بنار نوم به د دې ورځې نه ورسته دا وي: «څښتن دلته دی!»